

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 1

VI Legislatura

Any 2006

DIPUTACIÓ PERMANENT DE LES CORTS VALENCIANES

realitzada el dia 28 d'agost de 2006

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Julio de España Moya

SUMARI

(Comença la sessió a les 11 hores i 15 minuts)

Comunicació sobre la greu situació de sequera que afecta la Comunitat Valenciana i les possibilitats de solució (RE número 52.106, BOCV número 219) (pàg. 3)

Intervenció del secretari de la Mesa, senyor Juan Manuel Cabot Saval, per a presentar la comunicació del Consell.

Intervenció del conseller d'Infraestructures i Transport, senyor José Ramón García Antón.

Intervencions dels diputats Francisco Javier Tomás Puchol (Grup Mixt), Joan Antoni Oltra i Soler (GP Esquerra Unida del País Valencià), Antoni Such Botella (GP Socialista) i Rafael Maluenda Verdú (GP Popular).

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 55 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 48 minuts)

Proposta de resolució número 52.234 del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa (pàg. 24)

Intervenció del diputat Joan Antoni Oltra i Soler (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa), per a defensar la proposta.

Intervenció del diputat Rafael Maluenda Verdú (GP Popular), per a torn en contra.

Votació de la proposta de resolució número 52.234: es rebutja per 7 vots a favor i 10 en contra.

Propostes de resolució números 52.227 i 52.228 del GP Popular (pàg. 27)

Intervenció de la diputada Verónica Marcos Puig (GP Popular), per a defensar la proposta.

Intervenció del diputat Antoni Such Botella (GP Socialista), per a torn en contra.

Votació de les propostes de resolució números 52.227 i 52.228: s'aproven per 10 vots a favor i 6 en contra.

Propostes de resolució números 52.229, 52.230, 52.231, 52.232 i 52.233 del GP Socialista (pàg. 36)

Intervenció del diputat Andrés Perelló Rodríguez (GP Socialista), per a defensar les propostes.

Intervenció del diputat Rafael Maluenda Verdú (GP Popular), per a torn en contra.

Votació de les propostes de resolució números 52.230 i 52.231: es rebutgen per 7 vots a favor i 10 en contra.

Votació de les propostes de resolució números 52.229, 52.232 i 52.233: s'aproven per unanimitat.

Propostes de resolució números 52.235, 52.236, 52.237, 52.238, 52.239, 52.240, 52.241, 52.242, 52.243 i 52.244 del GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa (pàg. 41)

Intervenció del diputat Joan Antoni Oltra i Soler (GP Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa), per a defensar les propostes.

Intervenció del diputat Joaquín Soler Garibo (GP Popular), per a torn en contra.

Votació de les propostes de resolució números 52.235, 52.238, 52.239, 52.240, 52.242, 52.243 i 52.244: es rebutgen per 7 vots a favor i 10 en contra.

Votació de les propostes de resolució números 52.236, 52.237 i 52.241: s'aproven per unanimitat.

(S'alça la sessió a les 18 hores i 45 minuts)

Diputació Permanent de les Corts Valencianes realitza el dia 28 d'agost de 2006. Comença la sessió a les 11 hores i 15 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Reunió número 1. VI legislatura.

El senyor president:

S'obri la sessió.

En primer lloc, ¿hay alguna substitució? ¿Tiene constancia de la substitució?

Bien, muchas gracias.

Comunicació sobre la greu situació de sequera que afecta la Comunitat Valenciana i les possibilitats de solució

El senyor president:

Punto único: Comunicación sobre la grave situación de la sequía que afecta a la Comunidad Valenciana y las posibilidades de solución de la misma.

En primer lugar, tiene la palabra el secretario de la Mesa, don Juan Manuel Cabot, para leer la comunicación de petición del Consell.

Ni que decir tiene que antes de darle la palabra al señor secretario les diga a todos ustedes, y perdonen, buenos días, a los señores consellers, señores diputados, síndicos y señores periodistas.

Por favor, señor secretario.

El senyor secretari primer:

Gracias, presidente.

Víctor Campos Guinot, vicepresidente y secretario del Consell, certifico que el Consell, en la reunión del día 11 de agosto de 2006, adoptó el siguiente acuerdo:

«La Comunidad Valenciana está atravesando un período de sequía de excepcional gravedad. La sequía está afectando con especial intensidad al río Júcar, que se encuentra en estado de emergencia, y donde las reservas de agua embalsada en el sistema Alarcón-Contreras-Tous han descendido al 6% de su capacidad total, y al ámbito del Segura, tanto por el descenso de las aportaciones propias y de las reservas embalsadas en la cuenca también a mínimos históricos, como por la intensidad de la sequía en la cuenca del Tajo y la consiguiente disminución de los recursos obtenidos a través del acueducto Tajo-Segura.

La situación de emergencia en que se encuentran los ríos Júcar y Segura tiene como consecuencia una drástica disminución de los recursos disponibles para el regadío y para el abastecimiento humano en la Comunidad Valenciana, así como una seria amenaza para la supervivencia de zonas de gran valor ambiental ligadas a estos sistemas. En el caso del Júcar, los suministros de agua superficial a los regadíos valencianos se han reducido en un 60%, y las aportaciones al abastecimiento del área metropolitana de Valencia se están reduciendo también hasta un 40%. En el ámbito del Segura, las aportaciones del trasvase Tajo-Segura se han limitado desde octubre de 2005 a riegos de socorro y al abastecimiento humano, pero la situación crítica a la que están llegando los embalses de cabecera del Tajo y la continuada disminución de recursos propios del Taibilla supone un empeoramiento de las perspectivas, incluso para el abastecimiento urbano.

La puesta en funcionamiento de pozos de sequía ya existentes y la apertura de nuevos pozos está permitiendo

compensar parcialmente las pérdidas de recursos en los regadíos valencianos del Júcar y del Segura. También están teniendo una importancia decisiva para paliar las consecuencias de la sequía los grandes avances conseguidos en los últimos años en la modernización y el ahorro de recursos en la agricultura de regadíos de la Comunidad Valenciana, los esfuerzos realizados por los municipios valencianos para mejorar la gestión del agua en los principales sistemas de abastecimiento urbano y la reutilización masiva de aguas residuales posibilitada por el gran esfuerzo inversor que el Consell ha venido realizando desde 1995 en materia de saneamiento y depuración de aguas residuales.

En este sentido cabe destacar, por ejemplo, que la reutilización de las aguas tratadas en las depuradoras del área metropolitana de Valencia está permitiendo aportar agua a la Albufera de Valencia y compensar a los regantes del Turia por el incremento de los volúmenes de agua con que el río Turia está contribuyendo a mantener el abastecimiento de las áreas de Valencia y de Sagunto en sustitución del caudal del Júcar. De esta manera, se está disminuyendo de manera importante la presión sobre los recursos del Júcar sin causar ningún perjuicio a la agricultura tradicional de la huerta valenciana, al tiempo que se está garantizando el mantenimiento de una zona húmeda de altísimo valor ambiental como es el parque natural de la Albufera.

El Consell está en estos momentos redoblando sus esfuerzos para garantizar que la posible prolongación de la actual sequía no suponga una catástrofe para la agricultura valenciana ni imponga restricciones al suministro de nuestras ciudades. En este sentido, la conselleria de Infraestructuras y Transportes ha puesto en marcha un conjunto de actuaciones de emergencia, con una inversión global de más de 43 millones de euros, destinadas a continuar incrementando a corto plazo la reutilización de aguas residuales, la mejora de las redes de abastecimiento y las garantías de disponibilidad de agua para abastecimiento y regadío mediante la apertura de nuevos pozos.

La política de agua que el Ministerio de Medio Ambiente está desarrollando desde hace más de dos años ha privado a la Comunidad Valenciana de la garantía a largo plazo que, frente a situaciones como la actual, habría proporcionado el trasvase del Ebro, cuyas obras se habían puesto en marcha a finales de 2003 y en estos momentos habrían estado ya muy avanzadas. A este respecto, conviene recordar que mientras la situación en los embalses del Júcar y del Segura es la anteriormente mencionada, en el conjunto de España la reserva total embalsada se sitúa en estos momentos en el 45%, y en el Ebro, que cuenta con más de la mitad de la capacidad de embalse del conjunto de cuencas de la vertiente mediterránea, la reserva embalsada supera actualmente el 48%.

Mientras tanto, el llamado programa Agua que el Ministerio de Medio Ambiente ha defendido como alternativa al trasvase, centrándola de forma prácticamente exclusiva en la desalación del agua del mar, no aporta soluciones viables para el futuro de la agricultura valenciana ni despeja las amenazas para el abastecimiento urbano. Y otras medidas que podían permitir una mejora importante de la situación de los usuarios valencianos, como la adquisición de derechos de uso del agua, solo se han puesto en marcha de forma limitada en el ámbito del Segura. Al mismo tiempo, sin embargo, desde el propio ministerio se ha emprendido una campaña destinada a hacer parecer al Consell como el responsable de las consecuencias que la sequía está teniendo en las tierras valencianas, ignorando deliberadamente los grandes avances

conseguidos en la Comunidad Valenciana en relación con el ahorro y la gestión integral del agua.

Considerando necesario promover, con la urgencia que la gravedad de la situación reclama, un debate entre las fuerzas políticas que representan a la sociedad valenciana sobre los problemas que la situación de la sequía está creando en la Comunidad Valenciana, y sobre las líneas de actuación que mejor puedan contribuir a paliar sus efectos a corto plazo y aportar soluciones válidas a largo plazo, de acuerdo con lo previsto en el artículo 158 y siguientes del Reglamento de Les Corts, el Consell acuerda:

Remitir a Les Corts para su debate la presente comunicación sobre la grave situación de sequía que afecta a la Comunidad Valenciana y sus posibilidades de solución.

Para que conste y surta efectos, expido la presente certificación en Valencia, a 11 de agosto de 2006».

Gracias, presidente.

El señor president:

Muchas gracias, señor secretario.

A continuación, vamos a desarrollar el procedimiento que está amparado en los artículos 158 y 159 del Reglamento de las Cortes Valencianas.

En primer lugar, tiene la palabra, en representación del Gobierno, el honorable señor conseller don José Ramón García Antón.

El señor conseller d'Infraestructures i Transports:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Como ya se ha comentado por el secretario de las Cortes, el pasado día 11 de agosto el Consell acordó solicitar la convocatoria de esta sesión de la Diputación Permanente de las Cortes Valencianas para tratar una cuestión, entendemos que muy importante, prioritaria y fundamental para el futuro de la Comunidad Valenciana, para la supervivencia de una parte esencial de nuestra agricultura, para el mantenimiento de numerosas áreas de gran valor ecológico y ambiental, para el abastecimiento de la mayor parte de nuestra población y también para el sostenimiento de una actividad básica en nuestra estructura económica como es el turismo. Se trata, como ustedes conocen, del tema de la sequía.

Como todos ustedes saben perfectamente, las sequías son y han sido siempre en nuestra comunidad un rasgo propio del clima mediterráneo, que afectan periódicamente al territorio de esta comunidad. Sin embargo, el período de sequía que estamos atravesando actualmente es un período excepcionalmente duro, quizás uno de los más secos del siglo o del último siglo, con niveles de agua embalsados que no se alcanzaban desde los años 1994 y 1995. La falta de precipitaciones y el agotamiento de las reservas de agua en los embalses de nuestras cuencas Júcar y Segura, junto a la situación en que también se encuentran los embalses del Tajo, que alimentan el trasvase Tajo-Segura, hace que nos encontremos en un momento realmente crítico. La falta de agua está teniendo ya consecuencias muy graves para la agricultura, y, si no hay pronto una mejora sustancial de las precipitaciones, el Ministerio de Medio Ambiente nos ha anunciado que también podremos empezar a tener problemas en los abastecimientos urbanos después del verano.

Por eso es por lo que el Consell de la Generalitat ha considerado necesario comparecer ante estas Cortes y promover de forma urgente un debate político que pueda dar lugar a

pronunciamientos claros y contundentes que respalden la actuación del Consell en lo que son nuestras competencias, y que respalden también las exigencias de políticas y medidas que tiene que adoptar la administración del Estado para proteger los derechos y los intereses de los valencianos.

Como saben sus señorías, al margen de los períodos de sequía, gran parte de nuestro territorio se encuentra permanentemente en una situación de escasez de agua. Se trata, como ustedes conocen muy bien, de las comarcas como el Vinalopó, L'Alacantí, la Vega Baja o El Maestrat. Son zonas en las que el déficit de agua no es un problema coyuntural producido por sequías, sino que es un problema estructural.

Por eso, precisamente, es por lo que nuestra comunidad ha desarrollado una extraordinaria cultura del agua y se ha puesto en los últimos años a la cabeza de las comunidades autónomas en cuanto al uso racional y sostenible del agua. Los esfuerzos que hemos realizado en estos años en cuestiones como la modernización de los regadíos, la depuración y reutilización de aguas residuales y la mejora de los sistemas de abastecimiento urbano están contribuyendo de manera sustancial y muy importante a paliar gran parte de las peores consecuencias de esta sequía excepcional.

Por ejemplo: quizás una de las medidas más importantes tomadas en los últimos meses como respuesta a la sequía ha sido la reducción de las aportaciones del río Júcar al abastecimiento del área metropolitana de Valencia y del área de Sagunto. Esto, ¿por qué se puede hacer? Se puede hacer porque el Turia tiene unas condiciones mejores que el Júcar, porque los regadíos del Turia se pueden, muchos de ellos, o una parte importante de ellos, solucionar con aguas depuradas en el área metropolitana de Valencia, de la ciudad de Valencia, y eso permite que regadíos o abastecimientos que se estaban dando por el Júcar se den ahora por el Turia y, como consecuencia, liberar aguas del Júcar.

Bueno, yo creo que las depuradoras de Pinedo, la de Paterna, Quart-Benager, Torrent y la cuenca el Carraixet, están aportando unos volúmenes de agua muy importantes, gran parte de ellos con tratamiento terciario, que permiten la reutilización de estas aguas y permiten liberar aguas para poder ir a esos abastecimientos desde el Turia y liberar —como digo— aguas del Júcar. También como fruto de esos esfuerzos, la Albufera se está manteniendo dentro de niveles de normalidad gracias al agua que desde hace un año se le está aportando desde la depuradora de Pinedo.

Sin ninguna duda, son actuaciones que en algunos de los casos veníamos conveniendo con el Ministerio de Medio Ambiente y que, en otros casos, hemos abordado directamente por el Gobierno Valenciano, por la conselleria de Infraestructuras o por la conselleria de Agricultura, y, en algunos casos, con declaraciones de emergencia.

Esa situación, con volúmenes importantes de agua —estamos hablando de más de 40 hectómetros cúbicos—, se ha realizado como consecuencia de esa depuración y de esa reutilización, se está dando también en las zonas próximas a L'Alacantí, Vinalopó y Marina Baja. En la zona de L'Alacantí, por ejemplo, como consecuencia de la situación de los embalses de la cabecera del Tajo, la situación del Tajo-Segura se ha reducido exclusivamente a riegos de socorro para la agricultura y a cubrir el abastecimiento urbano. Eso hace que zonas importantes no tengan posibilidad de mantener la agricultura y que otras puedan tener problemas medioambientales como es el Hondo de Elche.

Bien, estamos abordando una política yo creo que de depuración y reutilización en aquella zona como no se ha hecho nunca. Acabábamos el otro día de poner en funcionamiento, hace un mes o mes y medio aproximadamente,

tratamiento terciario y desalación de las aguas de la depuradora de Benidorm que, en definitiva, recoge una parte importante de las aguas de la Marina Baja para poderlas reutilizar directamente con el riego sin problemas de salinidad como tenían hasta entonces. Inaugurábamos después, un semana o dos semanas después, la depuradora de Crevillente con un tratamiento terciario y una reutilización también de sus aguas. Hacíamos lo propio hace unos 10 ó 12 días en la depuradora de Rincón de León donde, junto con la de la Marina Baja, se ha hecho yo creo que el tratamiento más sofisticado que se le puede hacer al agua depurada y que, desde luego, en toda España no hay en ningún sitio un tratamiento parecido a éste, que es tratamiento terciario y, después, desalación de una parte del agua porque es un agua que tiene una conductividad, una salinidad muy fuerte y hay que quitarle esa sal para que los regantes la puedan utilizar. Eso se ha hecho y eso hace que esas aguas se puedan reutilizar. Eso se ha hecho, pero a lo mejor es necesario para llegar a algunos puntos, como el Hondo de Elche, o a algunos regadíos, hacer alguna actuación de emergencia, que también se ha encargado y está en marcha.

Por lo tanto, estamos trabajando de esa forma, yo creo que de ahorro, de reutilización, de modernización y de política racional del agua. Eso es política racional del agua y uso racional del agua, no otras cosas.

Aproximadamente 130.000 hectáreas de regadíos de la Comunidad Valenciana están afectados por la sequía, cerca del 40% de todas la superficie regable. Según las organizaciones agrarias las pérdidas podrían superar los 500 millones de euros.

El esfuerzo inversor realizado en los últimos diez años ha permitido que en estos momentos el 71% de la superficie de regadío de Alicante, el 67% la de Castellón y el 58% de la de Valencia cuenten con sistemas de riego localizado. Y eso permite ahorrar del orden de los 200 hectómetros cúbicos.

La inversión en la modernización de regadíos es de más de 1.100 millones de euros en los últimos 10 años, aportados fundamentalmente por la Generalitat y los agricultores. Permite que la Comunidad Valenciana esté actualmente en la vanguardia de lo que es el ahorro de agua en la agricultura. En estos momentos son especialmente relevantes las inversiones que estamos realizando conjuntamente las consellerías de Infraestructuras y de Agricultura para modernizar también los regadíos tradicionales del Júcar.

También estamos en la vanguardia, sin ninguna duda, como confirman los datos publicados por el Ministerio de Medio Ambiente, no por nosotros, en la cuestión de depuración y reutilización de las aguas residuales. En los últimos diez años, la Generalitat ha puesto en marcha una inversión superior a los 1.200 millones de euros para dotar de infraestructuras de depuración a todo el territorio valenciano, dotarla, mejorarla con el tratamiento terciario o ampliar las que se habían quedado pequeñas, y, sobre todo –el segundo plan así lo contemplaba– para potenciar al máximo su reutilización.

Yo aquí quiero hacer un paréntesis. Nosotros podemos hacer una inversión importantísima en depuración, podemos poner las aguas en condiciones yo creo que impecables para que se puedan utilizar para regadío, pero desde hace dos años y medio son otros los que tienen que gestionar el que esa reutilización se pueda llevar cabo, son otros los que tienen que... esa agua que está perfectamente depurada, que está puesta ahí y en muchos sitios hasta puesta la conducción para que se pueda reutilizar y se reutilice, pues tienen que llegar a acuerdos con regadíos para que eso se reutilice. Si eso no es así, habremos hecho una mala inversión.

Por eso, yo creo que es fundamental que la política del Ministerio de Medio Ambiente, en estos casos las confederaciones del Júcar y del Segura, se apliquen de forma tremenda a eso que ellos dicen que hacen tan bien que es la racionalidad del uso del agua. Señores, ahí tienen unos volúmenes importantísimos de agua, ahí están. Utilícenlos, porque no los están utilizando, por lo menos en su totalidad. Es cierto que somos los pioneros, es cierto que estamos reutilizando más que nadie, pero es cierto que tenemos muchas más posibilidades, y es cierto que ustedes no lo están haciendo, porque una cosa es predicar y otra es dar trigo. Y ahí eso es lo que hacen bastante mal, el dar trigo.

Y no estamos hablando, señores, de propuestas de futuro, sino que estamos hablando de cosas que están ejecutadas o en ejecución en estos momentos. Estamos hablando, como les decía, de la reutilización en el área de Valencia. La mayor parte de las conducciones están en servicio y las obras de ampliación y tratamiento terciario de la depuradora del área también; el 68% en servicio y el 22% en obras que están en ejecución. En Alicante pasa exactamente igual.

Las aguas están ahí, las depuradoras están ahí, la gestión no. Y la gestión de esas aguas, señores, es de la Confederación Hidrográfica del Júcar.

Actualmente, estamos reutilizando directamente en la comunidad del orden de 175 hectómetros cúbicos, principalmente en regadío y también en usos medioambientales urbanos y recreativos. En este momento tenemos en servicio, en ejecución o licitadas obras para depurar con tratamiento terciario 320.000 hectómetros cúbicos al año. Y eso no quiere decir que con tratamiento secundario no se puedan reutilizar para el regadío, que el arbolado no tiene ningún problema. Si tenemos en cuenta las actuaciones que vamos a licitar próximamente, en muy poco tiempo serán 350 hectómetros cúbicos. Es decir, en unos pocos años el 70% de todas las aguas que tienen un tratamiento secundario, que es a lo que nos obliga la directiva europea, habrán ido a más, a un tratamiento terciario, con una calidad como no se tienen en ningún otro sitio.

También en el abastecimiento a poblaciones se ha hecho un esfuerzo tremendo, se han realizado grandes progresos en los últimos años. Por ejemplo, desde la Conselleria de Infraestructuras y Transportes se han desarrollado planes comarcales de abastecimiento en la Plana de Castellón, toda la Plana de Castellón. La Plana sur tiene conducciones generales desde los embalses, desde los acuíferos, que van a todos los municipios consorciados para poder tener un agua de calidad que hasta ahora no tenía. Se están haciendo en la Ribera, desde la Ribera Alta a la Ribera Baja. Todos los municipios se están preparando –en unos casos las obras terminadas, en otras, ejecutándose– conducciones para el abastecimiento de aguas de calidad. Se ha hecho en el Camp de Morvedre, se está haciendo en la Marina Alta, se ha realizado un plan de emergencia para abastecimientos en municipios en el interior de Castellón. En definitiva, se está actuando en lo que es la modernización también de las redes de abastecimiento.

El desarrollo de estos planes comarcales, con una inversión realizada de más de 126 millones de euros, ha permitido, entre otras cosas, aportar 26 hectómetros cúbicos/año de nuevos recursos hídricos para sustituir el agua de mala calidad anteriormente implantada en las zonas de la Plana y la Ribera, y, en conjunto, se han reforzado las garantías de abastecimiento a una población que en períodos punta asciende a más de 800.000 habitantes.

Estos son planes comarcales, pero es que, además, desde la conselleria se han realizado numerosas actuaciones de

abastecimiento de alcance local. Recientemente hemos realizado un estudio de 250 obras de abastecimiento ejecutadas directamente por la conselleria o financiadas mediante subvenciones o convenios con las entidades locales, desde el año 2000. O sea, 250 obras de abastecimiento. De acuerdo con los datos de este estudio, con esas 250 obras, que suponen menos de un tercio de las más de 800 que se han realizado desde el año 1995, hemos obtenido nuevos recursos hídricos mediante sondeos para abastecer a más de 225.000 habitantes, hemos construido o renovado las conducciones que abastecen a cerca de medio millón, y esas renovaciones o conducciones nuevas han dado lugar a un ahorro de más de seis hectómetros cúbicos de agua al año.

Por tanto, la Comunidad Valenciana, no porque ahora estemos en un período de sequía importante, sino porque estamos concienciados desde hace mucho tiempo, se viene haciendo, se viene invirtiendo en estas políticas de ahorro y de uso racional del agua desde hace mucho tiempo. Y, posiblemente, —y yo estoy convencido de que seguro— la consecuencia de esa inversión de estos últimos años es la que hace que estos años o este año de sequía no sea dramática para los abastecimientos y para una parte importante de la población.

Sin embargo, todos nuestros esfuerzos que se han hecho y que se siguen haciendo no son suficientes. Y ustedes lo saben. No podemos contar con una garantía total frente a sequías como la actual si solo podemos disponer de nuestros propios recursos, porque una gran parte de la comunidad tiene un déficit estructurado, tiene menos recursos de los que necesita. Y este es el gran problema que tiene que afrontar, necesariamente, la política del agua en la Comunidad Valenciana.

Lo he dicho en estas Cortes en muchas ocasiones y no me voy a cansar de decirlo nunca y es preciso volver a repetirlo: la Comunidad Valenciana no tiene agua suficiente para cubrir todas sus necesidades, aun vaciando o rellenando las piscinas. Y cada episodio de sequía de cierta intensidad supone una amenaza muy seria para una gran parte de nuestros abastecimientos urbanos, para una parte muy importante de nuestra economía turística y agraria. Y la alarma que ocasionan algunos puede ser tan dramática como la propia sequía y para algunas de las zonas húmedas más valiosas de España y de Europa.

A pesar de que aquí estamos impulsando desde hace años una política de ahorro y de uso eficiente del agua, como en ningún otro lugar de España —y pueden estar convencidos— no puede haber política del agua sostenible para la Comunidad Valenciana que no contemple transvases desde el exterior. Sin transvases desde el exterior no es posible la sostenibilidad en la Comunidad Valenciana. Pero eso se nos está negando desde el Gobierno de España. Todo lo contrario. El Ministerio de Medio Ambiente lo que ha hecho es emprender en estos meses una campaña de propaganda con la que pretende hacer creer a la opinión pública que es la Comunidad Valenciana, el Consell de la Generalitat y los ayuntamientos valencianos los culpables de la consecuencia de la sequía, los despilfarradores y los que no sabemos hacer una buena gestión del agua. Y esto hay que denunciarlo con toda energía y con toda contundencia.

La ministra de Medio Ambiente y el gobierno del Partido Socialista están faltando a la verdad. Están intentando transmitir a la sociedad la idea de que si esta sequía puede acabar teniendo consecuencias catastróficas es porque aquí estamos derrochando el agua, porque aquí no se ahorra, porque los agricultores valencianos no se han esforzado por gestionar mejor su agua, porque los sistemas de

abastecimiento a nuestros municipios son muy deficientes, porque tenemos piscinas y porque el Gobierno valenciano y los ayuntamientos valencianos no están tomando las medidas que ellos nos aconsejan y que, según ellos, es lo único que hace falta para combatir la escasez.

Se trata, sin ninguna duda, de una maniobra con la que solo están tratando de ocultar la consecuencia de la falta de política del agua que hay hoy en toda España. Y esta sequía es la prueba del fracaso del programa Agua, de ese programa Agua que consiste, primero que nada en levantar barreras y fronteras entre las cuencas hidrográficas españolas, negando toda posibilidad de transvases. Eso lo ha hecho con total perfección. Las obras que estaban en marcha de transvases se las han cargado todas, no han dejado ni una. Digamos que toda la parte destructiva que llevaba detrás el programa Agua, perfecto, lo han hecho a la perfección, no falta ni uno.

Ahora, ¿dónde está la fase constructiva? ¿Dónde están las soluciones? ¿Qué ha hecho el Ministerio de Medio Ambiente y su red de empresas en la Comunidad Valenciana desde abril de 2004? Sí, han ampliado la desaladora de Alicante, se estaba ampliando y han terminado, han colocado un pedacito más; han instalado unas válvulas para poner en funcionamiento la modernización de la acequia real, importante, que ya estaba terminada; han puesto en marcha una nueva desaladora, una ampliación de la desaladora al lado de Alicante, que no sé si están paradas las obras, pero por lo menos despacio van, y un proyecto para recarga de excedentes invernales en Castellón y acaban de adjudicar la desaladora de Torreveja, una desaladora rechazada por sus supuestos usuarios, que son los regantes del Segura.

El rechazo de los usuarios a sus proyectos es un problema al que la ministra de Medio Ambiente ya debe de estar acostumbrada. Ahí tenemos el transvase Júcar-Vinalopó, una obra esencial del plan del Júcar que podría haber estado terminada a finales de año y que ahora está paralizada, desbaratada, dilapidada y sustituida por una alternativa peor, en todos los sentidos, y que los usuarios la rechazan de plano.

Ahora el ministerio tiene adjudicadas las obras de su nuevo proyecto, pero no tiene usuarios ni de abastecimiento ni de regadío, que son los únicos fines que justifican el que el transvase, según el Plan hidrológico del Júcar, tenga sentido. ¿De verdad van a construir el transvase con toma en el azud de la Marquesa sólo para baldear las calles de Elche y de Villena? Sería el colmo de lo absurdo, ahora no sería nada extraño. El Ministerio de Medio Ambiente ya nos tiene acostumbrados a este tipo de actuaciones, apoyo a una cosa hasta el diez de julio, con toda la parafernalia y todos los cargos allí y diez días después dice «eso no vale, ahora me lo cargo, no lo hago y lo suspendo». Y no pasa nada. Ustedes se lo tragan perfectamente.

Ahora viene la desaladora de Torreveja, la más grande de Europa, con la que el ministerio pretende solucionar todos los problemas de regadío en el sur de Alicante. También ha sido rechazada por unanimidad de la asamblea del sindicato central de regantes del acueducto Tajo-Segura, porque el precio del agua resulta inasumible por la agricultura de la zona. Pero da igual. De todas formas, el ministerio ha dicho que lo va a construir, porque está en el programa Agua y después ya veremos lo que pasa.

Ese es el verdadero drama de la política del agua del gobierno del presidente Zapatero, que la planificación, el rigor, el consenso han sido sustituidos por la improvisación, la imposición y la propaganda. Sin duda, todos ustedes recuerdan el compromiso asumido ante el Congreso de los Diputados por el presidente Zapatero, el 30 de mayo, en el

debate del estado de la nación cuando dijo: «Tenemos un importante volumen de inversiones en materia de agua que va a garantizar, de aquí a siete meses, que muchos de los problemas históricos que han tenido determinadas zonas de la cuenca del Mediterráneo queden resueltos razonablemente para mucho tiempo».

Yo no sé si es que la Comunidad Valenciana no se encuentra en esas determinadas zonas a las que aludía el presidente del Gobierno o es que nuestro déficit de agua no tiene la categoría de problema histórico. Pero lo que sí veo de forma clarísima es que de aquí a diciembre, que es cuando se cumple el plazo del compromiso del presidente del Gobierno, ni uno solo de nuestros problemas en materia de agua habrá quedado resuelto razonablemente para mucho tiempo por las inversiones del ministerio, más bien al contrario. Lo único que cabe prever es que, como consecuencia de las desinversiones del ministerio, o como consecuencia de la política del agua que está siguiendo el Gobierno de España, desde abril de 2004, algunos de nuestros problemas históricos se habrán agravado mucho de aquí a final de año.

Señoras y señores diputados, el programa Agua, sin ninguna duda, yo creo que es un gran fracaso. Después de casi dos años y medio de gobierno del Partido Socialista no hemos hecho ningún avance real y sí hemos dado un enorme retroceso en la solución estable, sostenible, fiable y solidaria a largo plazo que necesita nuestra comunidad para el problema del agua. Necesitamos tener la posibilidad de obtener los recursos que faltan en nuestras cuencas y sobran en otras cuencas de España. Esa posibilidad, sumada a los esfuerzos que hemos hecho y seguimos haciendo por ahorrar cada vez más nuestra agua, por gestionarla cada vez mejor, es lo único que nos pueda dar garantías estables y a largo plazo frente a situaciones como la actual.

Nosotros estamos denunciando, desde el primer momento, esta política de agua del gobierno del presidente Zapatero, como la política más negativa y más nefasta para los valencianos, no porque incluya una desaladora más o menos, porque la desalación es una técnica muy conocida y puede ser una solución adecuada para determinadas situaciones. El problema no es la desalación; el problema es que la desalación ha sido la excusa para quitarnos la posibilidad de obtener transvases externos, como si una cosa pudiera sustituir a la otra. Y la desalación no es ni puede ser la solución real que sustituya a los trasvases. Y ustedes lo saben, pero se han dejado convencer o les ha interesado dejarse convencer. Y eso lo llevamos diciendo desde hace más de dos años y el tiempo que nos está dando la razón.

El Gobierno sabe que su política está abocada al fracaso y por eso ahora quiere que aparezca como responsable, precisamente, quienes desde el primer momento la estamos denunciando. ¿Qué pasó después de las afirmaciones del presidente del Gobierno del 30 de mayo en el Congreso para que lo que un día estaba a punto de solucionarse para siempre se convirtiese en menos de un mes en amenazas de restricciones en los abastecimientos? Esas cosas no suceden de un día para otro. Lo que sí cambió de un día para otro fue la táctica o la estrategia política. Es una muestra más de la improvisación permanente en que se ha convertido la política del agua en España.

El 26 de junio el director general del Agua remitía a la Conselleria de Infraestructuras un escrito firmado por el mismo como presidente de la Comisión Central de Explotación del Tajo-Segura, en el que nos sugería la realización de medidas reductoras del consumo, activación de planes de ahorro, limitación de usos urbanos no esenciales, control de consumos abusivos y realización de campañas de

concienciación. Y, además, nos ponía el ejemplo de medidas adoptadas en este sentido por Cataluña, Andalucía y Madrid.

Señorías, es un truco político más y en el ministerio lo saben muy bien, porque conocen cuál es la realidad de la gestión del agua en la Comunidad Valenciana; saben muy bien cuál es la realidad de la reutilización de las aguas residuales, la modernización de los regadíos, la gestión de los abastecimientos. Quieren que mañana aparezcamos como los responsables de posibles restricciones, porque no quisimos poner en marcha las medidas que nos habían aconsejado. Pero eso es falso y lo saben.

Aquí no hace falta que el Consell dicte un decreto para que ahorre agua, en primer lugar. Solo con las políticas que venimos aplicando y que, consensuadamente con los gestores del agua de la comunidad, sobre todo en las zonas, digamos, donde existe ese problema más, este año que está ahorrándose del orden de una media del 10% con la buena gestión. Y la buena gestión no es no vaciar la piscina a finales de agosto y no llenarla a principios de agosto. La buena gestión es que las empresas que llevan la gestión del agua puedan tener, primero, una buena red; segundo, una disminución de presiones y una buena situación de los depósitos para poder llegar el agua sin presiones, más allá de lo necesario, a todos los puntos para que no se rompa la red, para que no haya pérdidas, para que se pueda hacer esa buena gestión. Una buena gestión no es alarmar a la gente y decir «usted mañana no va a tener agua» porque ese día va a consumir el doble de agua. Esto, en esta comunidad, se conoce perfectamente, pero ustedes no lo quieren reconocer.

Por ejemplo, en las principales ciudades valencianas, como Valencia, Alicante, Torreveja, hace ya muchos años que se dispone de una red de agua no potable para riego de jardines, baldeo de calles, fuentes y otros usos urbanos distintos de lo que es el abastecimiento urbano. En nuestros municipios se está reduciendo de manera efectiva el consumo, como decía antes. Entre 2004 y 2005 del orden del 8% en Torreveja, 7% en Santa Pola, 9% en Orihuela. Este año, con una sequía más prolongada y más acuciante, del orden del 10% como media en todos los municipios.

En las grandes áreas urbanas de la comunidad, los niveles de eficiencia de las redes son superiores al 80%. Algunos dirán «pues casi se pierde un 20%. ¡Qué barbaridad!». No hay en ningún sitio donde el nivel de eficiencia sea del 80%. Pero aquí tenemos sitios, como Alicante, como Benidorm, donde la eficiencia es del 90%, sin ninguna duda la mejor de toda España, la mejor de toda España.

El consumo de agua por habitante y día en la Comunidad Valenciana se sitúa por debajo de la media nacional. Mientras que otras comunidades, como Castilla-La Mancha, Andalucía, Cataluña o Aragón, que pretenden ponernos como ejemplo, están por encima de la media.

El otro día se publicaba una estadística donde veíamos cómo los regadíos de Aragón, de Cataluña y creo que de Castilla-La Mancha habían aumentado de forma importante el volumen de agua que utilizaban. Tan es así que solo con ese incremento de volumen de agua suponía al año del orden de los 320 hectómetros cúbicos y cómo en la Comunidad Valenciana se había disminuido un 4%, un 4%. ¿Por qué? Porque llevamos aplicando ese tipo de políticas desde hace tiempo. No necesitamos decretos, no necesitamos ni siquiera años de sequía. Nuestra sequía en algunas zonas es permanente, es estructural. Y eso es lo que ustedes no comprenden ni comprenderán nunca, porque hay algunos que viven en un municipio que tiene agua suficiente y creen que todo el mundo tiene agua suficiente. No es así.

Hay zonas que padecen sed, que tienen problemas y que hay que solucionarlos. Y estaba previsto solucionar eso y lo han parado todo.

Sin embargo, todas esas realidades se olvidan, porque conviene hacer aparecer al gobierno del PP en la Generalitat como responsable del déficit de agua, para tapar las gravísimas responsabilidades que asumió el Gobierno de España cuando derogó el transvase del Ebro sin haber articulado ninguna alternativa real.

¿Qué es lo que la Comunidad Valenciana necesita del Ministerio de Medio Ambiente? Pues necesitamos, en primer lugar, que aumente de manera sustancial y urgente la inversión del Estado en obras y actuaciones para paliar el efecto de la sequía. La Comunidad Valenciana no está recibiendo del Estado el trato que requiere la gravedad de la situación. Nos dicen que tenemos que vaciar las piscinas, pero no nos explican por qué la Comunidad Valenciana, que representa el 90% de la población de la cuenca del Júcar, sólo está recibiendo una tercera parte de la inversión en obras de emergencia en la cuenca del Júcar, sólo una tercera parte.

Según los datos facilitados por la propia Confederación Hidrográfica del Júcar, en la comisión de seguimiento de la sequía, en 2005 y 2006 se han declarado en la cuenca del Júcar 40 actuaciones de emergencia, con una inversión total de 68 millones de euros. De ellos, solo 11 son obras en la Comunidad Valenciana, con una inversión de 23 millones de euros, y algunas tampoco relacionadas con la sequía como la puesta en servicios de modernización de la acequia Real o la reparación del canal Júcar-Turia. Y ni una sola obra de emergencia desde La Safor hacia el sur. El sur, para la Confederación Hidrográfica del Júcar, no existe. Más bien lo contrario. Las únicas posibilidades que tenía se las cortaron. Parece que en el sur de la comunidad no hay ninguna situación preocupante que merezca alguna actuación urgente de la confederación del Júcar.

Así son las cuentas del Ministerio de Medio Ambiente. Comunidad Valenciana, 90% de la población, 30% de las inversiones. Por tanto, lo primero que tenemos que exigir al Estado es que malgaste menos esfuerzos en campañas propagandísticas y que se ponga a trabajar en serio en obras de emergencia para que nuestros regadíos y nuestros abastecimientos sufran lo menos posible los daños de la sequía. Nosotros lo estamos haciendo.

La Conselleria de Infraestructuras ha puesto en marcha este verano un bloque de obras de emergencia de más de 40 millones de euros, incluyendo conducciones para reutilización de agua depurada en zonas de regadíos o en usos medioambientales, como puede ser la parte de riegos de Levante, Hondo de Elche, la acequia de Moncada, la Pedrera, la Albufera, el Hondo de Elche, la zona del canal Júcar-Turia y en la Vega Baja. Son riegos y conducciones para el abastecimiento a 18 poblaciones de Castellón y Valencia y obras de preparación y mejora de redes de abastecimiento.

¿Qué más tenemos que reclamar del estado? Reclamamos que sea consecuente con su propias declaraciones de principios y que haga verdaderamente efectivos los famosos bancos del agua. La sequía actual es una de las más duras registradas en el Júcar, en el Segura y en el Tajo, pero no está sucediendo lo mismo en otras cuencas. En España hay recursos hídricos más que suficientes para que pudiésemos superar esta coyuntura sin pérdidas irreparables. Pero se nos niega la posibilidad de participar de esos recursos comunes. Del mismo modo que otras regiones españolas participan de la prosperidad que creamos los valencianos.

Una de las medidas estrella del programa Agua tenía que haber sido el impulso a los bancos de agua: los centros de intercambio de derechos de uso de agua. Se han dictado normas jurídicas y se han autorizado algunas operaciones de compra de agua, pero los centros de intercambio siguen sin funcionar de manera efectiva, porque para que funcionen hace falta lo elemental: conducciones que permitan llevar agua de unos sitios a otros; hacen falta tuberías y canales, que permitan transportar agua de donde hay a donde no hay. Y si no es así, los bancos del agua no tienen ningún sentido.

Y, además, por un prejuicio ideológico se han cerrado a cal y canto las fronteras entre las cuencas hidrográficas de España. No lo entendemos. ¿Pero por qué, si son los que deberían de ser la voz y la solución de la solidaridad, cierran esas fronteras a cal y canto? Y así nunca será posible cumplir la promesa de su presidente Zapatero, de resolver razonablemente para mucho tiempo los problemas históricos de las cuencas mediterráneas, ni en siete meses, ni en siete siglos quedarán resueltos. Si no hay transvases, no habrá solución sostenible, salvo que por resolver se entienda otra cuestión, que es acabar definitivamente con una parte importante de la agricultura valenciana, como de forma poco disimulada propugna la nueva cultura del agua, que desde hace dos años y medio inspira la política del agua en España. Y ustedes lo saben perfectamente.

Por tanto, la tercera reivindicación, que yo creo que es absolutamente imprescindible y hoy más que nunca, es la reivindicación de que se vuelvan a abrir esas fronteras que el gobierno socialista ha cerrado entre las cuencas de España; que se recuperen los transvases como medidas posibles y asumibles dentro de una visión global, sostenible y solidaria del uso del agua en España. El tiempo está poniendo las cosas en su sitio y está mostrando cómo las razones que se dieron para derogar el transvase del Ebro no eran más que falsedades. Y se lo voy a demostrar. Como las supuestas ventajas económicas de la desalación, que en poco tiempo acabaría consumiendo menos energía eléctrica que la necesaria para el transvase. Las experiencias concretas y recientes de desalación que ha ido poniendo en marcha el Ministerio de Medio Ambiente han demostrado todo lo contrario.

Otra cosa que nos dijeron ustedes, lo recordarán, era que el transvase del Ebro era incompatible con el principio de recuperación de costes exigidos por la directiva marco del agua. Eso es inamovible. La práctica del propio Ministerio de Medio Ambiente ha desmentido eso también en numerosas ocasiones. Pero valga una de ellas. Permítanme leerles una frase de una nota hecha pública por la empresa estatal Acuamed a principios del pasado mes de julio, después de que la asamblea del sindicato central de usuarios de los regantes del transvase Tajo-Segura rechazara utilizar el agua de la desaladora.

Acuamed dice: «Se ha interpretado con la máxima flexibilidad el principio de recuperación de costes establecidos por la directiva marco europea del agua e incorporado a la legislación española en diciembre de 2003, lo que ha permitido desde el primer momento ratificar al sindicato el compromiso del ministerio de que el precio máximo del agua a pie de planta era de 0 a 3 euros por metro cúbico». O sea, que la directiva marco, que cuando se trata del transvase era inflexible y solo aquello era algo que no se podía tocar y exigía una derogación fulminante, ahora admite interpretaciones flexibles para contar lo que se quiere y descontar lo que se quiere. Esa es la máxima flexibilidad cuando se trata de desaladoras. Y, si no, cuando se trata de otras obras que sin usuarios se quieren poner en marcha. No entiendo nada. ¿Quién lo va a pagar?

El transvase del Ebro también era incompatible con el caudal ecológico del delta. ¿Recuerdan? Pues, bien, ¿qué ha pasado con el caudal ecológico si era tan urgente y tan fundamental, qué ha pasado después de dos años y medio? Pues que el Gobierno de España, Cataluña y Aragón ha sido incapaz de revisar el caudal ecológico del Ebro. Aquello que era vital no se ha resuelto y no pasa nada. O sea, todo lo que era fundamental, vital, algo que no se podía saltar, todo se ha saltado y no pasa absolutamente nada. Y así todo lo demás. Un puñado de argumentos falsos, improvisados, para dar apariencias de justificación a una decisión injustificada y arbitraria, como fue la derogación del transvase del Ebro.

Tenemos que reivindicar el transvase del Ebro que era, sin ninguna duda, el mejor proyecto, el más meditado, el más viable y el más sostenible de todos los proyectos que se hayan hecho hasta ahora para solucionar a largo plazo los problemas estructurales de las cuencas mediterráneas de España. Si por razones puramente políticas el gobierno socialista es incapaz de recuperar el transvase del Ebro, que pongan en marcha otras alternativas o que se recupere el proyecto del plan hidrológico del señor Borrell, nos da igual. Lo que exigimos desde la Comunidad Valenciana es que se derriben de una vez las barreras a la solidaridad entre las tierras de España en el uso del agua que el Partido Socialista levantó en el año 2004.

Y, por último, tenemos que reivindicar desde estas Cortes, señorías, que no se siga discriminando a la Comunidad Valenciana su derecho al agua. Ya les he comentado antes cómo se distribuyen las obras de emergencia en la cuenca del Júcar. La Comunidad Valenciana, que es el 90% de la población, recibe la tercera parte de las inversiones. Pero es que, además, está haciendo recaer sobre la Comunidad Valenciana el peso de los sacrificios que impone la sequía. A los regadíos valencianos del Júcar se les ha impuesto una reducción del 43% en el agua para riego, lo que supone que este año nuestros agricultores reciban casi 270 hectómetros cúbicos menos que el año pasado. Mientras tanto, a los regadíos subterráneos del acuífero de la Mancha oriental se les aplica solo una reducción del 15%, 60 hectómetros cúbicos en total a obtener en tres años. Y mientras al abastecimiento de Valencia se le ha impuesto la reducción, solucionada perfectamente con el Turia, a Albacete, la disminución del caudal del Júcar solo es del 10%.

Señorías, tenemos que exigir con claridad que las cargas y los sacrificios que tengan que imponerse por las sequías se repartan de manera equitativa. No podemos seguir tolerando que sean los usuarios valencianos los que tengan que soportar todas las cargas y todas las restricciones, mientras los regadíos manchegos, que cada año consumen más de 400 hectómetros cúbicos de agua y sobreviven gracias a las subvenciones, siguen explotando los recursos del Júcar sin prácticamente limitaciones de ningún tipo.

En definitiva, señorías, el Consell de la Generalitat Valenciana ha considerado necesario promover con urgencia este debate político en el marco de las Cortes Valencianas, porque estamos en una situación que exige respuestas urgentes desde los poderes públicos, políticas firmes y rigurosas que nos permitan paliar todo lo posible los efectos de la sequía actual y continuar avanzando hacia soluciones estructurales, válidas también a largo plazo, que nos den garantías de futuro frente a riesgos económicos, ambientales y sociales, como los que nuestra Comunidad Valenciana tiene hoy que afrontar una vez más.

Nada más. Muchas gracias. Y les pido disculpas por mi garganta.

El señor president:

Muchas gracias, señor conseller.

A continuación tienen derecho a la intervención los representantes de los diferentes grupos parlamentarios. En primer lugar, tiene la palabra el señor Tomás.

El señor Tomás Puchol:

Gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Dir, per a començar la intervenció, que a la millor farà falta que es facen rogatives o es gasten altres sistemes no polítics que s'han gastat tota la vida per a vore si al final mos plou, que serà al final una de les solucions més segures per al tema del que és la sequera.

Dir que mosatros veem i hem vist sempre molt penats el tema del que és la derogació del Pla hidrològic nacional. El Pla hidrològic nacional donaria solució integral al que és el tema de la sequera ací, a la Comunitat Valenciana. I, per un altre costat, també veem o no entenem que a la millor, des d'alguns grups polítics o alguns partits polítics, en diferents comunitats es facen discursos que puguen arribar a ser contradictoris. Per tots és sabut que en diferents estatuts d'autonomia de diferents comunitats s'han ficat impediments perquè el que és este transvasament, tan necessari per a mosatros, arribara a bon fi. I també cal dir que és necessari, a més de totes les mesures que es puguen ficar, tècniques i polítiques per part del Consell, que eixes mesures o eixos impediments que s'han ficat perquè es puga materialitzar este Pla hidrològic nacional s'impugne amb tota contundència, amb tota fermesa perquè el dia de demà puga arribar a ser, com si diguérem, una realitat.

No res. Acabar com he començat. A la millor també caldria que s'uniren la gent que té afició a cantar, a vore si desafina suficientment perquè mos ploga. I, mentrestant, que tots siguem capaços de tindre una maduresa suficient per a espentejar tots en la mateixa direcció perquè, de veritat, que no és de *recibo* que *unos por otros y la casa sin barrer*.

No res més i moltes gràcies.

El señor president:

Muchas gracias, señor Tomás.

A continuación, en representación del Grupo de la Entesa, tiene la palabra el señor Joan Antoni Oltra.

El señor Oltra i Soler:

Bon dia, senyories.

Anem a començar el debat d'aquesta comunicació del Consell encara que caldria dir que sorprenen algunes qüestions, ja no és que no haja vingut el conseller que signa la comunicació; és que esperava un trobar-se ací a una bona part del Consell, el president Camps que ha estat mut en quasi tots els processos, però és que ja ni tan sols apareix per ací. Tampoc està el conseller de Territori, un tema tan fonamental i tan íntimament lligat al tema de l'aigua, tampoc està.

El discurs del senyor García Antón ha sigut un discurs molt estrany, un discurs gran part del temps enfrontat a representants de la confederació. O siga, açò és una reunió de la Diputació Permanent entre diputats de grups parlamentaris, no un debat que ha de tindre vosté amb gent que no pertany a les Corts Valencianes. I, a més, un discurs absolutament contradictori. El tema de la piscina l'ha anomenat vosté

jo no sé quantes voltes. Jo crec que al final acaba vostè tirant-se a la piscina. La sort seua és que la piscina estava plena d'aigua, perquè vostés, com no són partidaris d'eixe tipus de restriccions, la tenien plena d'aigua. Eixa ha sigut la sort, però res més, no ha aportat res més. Ha sigut una permanent lletania de com són de roïns els socialistes, com de malament els tracten des de Madrid, però de forment, ni un gra, senyor García Antón. O siga, coses que estiguen fent vostés, que tenen competències en gran part de les matèries que estem debatent, res de res. La també lletania permanent de tota una sèrie d'inversions que es repetixen i, a base de repetir-les, a voltes algú es pot creure que estan fetes, però no solament no estan fetes, sinó que inclús no hi ha ni tant sols previsió per a fer-les en moltes ocasions.

Jo crec que ha sigut una intervenció en defensa, perquè era en defensa d'un problema que jo crec que ha sigut molt, però que molt frustrant. Jo crec que, a més, respon d'alguna manera, probablement, a la situació personal de vostè. Vostè és una persona que en estos moments jo crec que no seria exagerat dir que està socarrat políticament, encara que, parlant de temes d'aigua ja té mèrit que estiga socarrat. Però és que, inclús, aixina ho té. O siga, vostè ve com a conseqüència del metro recentment, i això d'alguna manera li està afectant. Crec que no era la intervenció i el to, però especialment el to, per no dir allò del tarannà, més adequat per aquests moments.

Nosaltres de totes maneres el que sí voldríem era denunciar el conjunt d'aquest debat, un debat que nosaltres pensem que per part del Partit Popular de cap manera s'enfoca com a intent de resoldre cap problemàtica de l'aigua. El PP en aquest debat no persegueix res relacionat en resoldre problemes de l'aigua. El primer objectiu ja l'havia anunciat, doncs, un poc del que es tractava és de solapar, de fer oblidar el més ràpidament possible el que va passar en el tema de l'accident del metro, el tema de la comissió d'investigació, l'informe aprovat falsejant la realitat, el tema de fugir de les responsabilitats polítiques, de les quals precisament vostè és —jo crec— el màxim responsable en estos moments, com vostè mateix està encarregant-se dia a dia de confirmar.

Després, també tenia altres objectius, per exemple el de fer oblidar —cosa molt difícil— el tema creixent dels casos de corrupció que estan apareixent, que està tocant a responsables del Partit Popular. Això, per molt que ho intente i desviar l'atenció... és tant el que està eixint i el que queda per eixir que va a ser molt difícil.

I el tercer objectiu jo crec que és el més evident, que vostè ha fet referència en el seu discurs, i és mantindre viva la guerra de l'aigua, els problemes de l'aigua utilitzar-los com a munició electoral de cara a les pròximes eleccions autonòmiques, amb la qual cosa me figure que aquest no va a ser l'últim debat ni segurament el penúltim ni l'antepenúltim. L'aigua fonamentalment com a element de divisió entre els valencians i valencianes i com a element de confrontació amb Madrid, ara que vostés no manen allí. Tot el seu discurs denotava una sensació de frustració. No sé si en algun moment es va anomenar que si tornava a guanyar el PP vostè ocuparia un càrrec important en Madrid. No sé si al final és eixe tema en el qual es demostra una certa frustració pel que ha passat, a banda d'altres qüestions que el guió exigix dir.

Fonamentalment del que es tracta per part de vostés és exigir fora el que vostés no són capaços de fer ací, i per això utilitzen aquestes Corts de la forma més partidista possible. Vostés han rebutjat sistemàticament totes les sol·licituds de l'oposició perquè aquesta diputació permanent es poguera reunir, sempre. Inclús, vostés mateixos

l'any passat convocaren un ple extraordinari —que el férem en el Palau, una calor espantosa allí, en el mes d'agost— també per a xarrar del tema de l'aigua. I ara, en canvi, una diputació permanent sobre la sequera. També es demostra els criteris amb els quals vostés funcionen i fan que esta diputació permanent treballa, una cosa molt flexible, molt manipulable, com puga ser sempre que interesse al partit que mane en cada moment.

Perquè, clar, si el tema de l'aigua és un tema tan important, el tema de la sequera, doncs, per què fan vostés este debat ací, quasi en quadre, amb 19 diputats i diputades? Per què? A què ve això? Quan resulta que quasi despús-demà, el divendres, comencem el període hàbil de sessions. Podrien haver convocat un ple monogràfic, inclús, sobre el tema de l'aigua; aquí haguérem tingut l'agradable companya de tot el Consell, no aixina que se mos han *escaquejat* quasi tots, i tot el món haguera pogut participar. Jo crec que haguera tingut un ressò molt més ample. Per què han volgut vostés convocar esta diputació permanent i no un ple per a tractar l'assumpte? Seria una de les preguntes que caldria fer. Per què han renunciat a donar-li la importància que jo crec que sí que té el tema? Per què l'any passat tenia la importància i ara ja no la té? O és que la situació estava millor l'any passat que este? Jo crec que la cosa cada volta està pitjor i, en canvi, no es correspon amb el que vostés estan fent.

El debat sobre la sequera per part del Partit Popular ve marcat per un fet: la sequera d'idees i projectes per part del Consell. Eixa sí que és una greu sequera que ni amb transvasaments... eixa es canviarà en eleccions, però ni amb transvasaments es podrà canviar. La mateixa comunicació del Consell jo crec que és suficientment il·lustrativa; en dos fulls i mig es despatxa l'explicació que motiva aquesta sessió. És cert que és un poquet més llarg que un telegrama, però un poquet més llarg, un tema tan important com eixe. Ni una sola proposta nova d'actuació, es limita a recordar que estem en una situació de sequera. Com si no ho sabérem! A nivell nacional, diu: «El Consell està treballant la mar de bé». En això sí que vostè ha encertat de ple, o siga, el capítol d'autobombo el compleixen a *rajatabla*. I que no té culpa de res, la culpa sempre és de la resta. I, en tot cas, que el transvasament de l'Ebre ahí està, continuen reivindicant-lo perquè del contrari no se sap què passaria. Però, si és que és fàcil saber el que passaria.

Primer. El transvasament de l'Ebre no estava aprovat. En tot cas, en estos moments estariem exactament igual... (*Remors*) Home!, no estava aprovat per Europa, no estava aprovat per Europa, que havia d'aprovar-ho, que havia d'aprovar-ho, que havia d'aprovar-ho. O siga, en estos moments, inclús havent continuat manant el Partit Popular estariem en la mateixa situació, en la mateixa situació perquè les obres no estarien finalitzades. I si no és aixina, diga-ho, les obres no estarien finalitzades.

Per tant, el problema no és un problema que haguera estat resolt en el Pla hidrològic. Ni tant sols manant vostés en Madrid! Ni tant sols estant l'Ebre en una situació molt diferent de la que té en aquestos moments! Ni tant sols amb el Partit Popular d'Aragó bloquejant qualsevol transvasament, blindant el tema en el seu estatut! Ni tant sols havent afeccions ambientals com tots sabem que n'hi ha! Podria ser que algun any, algun any es donara la circumstància que, ajuntant tota una sèrie de qüestions, poguera arribar un poc d'aigua; a preu d'or i amb una qualitat molt perillosa que solament algunes urbanitzacions o alguns camps de golf podrien pagar.

Eixa és la trista realitat d'eixa situació. Una situació tan irreal i una fantasia tan perillosa que tot el Congrés dels

Diputats, tot el Congrés dels Diputats, excepte el PP, democràticament hagué de desunflar aquell globus i plantejar altres mesures més realistes i menys impactants.

La comunicació del Consell també s'aprofita per a queixar-se de les crítiques del Ministeri de Medi Ambient i de la mania que els tenen des de Madrid. Això, doncs, l'efecte Narbona en vostés està ocasionant problemes seriosos d'estabilitat. O siga, és un tema molt preocupant. Res de nou, a més, en qualsevol cas, que no s'haja dit en multitud d'ocasions, i, sobretot, cap menció que les coses es podrien fer d'una altra manera, es podria fer millor en temes d'aigua, en l'agricultura, en la política territorial, en la urbanística, etcètera.

Tot el que ací es fa és perfecte. Som els millors i són els altres els que deuen resoldre els problemes que nosaltres creem o que nosaltres agreuem.

Mire, parlar de sequera al País Valencià no és parlar d'una cosa nova, d'una cosa estranya. La nostra comunitat és històricament un territori castigat per la sequera. «Plou poc i, quan plou, no sap ni ploure» –que va dir algú–. Els valencians i valencianes sempre hem conviscut amb la sequera i hem patit els freqüents cicles d'anys i anys on l'aigua ha escassejat més del que és normal. A pesar d'això, l'agricultura valenciana té un nivell excepcional. El que passa és que hi ha altres factors determinants on els llauradors poden influir, però en canvi pateixen les conseqüències.

En primer lloc, pareix evident, i és una cosa que ens estranya –bé, ens estranya, no, és normal que vostés ho neguen– que estem notant els efectes del canvi climàtic. El cicle de precipitacions ha canviat, ha canviat a la baixa, i està afectat a tot Espanya, a tot Europa –podríem dir–, el cabal dels rius baixa, vulguen vostés o no vulguen, baixa alarmantment i els embassaments es buiden. Les últimes dades demostren una situació crítica: cada setmana –i són dades del ministeri– el nivell d'aigua embassada baixa més de 500 hectòmetres cúbics en tot Espanya. I són xifres absolutament escandaloses. Fa més de quatre mesos que estem així, o siga, en esta tendència fortíssima de cada setmana baixar.

En estos moments, els embassaments es troben al 42,7% de la seua capacitat total, com a mitjana estatal. Inclús en l'Ebre estan sols al 42,9% i ha perdut dos punts i 136 hectòmetres cúbics en la darrera setmana. Fixen-se si ha perdut que en la comunicació que es fa al senyor Víctor Campos –que hui no ha aparegut per ací– ens diu que l'Ebre està estupendament, està superior a la mitjana i que està en el 48%. Això era l'11 d'agost. Ara, dia 28 –estava la setmana passada en el 42,9–, no sé com estarà ara. O siga, fixe's al ritme que està baixant inclús l'Ebre! Ni els que estaven bé ho estan ara. Pocs excedents hi ha a l'Ebre i a la resta per permetre transvasaments. Així es demostra la falsedat del Pla hidrològic nacional. I el problema afecta inclús al Tajo. Els embassaments d'Entrepeñas i Buendía estan sols 9 hectòmetres cúbics per damunt del mínim per permetre transvasaments. La situació és tan crítica que s'ha situat amb una realitat evident. Els recursos hídrics escassegen i escassejaran més en un futur immediat. La qual cosa demostra una qüestió per a nosaltres important, que és que la política del transvasament entre conques està cridada a desaparèixer a curt termini. I això és una cosa que vostés haurien d'intentar aprendre, gravar-se, perquè eixa és una realitat, a banda de la política que vulguen fer, eixa és la vertadera realitat en el nostre país en els pròxims anys.

Per tant, cal apostar per altres models, cal parlar també de la gestió de l'aigua i no solament de l'oferta, cal parlar d'una nova cultura de l'aigua i, fonamentalment, cal fer els deures propis, no esperar que els facen els altres. En una comunitat autònoma tan dependent de l'aigua com la nostra

no és normal que es mantinguen pèrdues en les xarxes de distribució que superen de mitjana el 30%. O siga, una tercera part de tota l'aigua desapareix abans d'arribar al seu destí. Això en el País Valencià. Cal fer molt ahí, directa o indirectament en col·laboració amb els ajuntaments.

Quant a la depuració d'aigües residuals, l'entitat de sanejament pateix la situació financera de la Generalitat Valenciana, una Generalitat que està en fallida i, lògicament, per molt que vosté ho intente, que crec que no ho intenta, doncs, l'entitat també patix eixes circumstàncies.

Davant del nivell de creixement de la població i de la indústria valenciana, la resposta sempre és tardana i amb poca perspectiva. Les estacions depuradores s'amplien quan ja tenen anys de funcionament defectuós i es queden infradotades amb rapidesa. La proliferació de grans nuclis de població, en alguns casos superiors al mateix nucli històric –i d'això sabem i patim al País Valencià molt–, com a conseqüència dels famosos PAI, i molt allunyats en la majoria dels casos dels cascals actuals, garantix problemes molt seriosos en sanejament i depuració a molt curt termini.

Per altra banda, el nivell actual de depuració està allunyat de cobrir tota la població valenciana, i no val que altres comunitats autònomes estiguen pitjor. Problemes com el nostre són poc comparables amb altres comunitats autònomes.

I el que és encara pitjor, la reutilització. Tant la memòria de l'entitat com l'informe que la conselleria seua ha fet arribar a la comissió de la sequera jo crec que és suficientment il·lustratiu. Declara que s'han tractat en l'últim any 506 hectòmetres cúbics d'aigua, que han sigut depurats d'una o una altra manera, depurats, no anem a entrar en detalls. Però, allò sorprenent és que el mateix document reconeix que sols 175 hectòmetres cúbics s'han reutilitzat. Això és documentació seua, especialment en usos agraris o mediambientals. Ja me dirà que després hi ha hagut ahí i tal... Vosté en el seu informe, curiosament –no curiosament–, no parla d'una cosa important: dels emissaris submarins. Per què no parla dels emissaris submarins? Després parlarem un poquet més d'eixe tema.

Això vol dir que la mateixa conselleria reconeix que 331 hectòmetres cúbics d'aigua ja depuradora, ja depurada, quasi el 70% no s'ha reutilitzat, que s'està abocant a la mar, a la mar via emissaris submarins, o al primer barranc que es troben per ahí. I això me pareix un tema molt preocupant. Què és el que passa? És que eixa aigua no fa falta? És que ja no és delictes tirar l'aigua a la mar, o siga, l'Ebre és delictes però nosaltres, aigua depurada, ja no és delictes? Sap vosté que això suposa més del 50% del Pla hidrològic nacional que hauria d'haver vingut a esta comunitat?

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa Maria Barrieras Mombrú)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Oltra, li queda un minut, si és tan amable.

El senyor Oltra i Soler:

Acabe de seguida. Gràcies.

És que no tenim aquí el rellotge i això és un problema.

La senyora vicepresidenta primera:

Clar, per això l'avise.

El senyor Oltra i Soler:

Qualsevol diria que estem sobrats! Vaja exemple per a exigir transvasaments a altres conques!

També crida l'atenció l'informe de l'Institut Nacional d'Estadística en el qual, efectivament, es parla per una banda que el consum d'aigua en l'agricultura s'ha reduït, la qual cosa és certa, segurament no per les raons que vosté ha dit, o no per totes eixes raons, segurament perquè cada volta queden menys llauradors i queda menys terra que llaurar. I això és un tema també important.

Però, el que no ha dit vosté i ha negat això a aquesta cambra és que, en canvi, en el consum urbà hi ha hagut un augment del 9,2%. Per què diu una cosa, senyor García Antón i no diu la contrària? És que no es pot anar per la vida aixina! O siga, ja ho hem patit en el tema del metro, estem patint-ho... Aixina no es pot anar per la vida. Enfront d'una mitjana estatal de creixementl...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Oltra, per favor, vaja finalitzant.

El senyor Oltra i Soler:

...del 2,4, vostés estan en el 9,2.

Jo crec que això són xifres que d'alguna manera ens demostren que les coses no estan fent-se bé.

Jo tenia un capítol important d'una cosa que vostés jo sé que no volen que es parle, i és el tema urbanístic. Supose que després en la rèplica podrem parlar d'eixe tema, que jo crec que ahí és on està de veritat la raó del problema de la sequera que tenim al nostre país, que és un problema molt gros i que vostés estan fent *oidos sordos* davant d'ell.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

En representació del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Such.

El senyor Such i Botella:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor conseller, quin *papelón* li toca fer a vosté! L'obliguen a vindre hui ací, dia 28 d'agost, per a intentar rehabilitar-lo del que va patir vosté quant a l'accident del metro.

Jo crec que si vosté com a conseller haguera tingut la més mínima dignitat, en estos moments vosté no formaria part d'este Govern, senyor conseller. Per tant, el seu crèdit en esta matèria també està en entredit. Vosté en estos moments té poc de crèdit per a fer propostes de futur i, sobretot, per a intentar solucionar els problemes que els valencians i les valencianes tenen. Té poc de crèdit, senyor conseller, i el més greu de tot és que moltes vegades, quan es parla sobre estes coses i quan hem parlat sobre la tragèdia del metro que va ocórrer ací, el 3 de juliol... (*Veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Such, per favor, centre's en el tema, si és tan amable.

El senyor Such Botella:

Senyora presidenta... (*Veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Sí, senyor Such?

El senyor Such Botella:

Senyora presidenta, vosté...

La senyora presidenta:

Senyor Such, diga'm... Diga'm, diga'm...

El senyor Such Botella:

Molt bé, molt bé. (*Remors*)

Li dic que moltes vegades no s'ho han agarrat amb la serietat que tocava, i este tema tampoc se l'han agarrat vostés amb la serietat que tocava, senyor conseller. (*Remors*) El tema de l'aigua i el tema de la sequera.

Una vegada més, el Partit Popular porta a estes Corts la problemàtica de l'aigua i la situació de sequera que assota la nostra terra de manera important. Esta convocatòria de Diputació Permanent és una mostra més de la hipocresia política i de l'estratègia sense rumb del govern del senyor Camps, el qual és incapaç d'establir pautes, criteris i fets que puguen donar satisfacció a les necessitats hídriques dels nostres ciutadans.

El passat 30 d'agost, senyor conseller, el passat 30 d'agost del 2005, es va produir un ple de les Corts en el palau de la Generalitat, un ple que, com este, arriba tard i mal, tant pel seu contingut com per la seua pretensió. Aquell ple va ser la mostra de l'engany i del frau de les posicions del govern Camps. El ple del 30 d'agost es va basar exclusivament sobre una mentira, senyor conseller, sobre una fal·làcia i sobre l'engany. En eixe acte de teatre que patirem el 30 d'agost es va poder escoltar a vosté, al senyor conseller, com sobre la falsedat manifesta que l'Estat no desenvoluparia el transvasament Xúquer-Vinalopó, no va tindre cap rubor en repetir eixa tesi fins a la sacietat, ara, demostrada falsa!, (*remors*) ara, demostrada falsa!, i sobretot per a escenificar públicament l'escassetat i sequera d'idees que el govern Camps té per a fer front a un problema seriós que es mereix accions serioses i no *xarlataneria* política i intents d'enganyis i de frau.

Si tinguera vergonya, senyor conseller, i passat un any des d'aquell espectacle fraudulent, ja haguera dimitit, al ser el col·laborador i artífex de la mentira com a instrument polític. Vosté ha vingut ací, exactament igual que va vindre fa un any, a repetir exactament les mateixes coses. Ara bé, ha fet una cosa i ha reconegut que a dia de hui estan adjudicades les obres del transvasament Xúquer-Vinalopó des de l'assut de la Marquesa. Vosté avui ho ha reconegut, almenys ha avançat un poquet. Però també ha reconegut públicament que vosté va mentir en el ple del passat 30 d'agost del 2005.

Ha passat un any des d'aquell ple i estem en la mateixa situació d'aleshores pel que fa a l'actitud del govern Camps respecte a la sequera que patix la nostra terra. El govern Camps torna a la càrrega amb els mateixos arguments que llavors, sense haver fet absolutament res durant l'últim any per a pal·liar esta situació d'escassetat hídrica i sense perspectives de solució per la seua banda.

Per tant, només els queda repetir el mateix, o siga, convocar estes Corts, però en format miniatura. No sabem per què,

quan falten dos dies perquè es poguera haver convocat un ple en període ordinari, en normalitat, i no haguera passat res. Per cert, ara ens explicarà vosté a on està el president de la Generalitat, quan ens fa vindre d'urgència a este ple i no està ací. I sobretot quan, segons vostés, estem tractant el problema més greu que patix la nostra comunitat des de fa molts anys, i el president de la Generalitat no té la vergonya de vindre ací, a la Diputació Permanent, a estar compartint almenys les propostes i les idees que des del seu propi govern es llancen.

És necessari denunciar amb claredat meridiana que el tema de l'aigua i l'escassetat d'esta a vostés els importa ben poc, per molta xerrameca que practiquen respecte d'això. Per al PP açò no és un problema, sinó que el tema de l'aigua, senyor conseller, és una estratègia, tal com afirmen, sense cap rubor, destacats dirigents polítics del seu partit, els quals pregonen obertament que el tema de l'aigua s'usa per a desgastar el Govern central però no per a donar-li solució. Per tant, la seua credibilitat en esta matèria, al nostre entendre, és pràcticament nul·la.

Vostés estan abusant de la bona voluntat de molta gent, senyor conseller, de la gent que va confiar en un moment determinat que tindrien un govern seriós i compromés en donar solucions als problemes de la nostra gent. I abusen d'eixa bona voluntat per mitjà de la inoperància i de la incompetència més absoluta.

El crèdit en matèria hídrica el tenen pel sòl. Ja ningú confia que la Generalitat Valenciana desenvolupe un pla estratègic que possibilita majors recursos hídrics a les zones més necessitades. Ningú hi confia en estos moments. I tinguem bona prova d'això. Vostés, mitjançant la seua actitud, han segut capaços de rebutjar propostes polítiques fetes pel meu grup parlamentari amb l'objecte d'atacar el problema de l'escassetat d'aigua de la nostra comunitat. Vostés han segut capaços de rebutjar la creació de l'Agència Valenciana de l'Aigua. Esta agència cal recordar-li que està en el seu propi programa electoral, i vostés la rebutjaren públicament ací, a les nostres Corts, una agència que, almenys, havera possibilitat que tots els sectors pogueren compartir i pogueren proposar solucions i alternatives en col·laboració i en coordinació entre tots. A vostés això no els interessava, perquè a vostés el tema de l'aigua els preocupa ben poc, senyor conseller.

Se li ha vingut reclamant, des del meu partit, des del meu grup parlamentari, la necessària inversió econòmica en matèria de reutilització d'aigua, en matèria de modernització de regadius i un llarg etcètera, que permanentment han segut rebutjades per vostés. No han atés ninguna de les propostes que el Grup Parlamentari Socialista ha fet reiteradament durant estos últims tres anys.

Vostés han rebutjat també la creació de la comissió de seguiment de les obres públiques a la Comunitat Valenciana, senyor conseller. *(Veus)* Per què l'han rebutjat? Jo el convoque avui que després de la seua intervenció diga que està d'acord que es cree esta comissió de seguiment, perquè tots pugam conèixer el que està fent l'Estat en matèria d'inversions en el tema de l'aigua, i també que tots puguen conèixer el que està fent la Generalitat o el que no està fent la Generalitat Valenciana en matèria d'obres públiques a la nostra comunitat. El convoque que ho accepte públicament, i creem eixa comissió de seguiment i analitzem totes les obres que es deriven *(veus)* tant del programa Aigua com de les inversions que vosté diu que s'estan fent.

La seua única obsessió ha segut la d'utilitzar el càrrec que els valencians els han atorgat per a fer oposició al Govern central en compte de donar solucions des de la responsabilitat als problemes dels valencians. *(Veus)* Vostés

mai són responsables de res, en cap matèria. No ho són en l'accident del metro, per suposat, vosté ja ho ha dit clarament, que no són responsables de res. No ho són en matèria sanitària: sempre falten diners perquè tenen de vindre de Madrid. Sempre. No ho són en la crisi agrària que patim. No ho són tampoc en la crisi agrària que patim! I sabem molt sobre la crisi agrària i sobre els preus i sobre com s'estan manipulant actualment determinats preus agraris per a evitar que els llauradors puguen obtenir una renda..., garantir una renda bàsica.

Però tampoc ho són vostés, responsables, de la crisi industrial. Ni, per descomptat, tampoc ho són en el tema de la integració dels immigrants, tampoc. Vostés no són responsables de res! Molts valencians arriben a preguntar-se, arribat a este punt, per a què volen un govern que no és responsable de res! Per a què volen un govern que en compte de donar solucions als problemes miren cap una altra part i tiren les culpes als altres permanentment. Vostés són els millors en tot.

Ens hauríem de preguntar algunes qüestions que haurien de tindre contestació suficient adequada, seriosa i rigorosa. I li dic, senyor conseller, què ha fet el govern Camps en l'últim any per a pal·liar la situació d'escassetat d'aigua i sequera? Vosté ho acaba de dir, exactament el mateix que venia fent en els altres anys, exactament el mateix!, i ja ho ha dit, ho ha contestat. Jo anava a fer-li la pregunta, però vosté ho ha ratificat: sols tenen d'anar als pressupostos de la Generalitat i vore que la previsió d'inversions són reiteradament tots els anys les mateixes. Què ha fet vosté en este últim any, des del passat 30 d'agost, amb eixe ple solemne que vosté va propiciar i a on va mentir i va enganyar la ciutadania fins ara? Què ha fet?

Totes les actuacions que ha realitzat el govern Camps en l'últim any per a donar satisfacció als valencians davant d'este problema de l'aigua, vosté les deuria explicar. El que passa és que no pot explicar-les. Quants diners ha invertit el govern Camps durant l'últim any per a fer front a la situació d'escassetat hídrica que patix la nostra comunitat? Quantes campanyes informatives ha realitzat el govern Camps per a conscienciar els valencians de la necessitat d'estalviar aigua i del bon ús d'esta, senyor conseller? Quantes?

Vosté ha criticat ací, en la seua intervenció, la campanya que està fent el Ministeri de Medi Ambient demanant-los a la gent que siguen conscients que cal tancar l'aixeta, que cal estalviar aigua, que realment, si tots col·laborem i entre tots ho podem aconseguir, hi haurà més recursos. I vosté s'ha burllat d'això, senyor conseller. ¿I sap vosté la campanya que va fer?, ¿la campanya que va fer la Fundación Agua y Progreso finançada per la Generalitat Valenciana? Era una campanya de frustració als valencians diguent que l'Ebre tirava l'aigua al mar! Vosté està diguent-li a la gent que estalvie aigua? *(Veus)* Vosté, amb eixa campanya, l'única cosa que va fer...

(Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya)

El senyor president:

Por favor...

El senyor Such Botella:

...va ser generar frustració a la gent. *(Remors)* Perquè vosté sap que el transvasament de l'Ebre, en anys com enguany, no seria possible que arribara aigua a esta comunitat, i ho sap massa bé. I a l'única cosa que es dediquen és a generar frustració.

Mire, quines mesures legislatures ha pres el govern Camps per a conscienciar els ciutadans de la necessitat d'una bona utilització de l'aigua en la nostra comunitat? I vosté s'ha burlat ací d'aquells que estan proposant el tema de les piscines, que tanquen les aixetes! I ho ha dit ací tres o quatre vegades. Jo dic, ¿s'està burlant vosté del Govern de Múrcia o del Govern de Madrid? ¿S'està burlant vosté d'eixos governs que estan diguent-los a la gent que la piscina, una vegada plena, no cal buidar-la, sinó que cal depurar-la perquè no s'utilitza l'aigua?, i que cal tancar les aixetes, i que cal reformar els sanitaris, ¿està vosté burlant-se d'eixes comunitats, senyor García Antón? ¿O és que vosté va sobrat ací en aigua?

Vosté va tan sobrat en aigua, que no fa falta cap mesura legislativa per part del Govern de la Generalitat, cap!, (*veus*) no fa falta res! Vosté sols té una obsessió, una única obsessió, i és permanentment atacar el Govern de l'Estat. I ara parlarem d'això també, senyor conseller.

Quines mesures de col·laboració amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat ha segut capaç d'acordar el seu govern per a planificar les accions de millores hídriques que afavorixquen la nostra comunitat? Vosté ací, fa un moment, estava criticant el Govern d'Aragó, el Govern de Catalunya, públicament, en esta diputació permanent! Si vostés són incapaços d'asseure's amb ningú per a acordar absolutament res!, per a afavorir la nostra comunitat! Són incapaços de fer-ho, senyor conseller.

Vostés l'única cosa que fan és permanent crítica al Govern de l'Estat, perquè així li ho han manat a vosté que és l'única cosa que té de fer, però són incapaços de, com a gent seriosa i polítics seriosos, que este Govern no té, asseure's amb altres comunitats per a acordar coses que puguen millorar la nostra capacitat hídrica. Són incapaços.

Quins recursos econòmics ha posat la Generalitat Valenciana en mans dels ajuntaments perquè puguen fer front als greus problemes de deteriorament i pèrdues que patim en les nostres xarxes d'abastiment? Senyor conseller, vosté ho tindrà d'explicar això.

Quines mesures legals ha pres la Generalitat Valenciana per a evitar la proliferació d'actuacions urbanístiques en zones on la carència de recursos hídrics és més que evident? Ninguna, senyor conseller, ninguna. Al contrari, estan donant vostés permisos i aprovant plans sense que estiga garantida l'aigua, i aixina estan els informes de la mateixa Confederació Hidrogràfica del Xúquer. Vostés estan fent això. Tot el contrari que un govern responsable i seriós deuria fer.

Mire, vostés, en compte de treballar i actuar, s'han dedicat a plorar, s'han dedicat a la propaganda contra el Govern central en compte de treballar amb l'Estat per a fer possible una solució de futur per a este greu problema. Vostés estan realitzant un frau als valencians des del poder que ostenten i no poden al·ludir a la ignorància ni a l'excepcionalitat per a excusar-se.

Estem vivint uns anys d'escassetat de pluja, de sequera important. No és nou este problema, senyor conseller.

El senyor president:

Señor Such, le queda un minuto.

El senyor Such Botella:

Vaig acabant, senyor president.

I les accions s'han de planificar, s'han de programar i executar, cosa que vostés no han fet, ja que han utilitzat el

temps d'una altra manera: l'han malgastat i les seues nefastes conseqüències les paguem tots els valencians.

Cada vegada que se reclama responsabilitat per part del Govern central i que actuen, contesten amb desqualificacions personals i atacs polítics. Cada vegada que se'ls demana mesures per a l'estalvi de l'aigua, contesten que són els millors del món! Cada vegada que se'ls demana col·laboració per a executar accions de millora del problema de l'aigua, contesten amb exabruptes i burla. Cada vegada que l'Estat posa en marxa actuacions per a garantir l'abastiment d'aigua, posen obstacles i problemes. Per desgràcia, este és el govern que tenim i esperem realment que siga per a poc temps.

I, al contrari de tot açò, li vaig a dir, el programa Aigua és un programa eficaç, un programa posat en marxa que porta a esta comunitat més de tres mil milions d'euros per a fer front al que és el problema de la sequera i per a fer front al futur dels nostres sectors productius, entre ells, els agrícoles.

Vosté sap que s'ha adjudicat ja el transvasament Xúquer-Vinalopó, el qual, amb una inversió superior als tres-cents milions d'euros, garantirà un mínim de 80 hectòmetres cúbics als regants d'Alacant. Este transvasament garantix un traçat més respectuós amb el medi ambient, amb aigua de qualitat per a regadiu, ja que és la mateixa, senyor conseller, que estem utilitzant els regants de la Ribera per a la producció d'arròs amb denominació d'origen, senyor conseller. Una aigua que els usuaris només pagaran quan la reben i un compromís que estiga finalitzat este transvasament al 2008. Només falta saber si la Generalitat haurà complert amb la seua obligació d'executar el posttransvasament amb les connexions necessàries. Eixa és la incògnita que queda en estos moments...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Such.

El senyor Such Botella:

S'estan executant per part de l'estat 467 actuacions que possibilitaran minimitzar el greu problema de la sequera en el nostre territori, treballant amb serietat per al futur i amb la vista posada en la modernització de regadius, la reutilització i l'estalvi. De manera que en èpoques d'escassetat estiga garantit l'abastament hídric...

El senyor president:

Señor Such, gracias.

El senyor Such Botella:

I acabe, acabe, president.

Estes són les accions i solucions que possibilitarien que en moments d'escassetat d'aigua i en anys de minva de recursos hídrics els valencians puguen estar tranquils que la nostra economia, el nostre progrés i el nostre futur no es veurà afectat. Per desgràcia amb este Govern, amb esta irresponsabilitat i inoperància la nostra economia, el nostre progrés i el nostre futur està en greu risc. Caldria, senyor conseller, menys propaganda, menys estratègia política i menys *palabreria* per a fer front a un problema que ens afecta a tots i que amb col·laboració, respecte mutu i acord es podria solucionar. Això ho esperem la majoria dels valencians i valencianes.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Such.

Señores diputados, yo creo que tanto las manifestaciones de unos grupos como de otros, unas veces son compartidas y otras veces son discrepadas. Es obvio que indudablemente no hay que compartir la manifestación por parte de unos grupos o de otros. Yo les ruego a ustedes que procuren no manifestar de forma directa la discrepancia para el bien de escuchar al que está orando.

Tiene la palabra, en representación del Grupo Popular, el señor Maluenda.

...Porque ahora ocurrirá lo contrario y yo espero que lo evitemos.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyor president.

Senyories.

Hem assistit una volta més al número que l'oposició vol muntar en esta institució sempre que pretenem parlar d'una cosa tan seriosa, tan necessària i tan escassa, escassa per als valencians, com és el tema de l'auia. Hem assistit a una intervenció d'Esquerra Unida en la qual el senyor Oltra ha parlat de tot menys de l'auia. Clar, no té cap interès en parlar de l'auia. Com va a tindre interès en parlar de l'auia si sempre s'ha manifestat contrari que es cobreixen les necessitats d'auia de la nostra comunitat! Tal volta el senyor Oltra no sé si haurà llegit l'hemeroteca d'estes Corts o haurà repassat els diaris de sessions i sabrà el que va fer el seu grup quan en 1993 aquí es va arribar al pacte de l'auia entre el Grup Socialista, el Grup Parlamentari Popular i el d'Unió Valenciana. Mire, el seu grup en el pacte de l'auia per a la Comunitat Valenciana va abandonar la ponència, així que no tindria cap d'interès, i després en el Ple no va votar a favor.

Bé, també cal recordar-li al senyor Oltra que no tenen interès en parlar de l'auia perquè també ara ha abandonat la comissió de la sequera, per solidaritat dels parents polítics més pròxims, evidentment. Clar, per això ha eixit ací a fer una defensa a ultrança de la política que fa el Ministeri de Medi Ambient i de la senyora Narbona. Jo pensava que el Grup Socialista no eixiria a fer la defensa, perquè ja li l'havia fet el seu parent polític pròxim, i dic «parent» entre cometes. I no s'ha d'oblidar que no li interessa parlar de l'auia, perquè és de tots sabut que el pacte de manteniment del govern en Catalunya, del tripartit i del govern d'Espanya, que recolza la seua formació, va ser a condició que es paralitzara, que es derogara el transvasament de l'Ebre. I ara resulta que el transvasament de l'Ebre no estava aprovat! Viure per a vore. Ara resulta que diu que no està aprovat! Si no estava aprovat, ¿per què el van derogar si no estava aprovat?

Senyor Oltra es pot dir de tot, es pot respectar qualsevol intervenció i jo li la respecte, però el que no es pot és vindre ací, a la trona, a mentir.

Ara, el que més m'ha sorprès ha sigut la crispació del senyor Such quan parla de l'auia. És que ha fet una intervenció totalment crispada. Em dóna la sensació que la seua senyoria no ha estat de vacances, em dóna eixa sensació. Perquè ha vingut ací a la trona a fer una sèrie d'afirmacions... Clar, però per què? Perquè tampoc tenia res a dir, no tenia res a dir. I el senyor Oltra ja s'havia referit a qüestions que en teoria hauria d'haver defensat el senyor Such. I el senyor Such resulta que ve aquí i, amb tota la crispació que últimament ens demostra, no parla d'auia, parla en principi

de moltes altres coses. Però saben per què, senyories? Perquè li dóna vergonya parlar d'auia, perquè li dóna vergonya parlar d'auia. Perquè sap el que ha ocorregut al llarg de tots els anys d'esta institució, sap el que ha ocorregut al llarg de les sis legislatures d'estes Corts en què sempre, sempre quan governava el Pspv, quan el senyor Lerma era president, sempre s'aplegaven a acords puntuals en qüestions de l'auia, sempre demanaven el transvasament de sobrants de l'Ebre a la Comunitat Valenciana, sempre aplegàvem a l'acord del transvasament del Xúquer-Vinalopó per capçalera.

I ara resulta que quan el seu partit torna a governar a Espanya, resulta que se senten sufocats, se senten avergonyits, perquè han traït totes les promeses electorals que el Pspv, que els socialistes valencians havien fet al seu electorat. I no solament és que van traïr eixes promeses sinó que han traït també ara les polítiques que des de la Generalitat, governada pel senyor Lerma, es promulgaven. I han traït evidentment, també, tots els acords, totes les propostes i totes les votacions que aquí es van fer...

El senyor president:

Señor Maluenda, no le voy a dar más tiempo para que critique al resto de los grupos políticos. Lo digo como aviso a navegantes.

El senyor Maluenda Verdú:

Supongo que ya me compensará esta interrupción, ¿digo yo!

El senyor president:

Eso sí.

El senyor Maluenda Verdú:

Gracias, señor presidente.

Aleshores, què és el que passa? Que els dóna vergonya parlar d'auia perquè no poden donar cap balanç, no poden donar cap balanç, perquè han traït sistemàticament tots eixos acords i totes eixes iniciatives que vostés havien fet. Però és que és més greu encara. És que el que en realitat han traït són els interessos de la Comunitat Valenciana.

Vostés estan en contra del desenrotllament econòmic i social de la Comunitat Valenciana, que passa necessàriament per polítiques d'auia. Vostés estan en contra, però estan en contra des que van deixar de governar la Generalitat. És més, la primera legislatura en què governava el Partit Popular encara votaven a favor d'eixes iniciatives. Però quan han tingut la primera ocasió d'exigir al Govern d'Espanya que ho portara a la pràctica, resulta que ja es desmarquen. Mire, el mateix que fan amb allò del peatge de les autopistes. S'han passat anys i anys demanant que el Govern d'Espanya alliberara els peatges de l'autopista, però quan ha aplegat a governar el senyor Rodríguez Zapatero s'han oblidat. És només un exemple de la serietat i el rigor que vostés tenen a l'hora de defensar interessos de la Comunitat Valenciana.

Els ha preocupat molt més mantindre el pacte a Catalunya i a Espanya que la defensa dels interessos de la Comunitat Valenciana. Quina era la condició? Derogar el transvasament de l'Ebre i concloure el transvasament Xúquer-Vinalopó.

Mire, el Ministeri de Medi Ambient, governat pel Partit Socialista, és l'autèntic botxí dels interessos de la

Comunitat Valenciana. Però és que els socialistes valencians amb el seu comportament són els vertaders traïdors de la defensa d'eixos interessos que tantes voltes havien manifestat i s'havien compromés a defensar.

Com pot tindre l'atreviment, senyor Such, de vindre aquí a la trona i demanar que es cree una comissió de seguiment? Però per a què vol la seua senyoria i el seu grup la creació d'una comissió de seguiment? Si quan creem una comissió per a alguna cosa resulta que vostés l'abandonen. Si quan vostés perden una votació democràtica en el si d'una comissió, resulta que l'abandonen i després en creen una paral·lela amb el seu partit, que és una autèntica burla a la institució més representativa del poble valencià, que són les seues Corts. Per això vol vosté que creem una altra comissió? Senyor Such, siga més seriós, per favor, siga més seriós.

El que sí que està clar és que vostés ara s'han agarrat a la política de la piscina i fan d'eco a tot allò que la senyora ministra va repetint. La senyora ministra que conforme saben –i ho dic amb el màxim respecte, perquè a mi em mereix el màxim respecte, a pesar que no compartisca el que diu– cada volta que ve a la Comunitat Valenciana resulta que insulta els agricultors valencians. Quan els agricultors valencians donen mostres inequívokes de l'aprofitament d'auia que fan. Però, no obstant això, ve, insulta els agricultors valencians i amenaça el nostre sector turístic. Per què? Perquè està clarament encabotada, com a representant del ministeri botxí d'esta comunitat que és, que els interessos de la Comunitat Valenciana no prosperen i vagen en detriment.

Fixen-se vostés!, el consum d'auia per explotacions agràries, eixes explotacions agràries que..., eixos agricultors que la senyora ministra insulta, diu que no saben utilitzar l'auia, quan aquí es rega quatre i fins a cinc voltes amb la mateixa auia. Mire vosté, Aragó utilitza 5.977 metres cúbics per hectàrea i any; ha augmentat en els últims anys, del 2003 fins ara, el 9,6%. Castella-la Manxa utilitza 5.170 metres cúbics per hectàrea i any; ha augmentat un 3,7%. Catalunya utilitza 5.855 metres cúbics per hectàrea i any; ha augmentat l'1,6%. Són dades respecte del 2003 a 2004. La Comunitat Valenciana utilitza 4.988 metres cúbics per hectàrea i any. Ha disminuït? Gasta menys? Un 4,9%. Menys. La resta, tots augmenten.

L'increment de consum d'estes comunitats que he dit, Aragó, Castella-la Manxa i Catalunya, respecte al 2004, ha sigut de 317 hectòmetres cúbics, 317 hectòmetres cúbics; més gasten a l'any en el 2004. Mosatros, el que el transvasament de l'Ebre tenia previst per a la nostra comunitat eren 350 hectòmetres cúbics. Senyories, 350 hectòmetres cúbics!

En este any 2004, que és el que servix de comparació a les dades que els he donat, la Comunitat Valenciana va estalviar 83 hectòmetres cúbics respecte al 2003. Això és el que fan els agricultors valencians amb serietat, amb serietat i amb rigor, exercint amb orgull una professió que van heretar dels àrabs i que sempre ha sigut motor i impuls del motor de l'economia de la Comunitat Valenciana. Això que ara el ministeri vol acabar amb ell.

I fixe's vosté la situació de la sequera, clar que és greu, la més greu en els últims seixanta anys! Però què és el que ha fet el Govern d'Espanya actual per a pal·liar eixa situació de la sequera? Mire, derogar el transvasament de l'Ebre, aixina de senzill. I aquí acabe d'escollar que pareix ser que ja no va auia de l'Ebre al mar, pel que ha dit el senyor Such en la seua intervenció tan crispada. Mire, sí, senyor Such, continuen anant els sobrants de l'Ebre al mar. I la idea genial del Govern d'Espanya és dir: «Anem a deixar que eixa auia dolça se sale en el mar, però no es preocupen les

seues senyories, perquè mosatros després l'agarrarem del mar i la dessalarem i la farem apropiada per a l'abastiment humà». Eixa és la genialitat del govern del senyor Rodríguez Zapatero, eixa és la genialitat i la responsabilitat política dels socialistes al front del Govern d'Espanya.

I del Xúquer-Vinalopó? Però què és el que diuen del Xúquer-Vinalopó? Si vostés saben, senyories, que el Xúquer-Vinalopó és un engany no solament als agricultors del Vinalopó, de l'Alacantí i de la Marina; als agricultors de les Riberes, que vostés estan enganyant-los, ja que estan dient-los una cosa que saben que no serà. Perquè en el pla de vosté, si s'ha de respectar el cabal ecològic, ja me dirà vosté què és el que tocaran, què és el que tocaran a partir de l'assut de la Marquesa, què és el que tocaran. Bé, i fan un transvasament derogant-ne un o paralitzant-ne un que ja estava iniciat, que s'havien invertit més de 120 milions d'euros, que tenia el beneplàcit de la Unió Europea, que havia sigut felicitat per la mateixa Comissió Europea, resulta que vostés el paralitzen i ara en fan un per a arruixar els carrers, per a arruixar els carrers. No entenc la senyora alcaldessa de Villena que resulta que desprecia l'auia de la depuradora i sí que s'apunta a pagar l'auia de l'assut de la Marquesa que només val per a arruixar els carrers.

I què passa amb el Tajo-Segura? Mire, li han posat, com a les lletres de canvi..., li han posat venciment. Perquè el senyor Barrera li ha dit a la senyora ministra que cal acabar amb el Tajo-Segura i han dit: «No es preocupen que poc a poc anirem ofegant-lo conforme fem amb el Vinalopó». I resulta que està el ministeri consentint la sobreexplotació en la capçalera del Xúquer, que a mosatros mos perjudica. I la senyora ministra d'això no s'entera o no vol enterar-se. Està reconvertint-se camp regadiu! Sí, sí, 100.000 hectàrees, senyories. I resulta que la senyora ministra no ho sap. I, clar, els socialistes valencians se callen. Per què? Ho he dit abans: perquè els dona vergonya parlar d'auia.

I quina és l'alternativa a la derogació del transvasament de l'Ebre? Senyories, l'alternativa a la derogació del transvasament de l'Ebre és el programa de les tres mentires. Sí, el programa Auia és el programa de les tres mentires, perquè dien: «auia més ràpida», mentira!; «auia més barata», mentira!; «auia en més quantitat», mentira, mentira, és totalment mentira!

La dessalació. Senyories, vostés saben que la dessalació és una mesura complementària, però no pot ser mai una mesura substitutòria del transvasament de l'Ebre. Per què? Perquè per a produir un cabal d'auia com eixe fins a 150 hectòmetres cúbics de l'Ebre, que han de vindre de l'Ebre i que, després d'estar aprovat, vostés van derogar, doncs, mire vosté, la quantitat d'energia elèctrica que cal consumir, la quantitat d'energia elèctrica, el problema mediambiental que això genera. Però, el que és més. Qui pot pagar eixa auia? Els agricultors, en absolut! Els agricultors, en absolut! Per això, les dessaladores són una mesura complementària, mai substitutòria, per a atendre les necessitats d'abastiment a poblacions on no hi haja cap altra possibilitat.

Quin és el comportament del ministeri amb la Comunitat Valenciana? Ho sap la societat valenciana, però jo vull denunciar hui públicament una cosa que és molt greu, i és el despreu que els socialistes tenen a les Corts Valencianes, a la primera institució de la Generalitat. Eixa comissió de la sequera, que es va crear per acord d'este ple, que es va constituir, i que després, posteriorment, el Grup Socialista va abandonar perquè va perdre les votacions –algunes votacions va perdre; en altres ni tant sols va participar, no va participar en aquelles votacions inclús quan es demanava la compareixença de membres del seu partit–, doncs, mire,

vam demanar per acord d'esta institució, al ministeri –a juny, senyories, a juny– que mos enviaren l'informe que va aconsellar en el seu dia la derogació del transvasament de l'Ebre, vam demanar també...

El senyor president:

Señor Maluenda...

El senyor Maluenda Verdú:

Acabe, senyor president.

El senyor president:

...le queda un minuto.

El senyor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyor president.

...vam demanar també que mos enviara l'informe que aconsellava el canvi de traçat del Xúquer-Vinalopó en compte de Cortes de Pallás-l'assut de la Marquesa.

Vam demanar també que mos enviaren l'informe en què es parlava de la qualitat de l'aigua en Cortes de Pallás i l'informe que parla de la qualitat d'aigua en l'assut de la Marquesa.

Saben de tot astò que han enviat, senyories? Res, res. No s'han dignat ni a contestar. Eixe és el respecte que té el govern socialista d'Espanya, que consentix el senyor Pla i el seu partit a les Corts Valencianes, a la primera institució de la Generalitat, a la institució que representa directament als valencians i a les valencianes. Per tant, senyories, què podem esperar?

Problemes. Clar que hi ha problemes! Si vostés deroguen el transvasament de l'Ebre, que no era sols el transvasament de l'Ebre que havia de resoldre els problemes d'aigua a la Comunitat Valenciana. El transvasament de l'Ebre és complementari a la política hidràulica tan encertada que des de 1996 està fent la Generalitat.

Jo no sé si les seues senyories recordaran que mos vam trobar amb un Pla de sanejament i depuració que no tenia ni partida pressupostària, que vam invertir més de 80.000 milions de pessetes –aleshores eren pessetes– i que no mos hem conformat. Hem fet un segon pla de sanejament en el qual s'invertixen 1.055 milions d'euros. Per a què? Per a sanejar aigua, per a estalviar aigua, per a atendre les nostres necessitats, per a complir i aprofitar tots els recursos propis que era on estava la nostra competència, però complementada pel transvasament de l'Ebre. I resulta que vostés, que sempre havien demanat el transvasament de l'Ebre, que en el pacte de l'aigua de 1993 demanaven 1.750 hectòmetres cúbics d'aigua de l'Ebre...

El senyor president:

Señor Maluenda, muchas gracias.

El senyor Maluenda Verdú:

...–acabe, senyor president–, ara resulta que s'oposen també a això. Per això dic que és de vergonya que vostés parlen d'aigua.

I entenc per què volen canviar el discurs i parlar d'altres qüestions perquè saben que son els traïdors dels interessos de la Comunitat Valenciana en matèria hídrica.

Res més, senyories, i moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

Me parece muy bien que ustedes pretendan replicar. Les voy a decir lo mismo que le he dicho al señor Maluenda: gaste usted lo que quiera de su tiempo, pero no le voy a descontar ni un minuto, y utilicen ustedes de su tiempo la réplica de éste. Cuando les toque a ustedes utilicen... (*Remors*)

Señores, están constantemente, lógicamente, refiriéndose los unos a los otros. (*Veus*) (*El senyor Oltra i Soler diu: «No, no, no, no»*). Están constantemente refiriéndose los unos a los otros; unos al conseller, otros al presidente del Gobierno, otros a cada uno de ustedes. Este presidente dice que va a mantener los tiempos y que, si quieren ustedes replicarse, hagan ustedes uso de los tiempos. Ahora tienen 10 minutos de réplica después de hablar el conseller, después de hablar el gobierno. Utilícenlo ustedes. (*Remors*) (*El senyor Oltra i Soler diu: «És que és rèplica al senyor Maluenda»*).

Señores... No, no, he dicho lo que he dicho, he dicho lo que he dicho. No hay derecho a réplica.

Señor conseller, tiene el uso de la palabra.

El senyor conseller d'Infraestructures i Transport:

Señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Decían en sus intervenciones que no aludía a la inversión del Consell en materia de obras hidráulicas en los últimos años. Yo creo que lo he hecho, pero de todas formas voy a ser un poco más explícito para, luego, entrar a contestar algunas de las cuestiones.

Actuaciones en materias de abastecimiento: actuaciones directas de la propia Generalitat, entre los años 1996-2006. Número de actuaciones en servicio, 211; número de actuaciones en ejecución, 19. Están adjudicadas 12. Total: 240 aproximadamente, con una inversión de 196 millones de euros.

Ayudas a entidades locales: actuaciones convenidas y subvencionadas en materias de abastecimiento. Número de actuaciones, 599. Aportaciones de la Generalitat, 45 millones de euros.

Actuaciones en temas comarcales: planes comarcales. El Plan de infraestructuras estratégico contempla... Plan de abastecimiento a la Plana. Entre los años 2000-2002 se realizó la primera fase del plan. Totalmente finalizado. En enero de 2006 la conselleria suscribió un acuerdo con los municipios de Castellón y Benicasim para la ampliación de ese plan.

Plan de abastecimiento de la Ribera, tres fases; dos en ejecución y la tercera adjudicada, pendiente de la aprobación definitiva del proyecto.

Plan de abastecimiento del Camp de Morvedre: la implantación de un sistema mancomunado se basa en la construcción de una planta potabilizadora en Sagunto y la instalación de una red de conducciones y depósitos que regulan y distribuyen el agua a toda la comarca. La ... (*ininteligible*) del servicio en el 2002, 7 millones de euros, y están ya concluidas las fases I y II de las conducciones y depósitos, 10,7 millones de euros. Actualmente, en ejecución las fases III y IV, con 4 millones de euros.

El Plan de abastecimiento de la Ribera. En ejecución la conducción principal, 21,6 millones; 6,3 depósitos y pozos en construcción, 15 millones de euros las localidades de la margen derecha y margen izquierda del Júcar y 5 millones de euros una fase adicional que incluye el abastecimiento de otros cuatro municipios. Total: 150.000 habitantes.

Plan de abastecimiento a municipios del interior de Castellón, 9,1 millones de euros.

Plan de abastecimiento de la Marina Alta. Además de la conducción entre Vall de Laguar y Calpe de 11,5 millones de euros que está en ejecución, varias actuaciones tanto en Denia como en Jávea de depósitos de conducciones para mejorar lo que es el abastecimiento de aquella zona, con una inversión global de 18,4 millones de euros, además de actuaciones ocasionadas por la sequía de emergencia que he nombrado anteriormente.

Actuaciones en materia de saneamiento y reutilización. Inversión del primer plan director de saneamiento en la IV y V legislatura, 608 millones de euros. Segundo plan de saneamiento. Inversión directa desde la Generalitat. Actuaciones en servicio, 97. Quiere decir que están finalizadas. Costo, 138 millones de euros. Actuaciones que están en ejecución, 34. Costo, 140 millones de euros. Ejecutadas en más del 70%.

Obras adjudicadas, que están pendientes de iniciar o iniciadas, un total de 15, con 62 millones de euros. Y obras licitadas pendientes de adjudicar, un total de 10 con 12 millones de euros. Total: 428 millones de euros con un número de actuaciones de 150.

A ello hay que añadir actuaciones en pequeños municipios que ejecutan las diputaciones provinciales y que, de alguna manera, con los convenios firmados financiamos en un 40%.

Resultados de la inversión en saneamiento y depuración, que de ahí lleva a la reutilización. Instalaciones. En el año 1993 había 157; en 1997, 245; en el 2001, 349; en el 2005, 409. Yo creo que se ha hecho una actuación importante en lo que es materia de depuración.

Volumen de agua depurada. En el año 1993, 269 hectómetros cúbicos; en el año 2005, 506 hectómetros cúbicos, con un grado de depuración muy superior. Ahí podríamos hablar de los miles de toneladas de fangos que le quitamos al agua. En el año 1995, 199.000 toneladas; en el año 2005, 500.000 toneladas de fango se le quitan al agua.

Reutilización de aguas –lo que decíamos antes–. Señor Oltra, 175 hectómetros cúbicos de reutilización directa, prácticamente otro tanto de reutilización indirecta. ¿Qué quiere decir? Agua que va al barranco, a la torrentera, a la zona que llega, al acuífero, y que, de alguna manera, se viene a reutilizar también. Y con actuaciones muy importantes en tratamiento terciario. ¿Por qué? Bueno, en algunos puntos porque vamos a zonas sensibles y es obligado hacerlo, y en otros sitios porque entendemos que como queremos que esas aguas se reutilicen y los regantes tienen que tener una buena calidad de agua para poder reutilizar, se está haciendo así. Y usted sabe perfectamente que en la zona de Elche creo que estamos en marcha con 4 o 5 depuradoras, solo en el término municipal de Elche. En Santa Pola, en Torrevieja, en la zona de Alicante... se terminó Monte Orgegia con tratamiento terciario, que la pusimos definitivamente en marcha, después de las pruebas y tal, hará, pues, creo que era el 26 de junio aproximadamente, unos dos meses.

Rincón de León con tratamiento terciario y desalación, que la pusimos en marcha creo que fue el 10 de agosto. Santa Pola está a punto de terminarse. Y Crevillente, que la pusimos el otro día. El Pilar, que está terminada y la pondremos formalmente, porque realmente está funcionando lo que es esa depuración. Las que hay en Elche, que se están haciendo. Prácticamente en todos los sitios estamos ampliando y mejorando.

O sea, es una preocupación, y creo que usted lo sabe perfectamente, pero tiene que subir aquí y tiene que decir algo.

Nunca, nunca se ha hecho una inversión tan importante en depuración y reutilización.

Pero, mire, llevo muchos años trabajando en esos temas y para poder hacer una política consensuada de todos esos temas tienen que querer todas las partes. Aquí empezamos muy mal, empezamos con una planificación aprobada y consensuada por todo el mundo, y viene alguien y la rompe de forma unilateral, sin contar con nadie, además, diciendo mentiras y falsedades como he demostrado antes. Eso, quieras que no, obliga a un rechazo de ese tipo de políticas.

Y eso ha sido así. Y eso ha sido así porque ustedes mismos cuando se debatía aquí en las Cortes Valencianas no había ningún problema en llegar a acuerdos, había documentos de consenso suficientes desde el año 1993 de lo que tenía que ser el trasvase del Ebro, de lo que tenía que ser el Júcar-Vinalopó, de lo que tenía que ser la verdadera política hidráulica. Han cambiado hace dos años. ¿Por qué? Sí, han cambiado hace dos años. ¿Por qué? Que me lo expliquen. ¿Qué es, la ciencia infusa que viene de fuera y les ha dicho ahora cómo se tienen que hacer las cosas? ¿O es que para estar sentados aquí hay que hacer lo que dicen en Madrid? Seguramente debe ser lo segundo. Y algunos, además, quitándoles la sal y todo a algunas provincias donde se les ha cortado cualquier posibilidad de crecimiento porque no llegan recursos hidráulicos de ninguna manera, de ninguna manera, han cortado el Júcar-Vinalopó y han cortado las inversiones que iban a aquella zona.

Además, no solo eso. Dicen que nosotros no nos sentamos a hablar con nadie. Nosotros firmamos con el Ministerio de Fomento un convenio de carreteras, que no iba mal pero cada vez va peor. Nosotros, sin llegar a firmar, hemos llegado a acuerdos fundamentales con Acuamed de repartirnos las actuaciones, de ese aprovechamiento integral y racional del agua que veníamos haciendo y seguimos haciendo en el área metropolitana de Valenciana. Fundamental. ¿Por qué? Porque hay mucha agua y se puede reutilizar. Estamos cumpliendo. Nosotros estamos haciendo todas las obras. Los otros, no lo sé.

Teníamos una planificación de lo que queríamos hacer en la zona del Vinalopó-Alacantí. Nosotros estamos ejecutando nuestras obras y las de los demás; los demás, ninguna. ¿Por qué? ¿Porque usted sabe cómo funciona Acuamed? Si no, se lo digo yo. Todas las empresas públicas funcionan exactamente igual, tienen que intentar cumplir la directiva europea, que luego no la cumplen, porque aprueban proyectos y adjudican obras sin usuarios. Si no hay usuarios, ¿cómo se va a cumplir la directiva europea? Imposible. Pero, bueno, aquí hacen el milagro: no tenemos usuarios y cumplimos la directiva europea. Imposible, porque si no hay usuarios, no hay quien pague la obra. Pero, entonces, nos hemos buscado dos alcaldes socialistas para que nos cubran la espalda y digan que van a regar o baldear con esas aguas..., a regar lo que es municipal, ¿eh?... O una cuestión de estas, lo cual hace..., vamos, totalmente irrisorio que se haga una obra de la magnitud que se va a hacer, si es que se hace. Por eso yo sigo diciendo, señor Such, «no se va a hacer, legalmente no se va a hacer», no tienen usuarios, y los dos usuarios que tienen es para baldear las calles de su pueblo, de dos alcaldes de ustedes, claro, porque, si no, además, le dirían, «no se va a presentar usted en las próximas, tienes que aprobarlo en el pleno»... ¿Cómo es posible que tengan la desfachatez de decir del Júcar-Vinalopó: «si no lo quiere nadie»? (*Veus*)

Trasvase del Ebro. En el trasvase del Ebro pasa exactamente igual y no lo voy a repetir, porque lo he dicho antes y nos cansaríamos.

El señor president:

Bajen un poco el tono de la voz...

El señor conseller d'Infraestructures i Transport:

Por lo tanto, nosotros hemos llegado a acuerdos. Unas veces los hemos firmado o no. Seguimos haciendo esas actuaciones, todas. Las últimas, pues, se las he comentado antes, temas de emergencia que tienen que ver con el regadío y tienen que ver con el medio ambiente y tienen que ver con las poblaciones más afectadas, que suelen ser pueblos pequeños dentro del interior de Castellón con problemas de que sus acuíferos se están agotando y que nosotros estamos ahí, actuando para resolverlos.

Sin embargo, ¿qué hace la otra parte? Nada. ¿Por qué? Porque para hacer una obra Acuamed necesita que los usuarios que no tiene firmen un papel con ellos diciendo que tienen que pagar las obras, van por delante con eso: «Usted pague y luego ya veremos». Claro, los usuarios, «es que esa agua es muy cara, es que yo no la puedo utilizar, es que eso es la ruina total para mí»... Por lo tanto, no se pueden hacer. Mientras que las confederaciones se llaman a andana, no quieren saber nada del tema y lo único que quieren es hacer decretos para que no se utilice el agua. Eso no es, hay que dar soluciones, no decretos.

Por lo tanto, ¿cuál es el trasfondo? Yo soy espectador de ese tema, pues, de primera fila, porque he estado en contacto con el ministerio, con la Nueva Cultura del Agua, con los ecologistas, y veo lo que está pasando. ¿Qué está pasando? Saben que en esta comunidad no tenemos agua suficiente, lo conocen perfectamente; saben que son necesarios los trasvases; saben que por una razones ideológicas o «-o»- de políticas de oportunidad para poder mantener unos gobiernos o poder llegar a algunos acuerdos determinados, no los pueden hacer ahora. Entonces, como no los pueden hacer, pues, no se hacen y no pasa absolutamente nada. Pero así no se puede continuar gobernando, solo gobernando con decretos, con *decretazos*, suspendiendo trasvases día a día. No hay planificación, no hay seriedad.

Y esto es más preocupante cuando allá por los años noventa y muchos del siglo XIX, cuando Ortega y Gasset presentaba la *España invertebrada*, más o menos en la misma época nacieron las confederaciones, y las confederaciones nacen con una voluntad de planificación que va más allá de los temas regionales, de lo que es la localidad de cada sitio, va a la planificación, va a la solidaridad entre todos. Ustedes no, ustedes han llegado y ese concepto de solidaridad, ese concepto social de la solidaridad, lo primero que han hecho es cargárselo. Han puesto barreras infranqueables con fronteras, para que no pueda haber durante mucho tiempo un trasvase entre una zona y otra. Por eso les exigimos: dejen de perjudicar tanto a la Comunidad Valenciana. La Comunidad Valenciana solo con desalación no puede vivir, es la anulación total de la agricultura, es la eliminación total de la agricultura, y así sí, así hay solución.

Si la agricultura no consume agua, entonces, no tenemos problemas de agua, y por ahí van ustedes. Y la agricultura es algo más que una productividad económica. O sea, produce económicamente. Aquí es bastante rentable, en otras zonas no, tiene que ser subvencionada. Pero, además, forma parte de nuestra forma de ser, forma parte también de nuestro paisaje. Ustedes se la van a cargar, y no con urbanismo, ¡no!, ¡no!, ¡no!, se la van a cargar porque no quieren que haya agua. Y, entonces, acaban con el problema del agua. Si

tiene que ser con la desalación, ¡*mamma mia!*!, cómo va a pagar un regante un tema de estos de desalación.

Por lo tanto, creo que los temas están muy claros: hay gentes que actuamos, hacemos cosas y queremos resolver el problema del agua, y hay otros que solo quieren aplicar con un decreto una desalación, que saben conscientemente que la parte más vulnerable, que son los agricultores no la pueden pagar y, por lo tanto, van a tener que desaparecer. Es lamentable que ustedes hagan ese tipo de políticas insolidarias que están haciendo.

El señor president:

Muchas gracias, señor conseller.

Ahora, para el turno de réplicas, si lo desean hacer ustedes, tiene en primer lugar derecho a la palabra el señor Tomás.

El señor Tomás Puchol:

Val, gràcies, president.

Senyories, jo crec que hui hem vist clar que l'auià s'estrà gastant desafortunadament per a tots d'una manera política per part d'uns i per part d'uns altres. Hui se constata que cada vegada que es tracta el tema de l'auià, cada vegada, en compte d'estar més prop d'una solució estem, per contra, més lluny, per desgràcia per a tots i per desgràcia, doncs, per al que és la Comunitat Valenciana, els valencians i les valencianes.

A mi, simplement, m'agradaria vore que tots caminem de la mà, que tots som capaços, que tots sabem què és el que cal fer per a aconseguir eixa tan ansiada auià i que d'ací s'extraga alguna cosa més que una conclusió que és clara, que n'hi ha sequera. Que n'hi ha sequera, estem tots d'acord, però, per contra, jo crec que caldria abandonar, per a caminar cap a davant, el que és eixa utilització de l'auià com a arma política, deixar de costat el que són els reptes i remuntar-mos a èpoques prehistòriques i retraure-mos i fer objeccions i tot els uns contra els altres, que jo crec que no mos conduïxen a res positiu.

Res més i moltes gràcies, i acabar, això sí, dient que jo estic totalment d'acord, mosatros estem d'acord, que és necessari eixe transvasament, que fa falta que se solidaritzen els altres, en este cas amb el que és la Comunitat Valenciana, i que mos cedixquen el que són eixos excedents d'auià que tanta falta mos fan i que tampoc entenem per què se mos neguen, perquè el que és l'auià no se li nega als amics i, per tant, això mos fa pensar que si tal vegada els valencians i les valencianes uns altres mos consideren que no som amics o no som persones netes.

Res més i moltes gràcies.

El señor president:

Muchas gracias, señor Tomás.

Tiene ahora el derecho a la palabra en representación del Grupo Entesa, el señor Joan Antoni Oltra.

Saben que, según la normativa, el derecho de réplica tiene diez minutos.

El señor Oltra i Soler:

Gràcies, encara que nosaltres havíem demanat la rèplica davant la intervenció del senyor Maluenda, que jo crec que ens tocava, no?, però amb eixa interpretació tan restrictiva que vosté sempre fa, doncs, mira, ens tocarà aguantar-mos.

En tot cas, ha seguit un tant il·lustratiu d'algunes coses el que s'havia dit abans. Jo agraiïc que se reconega que des de l'any 1993 la meua formació política manté una posició coherent en contra dels transvasaments. I dic això perquè hi ha altra gent, per exemple, un tal José María Aznar, que va ser president del Govern d'Espanya, que en l'any 1993, doncs, se va posicionar radicalment en contra de la política de transvasaments. Inclús va dir allò que la natura havia creat una Espanya i una Espanya humida i, per tant... Això ho va dir en Saragossa en l'any 1993, curiosament, el mateix any, i no va passar res. No va passar res fins que va entrar a governar i va fer justament el contrari. Això sí que és una prova d'incoherència i d'oportunisme polític que va fer el senyor Aznar en aquella ocasió.

I nosaltres, la comissió de la sequera, caldria recordar, perquè, clar, quan no se diu tota la veritat, doncs, la qüestió queda un poc aixina, coixa... (*Veus*) Llavors... Home, això faltava, que donara ara la rèplica, això faltava!

Doncs, nosaltres votàrem a favor de la creació d'aquesta comissió, el Partit Socialista no, però nosaltres votàrem a favor, encara que advertirem ja en eixe ple que estariem vigilants que això no es transformara en el que al final s'ha transformat, no?, i ha seguit, doncs, el tipus de comissió que fan vostés, on se pot parlar del que vostés diguen, se pot cridar als que vostés diguen i, per tant, una comissió absolutament partidista i inútil, eh?, inútil. Per tant, lògicament, davant d'això, no ja per solidaritat amb ningú, per dignitat d'aquesta cambra, tingueren d'abandonar això, perquè això no valia absolutament per a res. (*Remors*)

Bé, dit això, també me criden l'atenció algunes coses de les que ha tornat a dir el senyor conseller. Estan inclús orgullosos de l'èxit que ha suposat eixa política de pressió davant les comunitats de regants i les associacions d'usuaris. I dic política de pressió, per no dir de xantatge, que s'ha fet en alguns casos. En alguns casos que, a més, curiosament, alguns dels màxims responsables s'han nomenat estos dies com a possibles candidats, precisament a Villena, de cap de llista pel PP, que casualitat, no? Llavors, clar, és fàcil fer este tipus de jugades, però no és seriós, no és seriós, senyor conseller, no és seriós, cal deixar llibertat a tot el món, als llauradors també, que li lliguen el que vullguen, sense amenaces i sense pressions, com vostés estan fent. I caldria demanar també que les comunitats de regants s'alliberaren de compromisos polítics, més que del sector, que en molts casos és el que està passant en estos moments.

En la intervenció anterior ens havíem quedat un poc pendents de comentar un tema, que vosté veig que en la rèplica continua sense entrar en ell, i és el tema que jo crec que és on està la raül de gran part del problema, en eixe creixement urbanístic absolutament descontrolat, o, millor dir, controlat, però insostenible en el qual estem. ¿Com es possible que en una comunitat autònoma a on se suposa que hi ha problemes de sequera molt greus, tingam en nivell de creixement urbanístic que estem tenint en estos moments, especialment en algunes de les comarques a què abans he fet referència com de les més afectades per la sequera: l'Alacantí, la Vega Baixa, les Marines, etcètera, etcètera? ¿Com és possible que passe això?

Crec necessari, absolutament necessari, parar això. Parar això fins que tingam garantia que eixos recursos hídrics que van a utilitzar-se estaran disponibles. Per tant, nosaltres sí que proposem una modificació –fèrem ja una esmena en el seu moment– perquè la llei d'ordenació del territori plantege de veritat que els recursos existents deuen estar certificats amb caràcter preceptiu i vinculant. I vinculant!, perquè fins ara no val per a res. Inclús vostés han aprovat una llei

que diu que valdrà inclús sobre la base d'hipotètics el dia de demà o sobre la base de dessaladores! Eixes dessaladores que tant criminalitzen vostés... (*Veus*) Home!, que està en la llei, senyor García Antón, no me diga això, que això ho van aprovar vostés, jo no ho he aprovat.

O siga, sobre la base d'hipotètiques dessaladores o d'hipotètics transvasaments és legal donar certificació, a pesar que vostés saben que ni hi ha aigua en estos moments i segurament no n'hi haurà en molts anys. Això no pot continuar aixina, perquè ahí està el gran problema. I ahí està l'aigua que se'ls està robant als llauradors. L'aigua se'ls està robant als llauradors, va a les urbanitzacions, va a eixe tipus de construcció que està en estos moments. ¿I com està el camp? Cada volta hi ha menys llauradors i menys terra. Si no és que nosaltres defensem o no defensem, nosaltres defensem l'agricultura, si els que s'estan carregant l'agricultura són vostés!, si no deixen espai perquè el llaurador pugua treballar.

Per què no han declarat encara l'horta de València BIC, a pesar de les promeses i dels debats que tinguérem? Per què no han declarat l'hora tradicional de la Vega Baixa com a espai protegit?, que hi va anar la Gema Amor per allí un dia i se'n vingué amb una promesa i *si te he visto, no me acuerdo*. Per què? A què ve això? El dia que vullguen fer alguna cosa, tindran de declarar un test protegit, perquè no quedarà res més, perquè la resta estarà edificada. Podríem posar més exemples, però jo crec que no cal.

Per què no se plantegen una qüestió important, que és modificar el pla hidrològic de conca del Xúquer? Això va respondre, a més, a un pacte, un pacte d'eixos que se mos adjudica a mosatros i que en moments clau sempre fan el Partit Socialista i el Partit Popular, no?, el senyor Bono i el senyor Zaplana, que van vendre...! Eixos sí que van ser dos botxins, per partida doble, quant al Xúquer. Eixos vengueren, i l'altre comprà, la traïció al riu Xúquer, a canvi de 200 hectòmetres cúbics reservats per a cultius absolutament anticomercials, antirendibles, que solament se poden subvencionar a base de fons europeus i en garantia d'una aigua que hauria de continuar venint a València i que en base a eixe pacte, que vostés signaren, vostés, està quedant-se per a regar allò irregable en Castella-la Manxa.

Es necessari modificar això, igual que és necessari vore què està passant en l'aqüífer de la Manxa oriental. O siga, no pot continuar eixa dinàmica. Si eixe aquífer estava donant-mos aigua a mosatros, al Xúquer. I en estos moments està el Xúquer donant-li aigua a l'aqüífer. Si això és una cosa de bogeria total. I vostés què fan amb tot això? Per què no es dediquen també a pressionar perquè es controlen els pous il·legals? Vosté sap –ahí hi ha estadístiques– que hi ha al voltant dels 20.000 pous il·legals en la nostra conca i en la del Segura. Les confederacions no tenen mitjans, ni els tenen ara, ni els han tingut en l'època del Partit Popular. Però què és el que està passant ací amb tot este tipus de qüestions? Com és possible que tot això no motive cap preocupació per part de vostés?

Nosaltres també estem preocupats per una qüestió, són les dessaladores. A nosaltres una qüestió que mos preocupa molt és vore que a la millor el Partit Socialista haja entrat en una dinàmica equivocada, en una dinàmica equivocada que consistix en intentar competir amb vostés a vore qui és capaç de dur més aigua. I això jo crec que és una política equivocada. Una política equivocada, perquè el que cal és vore l'aigua que realment necessitem nosaltres i l'aigua que necessitem per a què. I a partir d'ahí anem a vore quin són els recursos que de veritat podem disposar i quin són els que podrem aportar des de fora.

Però fonamentalment cal canviar la política d'aigua que fins ara s'està duent a efecte. Perquè, del contrari, amb eixes dessaladores que s'estan anunciant a *diestro y siniestro*, amb eixa dessaladora monstre de Torrevella que, per cert, el seu alcalde molt criticar-la però al final és el qui amb un entusiasme total l'ha recolzat i ahí estarà el dia que s'inaugure, a tallar la cinta perquè en eixe aspecte també vostés es pinten sols.

A mi em preocupa que eixa dessaladora, la major d'Europa, al final vaja a servir de pretext per a continuar eixa política absolutament insostenible de creixement en la Vega Baixa. Perquè vosté sabrà, vosté sabrà que en estos moments la comunitat de regants de Torremiguel, que és la que rep els cabals de la depuradora de Torrevella, esta comunitat de regants ha cedit el seu dret sobre eixa aigua al camp de golf, d'Algorfa, per cert, il·legal, i que vostés han permés. Com és possible que en una Vega Baixa, en una comunitat de regants, se permeta el luxe de cedir els seus drets sobre l'aigua a un camp de golf. Però fa falta o no fa falta aigua de veritat ahí?

I si ara amb eixa dessaladora que s'ha plantejat allí, més les altres que estan previstes amb els impactes encara ambientals que tenen, que encara són molt importants, si això va a servir d'excusa per a dir... Vosté ja sap inclús que hi ha promotors, açò és públic i notori, que estan oferint als ajuntaments fer un PAI i al mateix temps fer una dessaladora a càrrec d'ells, perquè eixe PAI és una solució estupenda. Ells la plantejen, se'ls autoritza la urbanització i després l'ajuntament es farà càrrec del manteniment d'eixa dessaladora, si funciona o no funciona. Cal tindre molta cura en estos temes de l'aigua. Per tant, nosaltres... Atenció!, atenció! Amb el Partit Socialista també ahí que no caiga en l'error de fer seguidisme al Partit Popular. No és un problema de vore qui porta més aigua o més ràpid a aquesta comunitat. El problema que està sense resoldre és eixa aigua per a què la volem. Vore si de veritat, amb recursos propis, en el tema d'estalvi d'aigua...

Com es pot ridiculitzar, senyor conseller, governs autonòmics o ajuntaments que estan decretant ordenances o decrets de sequera per a intentar conscienciar la població perquè no malgaste l'aigua? Però com se pot ridiculitzar això o dir textualment que això produïx rialles. Produïx rialles? Doncs, a mi me dona por. Si a vosté el fa riure a mi em dona por, perquè el resultat d'això són les estadístiques de l'Institut Nacional d'Estadística, que el consum urbà està augmentant de manera espectacular. La campanya «Agua para todos» —«y para todo»—, eixa campanya és molt perillosa, perquè al final, com vostés no volem reconèixer que falta aigua, perquè reconèixer això implicaria un control sobre el nivell de construcció, la gent entén que ací no cal controlar ni cal reduir consum, sinó que açò és una cosa absolutament ineqüitable. I, per tant, el model de creixement ha de continuar i a vore qui el para. Perquè vostés estan a més lligats per altre tipus de problemes, per altre tipus de compromisos, per altre tipus de relacions més que fosques amb determinats grans promotors, que a eixos grans promotors vostés no poden parar-los.

S'ha arribat ja a una situació que és el que promotor mana sobre vostés, sobre un senyor Enrique Ortiz, etcètera, etcètera. Mana sobre vostés i fan vostés el que li dona la gana. Eixe és el gran problema del Partit Popular que ha passat no a ser el que governa per a altres sinó a deixar-se governar en molts casos per gent d'este tipus...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Molt oportú el senyor president.

El senyor president:

La oportunidad le llega a usted, señor diputado, dos minutos después de cruzar usted el límite de los diez.

El senyor Oltra i Soler:

M'alegre que a l'anomenar el senyor Ortiz... Mira per a on...

Gràcies.

El senyor president:

Tiene la palabra el señor Such.

El senyor Such Botella:

Gràcies, senyor president.

Senyor conseller, la veritat és que la seua segona intervenció almenys esperàvem que haguera intentat reconèixer algun dels problemes que tenim ací, a la nostra terra en matèria d'aigua i sobretot haguera posat damunt la taula algunes qüestions per a intentar millorar esta situació i per a intentar que aconseguim majors recursos hídrics i també per a donar major tranquil·litat als ciutadans després de totes les campanyes d'intranquil·litat que vostés han sigut capaços de posar en marxa per a generar frustració i sobretot per a generar confrontació permanent amb altra gent. I no ho ha fet.

Vosté seguix reiterant que el que han fet i el que fan és el millor i que, per tant, no cal rectificar res, no cal fer res més d'allò que estan fent i seguixen amb el mateix: en què si hi ha sequera és per culpa dels altres, si hi ha problemes d'abastiment es per culpa d'altres, no de vostés, i si hi ha problemes en l'agricultura vostés no tenen cap responsabilitat.

Esta actitud que vosté ha mantingut ací, en esta segona intervenció, l'únic que caldria és qualificar-la d'irresponsable. Vosté ens ha portat ací, a una diputació permanent, per a parlar de la situació de la sequera i esperàvem que vosté posara damunt d'esta taula majors mesures o majors solucions per a intentar que este problema es poguera minimitzar i vosté no ho ha fet. Al contrari. Encara diu que el que estan fent és el millor i per tant que no cal fer res més i tota la resta és culpa dels altres.

Mire, vosté ha plantejat ací algunes qüestions, senyor conseller, que ens preocupa. Ho ha dit abans el meu company Oltra en la seua intervenció. Ens preocupa que vosté estiga tatxant en estos moments el transvasament Xúquer-Vinalopó com a il·legal, pel tema dels usuaris, ho ha dit, ho ha matisat, pel tema dels usuaris.

De totes formes, de tots és conegut la pressió que vostés estan sotmetent a determinades comunitats de regants, a determinades organitzacions agràries —és de tots conegut, jo no descobris res— per a evitar que facen ninguna acció junt a governs que no són del Partit Popular. Això no és possible en el seu vocabulari, senyor conseller. És a dir, organitzacions, entitats, comunitats de regants que necessiten recursos hídrics i necessiten aigua, són capaços vostés de posar damunt la taula la pressió política com cal per a evitar que puguen adquirir l'aigua que necessiten. Això és insòlit, senyor García Antón, de veres, això és insòlit!

Ara bé, li vaig a dir, i prompte ho vorà vosté com el sentit comú i el seny s'imposa en la majoria de les organitzacions

i en la majoria de les comunitats de regants, perquè realment l'aigua que necessiten la puguen tindre. I serà amb total seguiment, senyor conseller, del Xúquer-Vinalopó a pesar de la seua voluntat i del seu partit.

Mire, li he fet ací alguna proposta que vosté ni ha entrat a valorar, absolutament ninguna. I li la torne a reiterar, perquè ens interessaria que este tipus de debats no foren un pim, pam, pum i que cadascú diguera la seua i que diguérem les obres que cadascú fa. Li reitere, senyor conseller, que seria important que acordàrem la creació de la comissió de seguiment de les obres públiques de la Comunitat Valenciana. Li ho reitere, perquè considere que és important que tots sàpien les obres que fa la Generalitat, que tots sàpien també les inversions que fa l'Estat o altres institucions. Jo crec que això seria una cosa raonable sempre que... i li ho diu el Grup Parlamentari Socialista, no tindria el major inconvenient de formar part d'eixa comissió de seguiment de les obres públiques. I esperem que el seu govern siga capaç també d'entendre que, per la transparència, per la claredat i sobretot per acabar amb este tipus de discussions, posàrem en una comissió totes les inversions, les adjudicacions, les licitacions i els recursos econòmics que cada una de les administracions està posant damunt de la taula per a fer front al problema de la sequera. Espere que vosté tinga a bé acceptar que això es pugua aconseguir.

Mire vosté, realment la situació de la sequera és important, molt important. I per això cal fer front a ella amb tots els instruments, amb tots els instruments; cal fer front a esta situació de sequera. I vosté sap també que de l'única forma que es pot fer i pot fer-se raonablement bé és amb cooperació i amb col·laboració amb tots. Que una administració per ella mateixa, conforme està conformat el nostre estat, és pràcticament impossible que pugua aconseguir els objectius que pretén de manera solitària i de manera que no coordine i no col·labore absolutament amb ningú, com vostés fan permanentment. I bona mostra hem tingut en estos últims anys.

Mire vosté. En la conca del Sènia, en estos moments, no hi ha problemes greus. Així consta en les actes de la comissió de desembassament corresponent i també consta l'agraïment dels usuaris a l'Estat per l'esforç que s'ha fet. En la conca del Segura, la Generalitat no ha fet en uns anys ni una sola actuació que genere nous recursos, senyor conseller, ni una sola actuació que genere nous recursos. Vostés sol·liciten, com cal fer, el transvasament del Tajo, però caldrà modificar una llei que va fer el govern del senyor Aznar. Espere que vosté compartisca també que això seria convenient, modificació a què s'oposa també el Partit Popular de Castella-la Manxa i que vosté ho coneix perfectament.

Vostés segueixen amb el tema del transvasament de l'Ebre cosa que és inviable, social, tècnica i mediambientalment, és inviable. Jo crec que ha quedat patent i així també ho ha manifestat la Unió Europea. I, jo no sé, vostés insistixen en eixe tema, quan l'única cosa que volen és tindre un recurs d'escapatòria, d'escapament, de no assumir la seua responsabilitat. I a la vegada, també, insistixen en el transvasament dels sobrants del Xúquer al Vinalopó, des de Cortes, quan açò és evident que en anys com este, en anys de sequera, des de d'alt és impossible enviar aigua al Vinalopó perquè, si no, el Xúquer s'assecaria. Sí que és possible agarrar-lo de baix, perquè efectivament les aigües depurades i reutilitzades generen major increment de recursos hídrics i es pot garantir que anualment al Vinalopó puguen anar 80 hectòmetres cúbics, com vosté bé sap.

Mire, el Ministeri de Medi Ambient i la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, el ministeri ha ampliat la dessalinitzadora d'Alacant I amb 6 milions de metres cúbics. Ha

declarat d'urgència i està executant-se la dessalinitzadora d'Alacant II, 24 milions de metres cúbics. S'ha declarat d'emergència i està en fase avançada d'execució la dessalinitzadora de San Pedro del Pinatar II, amb 10 milions de metres cúbics per a Alacant. I s'ha adjudicat la major obra hidràulica d'Alacant, la dessalinitzadora de Torrevella amb capacitat fins a 120 milions de metres cúbics. Jo crec que és evident que s'està fent un esforç de treball, així també com el tema del terciari de Benidorm, que també s'ha incrementat; quan el Partit Popular ho va deixar amb 28 milions d'euros, s'ha hagut d'ampliar el pressupost fins a 50 milions per a poder completar-la. I, per tant, s'ha fet un esforç important per a complementar allò que vostés no estan fent.

Vostés parlen també dels terciaris de les depuradores d'Alacant, de Rincón de León i de Monte Orgègia i vosté sap que són escassos i que falta capacitat i xarxes de distribució. Però el més greu és que la Generalitat ha renunciat a l'ajuda econòmica, a l'ajuda econòmica de l'Estat, ja que estos terciaris estan declarats d'interés general i prioritaris. I vostés han renunciat a eixa ajuda econòmica. És que els sobra els diners, senyor García Antón? Si els sobren els diners ens alegrem molt i espere que els invertisquen també en la reutilització de recursos hídrics.

Respecte a la conca del Xúquer, que és la de major importància, la deixadesa que ha fet del Xúquer la Generalitat Valenciana és de jutjat de guàrdia, senyor conseller, és de jutjat de guàrdia. Sols cal dir que en l'any 1998 es van comprometre amb la màxima prioritat a modernitzar els regadius tradicionals del Xúquer i la reutilització de les aigües residuals, estant les de major volum en la depuradora de Pinedo. Huit anys després, senyor conseller, ni un sols sector de modernització a la sèquia Reial del Xúquer, competència de la Generalitat Valenciana, està en funcionament, mentre que el ministeri per emergència ha finalitzat i ha posat en marxa la part de la seua responsabilitat. En deu anys, raonablement plujosos, no s'ha reutilitzat ni un sols litre de la depuradora de Pinedo. És més, en este període s'han bombejat al mar més de mil milions de metres cúbics d'aigua, senyor conseller, més de mil milions de metres cúbics d'aigua. Este any s'ha començat a reutilitzar, estan bombejant-se al mar més de cinquanta milions de metres cúbics d'aigua, en la major sequera de la història.

Senyor conseller, estes coses són les que mos aclarixen precisament que sols si la Generalitat Valenciana haguera complit amb el 50% dels compromisos que va adquirir l'any 1998, els embassaments del Xúquer estarien tècnicament plens, tècnicament plens, senyor conseller, sols si vostés hagueren complit amb el 50% de les seues obligacions en matèria d'inversions hídriques, estarien tècnicament plens; tanmateix, no ho estan. Vostés no han complit i vostés no han fet la faena que tocava.

I mire, jo el vull convocar a aclarir-nos una cosa, perquè últimament el seu govern mos porta un poc despistats. Mire si açò és una estratègia, açò que vostés plantegen permanentment de confrontació, i els interessa poc el tema, que jo li demane que vosté ací hui, públicament, diga si compartix la proposta del senyor González Pons que va fer l'altre dia quan va dir que si acceptàvem el pacte mediambiental vostés retiraven la pretensió sobre el transvasament de l'Ebre...

El senyor president:

Señor Such, vaya acabando, por favor.

El senyor Such i Botella:

Jo li demane a vosté... –anem acabant, senyor president–, li demane que diga si compartix eixa afirmació, eixa proposta, si és una proposta amb totes les de la llei posada pel govern Camps i pel seu president que si acceptem el seu pacte mediambiental, proposat per ell, vosté retira la pretensió sobre l'Ebre, doncs, estaria bé que ací hui també ens diguera si està d'acord amb això.

I per acabar, per acabar, mire vosté, senyor conseller, perquè els números també són aixina de crus. En l'última legislatura del govern d'Aznar, en l'última legislatura, la producció d'hectòmetres cúbics/any durant els últims 4 anys va ser de 18 hectòmetres cúbics a la nostra comunitat i la inversió de 100 milions d'euros. Sols en dos anys i mig del govern del senyor Zapatero la producció d'hectòmetres cúbics són de 148 hectòmetres cúbics i una inversió de 558 milions d'euros. Sols en dos anys i mig, senyor conseller. Vostés no poden seguir enganyant a ningú. I li vaig a dir més.

En modernització de regadius...

El senyor president:

Señor Such, por favor.

El senyor Such i Botella:

...en modernització de regadius –acabe ja, senyor president, acabe ja–, en modernització de regadius: la inversió executada de l'any 2000-2004 amb el senyor Aznar va ser de 78 milions d'euros. Del 2004 al 2006, del 31 de març del 2004 al 2006, la inversió executada pel govern Zapatero és de 165 milions d'euros.

Senyor conseller, els números són axina de durs i esperem que vostés treballen un poc més.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Such.
A continuación, tiene la palabra el señor conseller.

El senyor conseller d'Infraestructures i Transport:

Gràcies, president.
Senyors diputats, senyores diputats.
Començaré pel final.

Diu el senyor Such que en els dos últims anys la inversió del Ministeri de Medi Ambient aquí s'ha multiplicat per molt respecte al que es feia abans. A mi m'agradaria que em diguera, senyor Such, quina obra d'eixes han licitat i han posat en marxa vostés. Ninguna! L'única cosa que han fet és pagar les factures de les obres que estaven fent-se o estaven fetes. Ni una obra nova! Eixe és el programa. D'estos milions, molts són del programa Agua. Ni una! A menys estiguera copiat de l'anterior. Ni una!

Què és el que han fet? Han deixat de fer el 50% del Xúquer-Vinalopó, més de cent milions d'euros que han tirat, han desinvertit, han paralitzat per obres del transvasament de l'Ebre, més de 800 milions d'euros que han tirat, han desinvertit i que venien a esta comunitat. Açò és el que han fet vostés: destruir millor que ningú; fer, res; nou, res. Fins i tot els temes de dessalació, que vosté parla d'Alacant, normalment contemplats en el Pla hidrològic nacional anterior, el que han posat en marxa, absolutament nou, res, res.

El programa Agua és un programa fum –com dia no sé qui i tenia tota la raó del món.

Però, a pesar de tot això, vosté parla també de reutilització. No s'ha reutilitzat res de Pinedo. Vosté, o no coneix o no vol conèixer. L'obligació del Govern de la Generalitat és fer el que vostés no van fer. Què va fer en Pinedo el Partit Socialista? Va fer un tractament primari, llevant-li el més gros de l'aigua, i un emissari milionari, de molts milions d'euros, milers de milions de pessetes per a tirar l'aigua al mar. Eixa era la seua política. Això és el que van fer.

Què hem fet mosatros? Tractament secundari, tractament terciari i reutilització. Però, qui ha de gestionar eixa reutilització? La Confederació Hidrogràfica del Xúquer, que no la gestiona perquè no té el valor o no té la capacitat de consens que ha de tindre amb els agricultors. Eixa aigua mosatros la posem depurada ahí, i la confederació, vostés, l'han de reutilitzar. No ho fan i diuen que és la Generalitat. No, si vostés són els adalils del *ahorro*, de la *modernización*, de la *reutilización*. Boqueta, només que boqueta. No fan res!, venen *como nadie*, però no fan res en absolut! L'aigua està depurada i posada ahí, les conclusions fetes. I no ho fan! No ho fan! Eixe és el problema que tenen vostés. Que ideologia..., bé. Que contar històries..., bé. Però, gestionar i fer coses, *¡de eso nada!* Ahí que no me criden que ahí no els encontraran a vostés.

I si parla del Xúquer-Vinalopó, què vol que li diga? Vosté creu que pot ser seriós que les mateixes persones que el 10 de juliol de l'any passat, que estan veient les obres, estan dinant, estan visitant tot allò, estan presumint d'eixes instal·lacions i estan dient: «En el 2007, senyores, astò estarà acabat». 10 dies després, o 15 –me falla la memòria–, es reunixen i diuen: «No, m'havia equivocat, duia més de dos anys o deu anys estudiant el tema però m'havia equivocat, i ara cal desfer tot el que s'ha fet». Eixa és la política seriosa i responsable d'eixe govern? L'única obra que estava fent l'empresa Aguas del Júcar se l'han carregada. Han deixat el principi i el final, i en mig ho han tallat, no val per a res. Eixa és la planificació d'este govern? Açò és la política seriosa, responsable d'este govern? És tot mentira! És tot mentira! A més, es va fer en una adjudicació que no té usuaris. I ho repetisc, que han hagut de ser dos alcaldes de vostés que diguen «vaig a regar el meu poble, vaig a arruixar el meu poble amb eixa aigua». És vergonyós!

I mos diuen que mosatros estem pressionant els agricultors. No s'hauran equivocat? No seran alguns altres els que estan pressionant i estan obligant? «Jo no invertisc aquí si no firmeu». No seran uns altres? El que passa és que la gent sap el que vol, la gent sap el que vol, la gent sap que eixa auia no la pot pagar, sap que eixa auia no és bona, la gent sap el que vol. I, per tant, ahí vostés no van a enganyar a ningú.

Diuen que hi ha obres d'interés general que mosatros no les volem. Si el que és vergonyós és com fan vostés les obres d'interés general! És vergonyós! Tenien unes obres en un programa. Vénen aquí, li pregunten a no sé qui, i diuen: «No, mete ésta, ésta, ésta y la otra». Y resulta que eixes obres estàvem fent-les mosatros; algunes d'elles adjudicades i altres fetes. «No, no, que s'han declarat d'interés gener». Però, si estan fetes o estan fent-se! Què volen? A més, jo conec com funcionen les obres d'interés general de vostés: «Interés general, anem a fer-les de seguida». Però, quan? Li ho he dit abans. Les obres d'emergència que s'han fet en la conca del Xúquer, el 90% de la població mosatros, sols el 30% d'eixes obres vénen aquí, l'altre 70% ha anat fora d'esta comunitat, fora d'esta comunitat. I si comptem de la Safor al sud, ni una! No compta, açò no compta per a res per a vostés. Que passen set en el Vinalopó, que no hi

haja aigua per a regar o que puga haver problemes, això no compta. Eixa és la política solidària, eixa és la política seriosa de vostés.

Jo demanaria, primer, li exigiria al Ministeri de Medi Ambient inversions i actuacions, atenent la magnitud del problema i proporcional al que està fent en altres llocs: Castella-la Manxa, Catalunya, Extremadura, sols proporcional, encara que el problema de mosatros és major. Açò, jo crec que vostés ho podrien recolzar.

Jo demanaria, per la situació que n'hi ha ara, reconsideraren el Pla hidrològic nacional i deixaren la porta oberta als transvasaments. És fonamental, és fonamental. I vostés ho saben. Jo crec que hui, que Esquerra Republicana pareix que ja no va a estar en eixos equips de govern, vostés podrien modificar eixa condició que els van imposar.

Jo demanaria que el Tajo-Segura es mantinga, no que l'aniquilen, que és el que volen fer. Jo demanaria: quan hi ha aigua es transvasa; quan no n'hi ha, no es transvasa. Açò és, eixa és la solució, eixa és la solució.

Jo demanaria que els bancs d'aigua es promulgaren i es posaren en marxa. S'han fet sols dos actuacions d'intercanvi d'aigua: una directament pels regants a un preu, crec que és de 0,18 euros per metre cúbic; una altra dirigida pel ministeri i Canales del Taibilla, on puguen l'aigua quasi al doble, de forma que fa impossible que es puga continuar negociant.

Però, a més, el que és el promotor d'eixe mercat de l'aigua... no li'l deixen fer. Els de nova cultura de l'aigua, que són els que manegen el tema allí en el ministeri diuen: «No, más bancos de agua no, que, si no, n'hi haurà aigua per a tots i aleshores no acabem amb el que mosatros volem acabar». I vostés es deixen influir per tot açò. És una vergonya! És una vergonya que vinguen ací a defendre això! Si el que han fet és desinvertir, desinvertir en tot el que havien de fer. Inversions noves, ninguna. I el que han fet és pagar el que l'altre govern tenia en marxa. Eixa és la política de vostés.

El senyor president:

Por favor, comentarios sobran.

Terminado el debate, se plantea un período transitorio de 30 minutos para que se presenten iniciativas, propuestas congruentes con la materia del objeto del debate.

Señores, yo no tengo ningún inconveniente en darles a ustedes, a cada uno, para que me hagan reflexiones sobre el tema y este presidente, lógicamente, tenerlas en consideración.

Señor síndico, ¿va a enriquecer a este presidente con alguna iniciativa? Por favor, señor Pla. *(El senyor Pla i Durà parla amb el micròfon desconnectat)*

Perdón, señor Oltra. *(El senyor Oltra i Soler parla amb el micròfon desconnectat)*

Si me perdonan ustedes, se abre el plazo para presentación de proposiciones. A las dos y media convocatoria de la Mesa y, a las dos y media y cinco, la Junta de Síndicos. El Pleno, a las cuatro y media.

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 55 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 48 minuts)

El senyor president:

Se reanuda la sesión.

Por acuerdo de los grupos, y siguiendo, lógicamente, la normativa que afecta a la Diputación Permanente, se va a proceder, primero, al debate de la propuesta de resolución de rechazo total de la comunicación del Consell, que presenta la

Entesa, y con un tiempo de debate de cinco minutos y una réplica de dos minutos; y, posteriormente, a las iniciativas de propuestas de resolución de los diferentes grupos políticos por orden de registro, con un tiempo de debate conjunto de diez minutos y réplicas de cinco minutos.

Entonces, comenzamos con la propuesta de resolución presentada a la Mesa de la Diputación Permanente por Joan Antoni Oltra i Soler, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa.

Don Joan Antoni...

Es la número 52.234.

El senyor Oltra i Soler:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, amb aquesta proposta de resolució el que pretenem és, de la mateixa manera que es fa amb els projectes de llei, doncs, una espècie com d'esmena a la totalitat. Jo crec que per la mateixa dignitat inclús d'aquesta cambra.

O siga, se podrà estar d'acord o no amb el que el Consell en un moment determinat envia a les Corts per a motivar un debat, però al que crec que no hi ha dret, i este mati ho he comentat, és que mos envie un paperet, dos fulls i mig, a on no diu res, no diu absolutament res nou de què pensa fer el Consell davant una problemàtica que se suposa és una de les més greus que tenim actualment al País Valencià, es limita a dir que estem en un període de sequera, com si això no ho sabera ja tot el món, que a partir d'ahí comença a donar-se l'autobombo clàssic que es dona, doncs, que els grans avanços aconseguits en la modernització i l'estalvi de recursos en l'agricultura de regadiu, que la reutilització massiva d'aigües residuals depurades, els esforços que s'han fet per al tema de la posada en marxa de mitjans tècnics per a millorar el subministrament, etcètera, etcètera. I el consegüent apartat dedicat a la crítica al ministeri.

Però, anem a vore, o siga, ja portem massa anys amb este problema. O siga, a banda de tot això, que ja ho sabem per reiteració constant, què pensa fer el Consell davant la problemàtica que tenim? A on s'ha equivocat?, perquè jo crec que en alguna cosa també s'haurà equivocat, o s'ha quedat insuficient, perquè ja són molts anys, la sequera continua exactament igual i mosatros sí que necessitariem saber què és el que pensa del que ha passat i quines propostes noves pensa adoptar el Consell de cara a la problemàtica que tenim damunt de la taula.

De la mateixa manera que fa en Madrid, el Consell es limita a no plantejar res nou. En tot cas, si no volem dir que una cosa nova seria recuperar el transvasament de l'Ebre, que jo crec que en estos moments això és ja totalment impossible, no solament perquè la majoria del parlament espanyol està en contra d'això, sinó fonamentalment perquè això ja s'ha demostrat de sobra..., precisament la sequera, s'ha encarregat de demostrar de sobra que és impossible inclús materialment.

Però la comunicació del Consell, per una banda no toca en absolut un dels temes fonamentals per a nosaltres i que justificaria aquesta diputació permanent, que és la problemàtica que se genera cap als recursos hídrics amb la política urbanística actual. Una política urbanística actual que, entre altres coses, cal dir que ha aconseguit que la Comunitat Valenciana siga la tercera comunitat de l'Estat espanyol amb més sòl urbanitzat d'Espanya. El sòl urbanitzat ha creixcut més del 60% en estos deu últims anys. I en estos deu últims anys s'ha ocupat més sòl que en tota la història del País Valencià. Això crec que són dades molt, però

que molt, preocupants en una comunitat autònoma que, se suposa, està castigada per la sequera i que, per tant, té limitacions a l'hora del seu creixement.

En estos moments, entre projectes aprovats, en vies d'aprovació i anuncis per part de diferents administracions, ajuntaments especialment, tenim una previsió damunt de la taula per als propers deu anys de construcció d'1 milió de noves vivendes, 90 camps de golf, més dels que hi ha, i una ocupació de sòl d'al voltant dels dos-cents milions de metres quadrats. Si a tot això li ajuntem la problemàtica de com està el Xúquer en Castella-la Manxa, els nous regadius que se plantegen, el decret de sequera que no se fa, etcètera, etcètera, jo crec que són elements que deuriem estar en eixa comunicació del Govern.

Per tant, pensem que és una comunicació que no cal, que no respon a la realitat i que deuria de ser rectificadament si de veritat se volen canviar les coses.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Oltra.

Tiene la palabra, para el turno en contra, el señor Rafael Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyor president.

Senyories.

Bé, en primer lloc he de dir que esta proposta que fa el Grup Parlamentari Esquerra Unida i que ha acabat de defensar el senyor Oltra és inadmissible. És inadmissible perquè això és com negar la llum del sol!

Què és el que demana Esquerra Unida amb esta iniciativa? Doncs, mire vosté, rebuig total a la comunicació del Consell. Però com se pot dir rebuig total a la comunicació del Consell, quan la comunicació del Consell és real? És real!, és la que trasllada a les Corts la preocupació que en estos moments existix en el Govern de la Generalitat i el greu problema que està suportant la Comunitat Valenciana degut a la sequera que estem sofrint, que ja hem dit al llarg del matí que és la sequera més greu en els últims sixty anys. La més greu en els últims sixty anys!

Que faça una declaració el Consell notificant a les Corts la situació quina és, la preocupació i l'adopció de mesures, i que se diga que això és rebutjable, que demanen que les Corts rebutgen la declaració, me pareix que és, com he dit abans, negar la llum del sol. ¿Potser no estem tots d'acord que és una sequera greu que està perjudicant de forma clara els interessos de la Comunitat Valenciana? Això és innegable, senyor Oltra, això és innegable. ¿Potser que el Consell de la Generalitat adopte una sèrie de mesures, mesures d'emergència, mesures que vinguen a possibilitar solucions a eixa situació tan greu de sequera que estem sofrint i en la qual s'invertixen 43 milions d'euros, vosté també nega la necessitat d'eixa inversió? Per tant, dic que és negar la llum del sol.

Vosté està negant que, efectivament, hi ha una preocupació per part del Consell i ho manifesta en la declaració que fa. Vosté està negant que existisca una situació de sequera tan greu que perjudica els interessos de la Comunitat Valenciana i vosté està rebutjant que el Consell de la Generalitat faça una inversió per un muntant de 43 milions d'euros.

Vosté podria dir que li pareix poc o podria dir que cal fer esta altra actuació, però vosté el que no pot és negar la llum del sol. Vosté no pot dir que rebutja la declaració que fa el Consell perquè no està d'acord amb ella, quan la declaració

que fa el Consell és de la greu situació que estem patint, de la necessitat d'adopció de mesures i del que posa en funcionament el Consell per a pal·liar eixa greu situació que estem suportant.

Clar, jo podria coincidir amb vosté en algunes mesures, si vosté m'haguera dit: «Mire, és que el Ministeri del Medi Ambient està desplegant des de fa més de dos anys una política que perjudica considerablement la Comunitat Valenciana»... Jo podria estar d'acord amb vosté, podria estar d'acord amb vosté, podria, però és que no!, és que vosté el que està rebutjant en estos moments no és la falta d'inversions per part del Govern d'Espanya, vosté no està rebutjant la falta de mesures que vinguen a pal·liar la greu situació que estem sofrint; vosté, el que està rebutjant és que hi haja un Consell de la Generalitat que amb responsabilitat total i clara haja fet una declaració en estes Corts que servixca de debat i que servixca per a, d'alguna forma, discutir eixa inversió de 43 milions d'euros que ha posat en pràctica.

Podrà dir vosté, «no, és que jo entenc que, a més, clar, fet astò»... No, no, és que vosté diu que rebutja totalment la declaració del Consell. La declaració del Consell és real!, és autèntica!, és la realitat del que estem sofrint les valencianes i els valencians. Que vosté discrepe a la millor a l'hora d'aplicar les mesures correctes d'eixa situació, és molt respectable, però fixe's vosté si és incoherent la seua postura, que si mos tornarem bojos tots ara i li votarem a favor la seua iniciativa, les propostes alternatives que vosté té i que defensarà al llarg d'este debat no tindrien cap de sentit. No tindrien cap de sentit.

Cal fer una política d'oposició «constructiva», senyor Oltra, «constructiva», i la política d'oposició constructiva pot ser el contingut de les iniciatives que vosté defensarà després, de les altres deu iniciatives, en les quals se podrà estar d'acord amb algunes i menys d'acord amb altres, i això és respectable. Però que entre vosté ací com un elefant en una terrisseria a negar la llum del sol i que diga que rebutja la declaració que ha fet el Consell, quan el Consell l'única cosa que ha fet ha segut traslladar ací, a les Corts, la preocupació que té com a conseqüència d'eixa sequera, la denúncia puntual i concreta de la falta de mesures del Ministeri de Medi Ambient, els problemes que el senyor Rodríguez Zapatero i la seua ministra, senyora Narbona, estan generant a la Comunitat Valenciana perquè no adopten mesures... Això ho rebutja vosté i, a més, rebutja...

El senyor president:

Vaya terminando, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Acabe, senyor president.

I, a més, rebutja d'afegit la inversió de 43 milions d'euros, inversions en reutilització d'auia depurada, inversió en pous per a subministrar auia subterrània, inversions en sondeigs, equipaments per a abastiments a poblacions, etcètera. ¿Això ho rebutja vosté? Vosté rebutja la declaració que ha fet el Consell de la Generalitat en este sentit, que tenim una greu sequera que està perjudicant els interessos de la Comunitat Valenciana, que el Govern d'Espanya, el govern del senyor Rodríguez Zapatero no fa res per esta comunitat en matèria hídrica (*remors*) i que el Consell, valentment, acorda invertir 43 milions en mesures adequades per a pal·liar els greus problemes..., tot això vosté no ho vol, ho rebutja. No puc entendre-ho, senyor Oltra, no veig eixa oposició lleial i constructiva que es mereix la Comunitat

Valenciana. Són el no pel no, sempre estan en contra de qualsevol mesura que adopte el Consell de la Generalitat, i pense que aixina els va en les eleccions.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

Tiene la palabra, para el turno de réplica, el señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

És cosa de vore, senyor Maluenda, el que cal dir, eh? Els 43 milions... Però és que els 43 milions, ¿això no estava aprovat ja? Ho dic, perquè, clar, m'està diguent vosté, «és que vosté nega els 43 milions...», però si això està aprovat pel Consell ja fa, no sé, molts mesos! Si deuria estar fet! Si això passa igual que hui aprovem una cosa que l'altra: se suposa que estan fent-se. Se suposa!

¿O és que m'està dient vosté que està pendent del que s'aprove en esta diputació permanent...? Perquè això és el que m'ha dit vosté. Dins d'eixa pujada de tensió que ha tingut, això és el que m'ha dit vosté. Per tant, res de res.

Mire, si esta comunicació és una comunicació tan falsa que ni el que l'ha signat ha vingut a estar present. I això que no solament és vicepresident del Consell, sinó que és el que conseller encarregat de les relacions amb les Corts! Si el que està passant aquí és una cosa insòlita!

Diu «sequera greu». Això, la sequera està exactament igual hui que fa, no sé, molt temps, que l'any passat quan tinguérem el debat que probablement dins d'uns mesos. Però, ¿què estan fent vostés realment per a això? Perquè, clar, vosté parla de política constructiva i jo ja no sabia si era política constructiva o constructora, perquè, clar, amb mesures de cara a l'urbanisme, ¿han fet alguna cosa? Si no paren d'aprovar tot el que se presenta i un poquet més! Tot el que consumixca aigua per a vostés està estupend. ¿Han plantejat en la comunicació alguna cosa sobre el tema dels emissors submarins?, que estem abocant a la mar aigua depurada ja! O siga, si això és un luxe, un luxe asiàtic! No solament que està sense depurar, que no s'hauria d'abocar, és que la depurem, mos gastem els diners i, damunt, la tirem a la mar.

El tema del pla hidrològic de conca del Xúquer, ¿han plantejat alguna cosa? Vostés són conscients de la problemàtica que això mos planteja. (*Veus*) El tema del decret de sequera: ¿a banda de riure-se'n, del decret de sequera, han fet alguna cosa per conscienciar que tenim un problema? ¿O és que no tenim un problema? Perquè, clar, vostés pareix que enfoquen el problema de la sequera sempre que siga de cara a Madrid en este cas, no? Si és per a demanar a Madrid, tenim un problema greu; si és per a donar llicències d'obres, astò pareix que siga el nord d'Europa, o siga, aigua en abundància.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Oltra. (*Remors i rialles*)

Yo, cuando doy muchas gracias, tampoco es para que ustedes corten en seco. Entiéndanme. (*Riuen*)

Tiene la palabra, señor...

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyor president.

Senyories.

Mire, senyor Oltra, camp de golf? El seu amic i bon amic meu, el senyor Juan Amorós, alcalde de Salines, doncs, fixe's vosté, (*veus*) està convençut que ell, amb el camp de golf, està generant riquesa per a la seua població. I jo alabe el bon amic i bon alcalde, que ho és, Juan Amorós; i on governa el Psoe, doncs, no vull dir-li a vosté, en Villena. Clar, ja no alabe la senyora alcaldessa de Villena, encara que me mereix el màxim respecte, perquè ha consentit que en la revista —que és del Psoe— de festes hagen fet «propaganda» del programa Agua, d'eixe programa fictici, el de les tres mentires, que dia, «més auia», mentira; «més ràpida», mentira; «més barata», mentira.

Però centrant-mos en allò de vosté. Vosté creu que no és una actuació correcta la que està portant a efecte el Consell de la Generalitat, que davant la necessitat que el Ministeri de Medi Ambient aplique una política hídrica adequada a la nostra comunitat, que vinga a pal·liar la greu situació que tenim, greu situació que jo no dic que en estos moments s'haguera pogut solucionar amb el transvasament de l'Ebre que vam derogar, perquè encara no estaria funcionant, però sí que està clar que per al futur mos aprofitaria. I diu el ministre, senyor Sevilla, diu «no, és que no hi ha auia ara per a transvasar». Clar que no. Si els transvasaments no se fan en l'estiu. Els transvasament es programen en hivern, quan hi ha desgel, quan l'aigua que va a la mar, el cabal és cada volta major i cal fer els embassaments suficients per a poder disposar d'eixa aigua i redistribuir-la en esta època. El senyor Sevilla crec que de política hidràulica sap molt poc. Però, bé.

Que vosté diu que astò dels 43 milions és un acord antic? No, si és de fa uns dies, senyor Oltra. Però què és el que està fent el Consell? Fent una comunicació. O és que quan diu el Consell en la seua comunicació que la situació de la sequera és greu...

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor Maluenda Verdú:

...és per a què aquí diem si sí o si no...? No. Està dient-li...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

...—acabe—, està dient-li a les Corts, el Consell, quina és la greu situació per la qual estem travessant. I dona compte d'eixa situació i diu que eixa situació es podria pal·liar si el Govern d'Espanya, si el Ministeri de Medi Ambient adoptara mesures encaminades a pal·liar eixa situació. I no ho fa, diu el Consell en la seua comunicació. I en això també estarà vosté d'acord que és veritat. I, per últim, diu que com a inversions d'emergència s'inverteixen 43 milions d'euros distribuïts en diverses actuacions, que són les que li he dit abans. I això és veritat, li agrada a vosté o no...

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor Maluenda Verdú:

Si vosté no té dubte que és veritat, perquè mos demana...

El senyor president:

Señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

...—acabe, senyor president—, perquè mos demana vosté, des d'ací, des de la trona, en la seua proposta de resolució que es rebutge la declaració del Consell. Si la declaració del Consell, a diferència que el programa Auia està basat en tres grans mentires...

El senyor president:

Señor Maluenda, señor Maluenda...

El senyor Maluenda Verdú:

...la declaració del Consell està basada... —acabe, senyor president—...

El senyor president:

No, no. Ya ha acabado.

El senyor Maluenda Verdú:

És que la seua senyoria diu que quan diu «senyor Maluenda» no vol dir que haja d'acabar de repent, que és el que vosté havia dit. Acabe, senyor president.

Per tant, a diferència que el programa Auia se basa en les tres grans mentires, la declaració del Consell se basa en tres realitats, greus realitats: el problema de la sequera, la falta d'inversions del ministeri i una actuació molt concreta i molt beneficiosa d'invertir 43 milions d'euros en mesures d'emergència. Això és el que vosté rebutja, senyor Oltra.

El senyor president:

Bien. Vamos a ver si tratamos de entendernos los unos a los otros. Y ni lo del señor Oltra, pero tampoco lo del señor Maluenda. Respeten un poquito a la presidencia para ordenar un poco lo que es el debate, procurando adaptarnos los unos a los otros, con un poco de raciocinio.

Muchas gracias.

Si les parece bien sometemos a votación esta primera propuesta de resolución y luego, si lo estima oportuno, el Grupo Parlamentario Socialista hace la explicación de voto de dos minutos y pasamos al siguiente punto, no hace falta tampoco.

Pues votamos a mano alzada, lógicamente, la propuesta de resolución de la Entesa. ¿Votos a favor? ¿Votos en contra? (*Remors*) Esos comentarios, esos comentarios... Por favor. 7 a favor y 10 en contra, queda rechazada la propuesta de resolución.

Y pasamos a continuación a debatir las iniciativas de propuestas de resolución planteadas por el Grupo Parlamentario Popular, que supongo que como la tienen todos ustedes no es necesario que se proceda a la lectura, que ha presentado don Serafín Castellano Gómez y que corresponden a los números de registro 52.227 y 52.228.

Tiene la palabra para el turno a favor, la ilustre diputada doña Verónica Marcos.

La senyora Marcos Puig:

Gracias, señor presidente.

Y, como durante todo el día estamos oyendo hablar de presencias y de ausencias, en primer lugar, antes de presentar las propuestas de resolución de mi grupo parlamentario, agradecer la presencia de los miembros del Consell, del señor Cotino y del señor José Ramón García Antón. Y también agradecer la presencia, cómo no, de los señores diputados del Partido Socialista y de la Entesa, porque es todo un honor contar con la presencia de estos señores diputados para hablar de sequía, para hablar de los principales problemas de la población valenciana, de los problemas de los valencianos, tanto de los que les votan como de los que no les votan, señorías.

Y ya, poniéndonos en materia y sin perder más tiempo en hablar de ausencias y de presencias, señores diputados, el Grupo Parlamentario Popular ha presentado dos propuestas de resolución para paliar la sequía en nuestra comunidad, en la Comunidad Valenciana. Y dice así la primera de ellas, señorías: «Que las Cortes insten al Consell de la Generalitat a que se dirija al Gobierno de España para exigir una inversión proporcional al peso de la población valenciana dentro del conjunto de la cuenca del Júcar». Señorías, para un 90% que representamos los valencianos, la población valenciana, en la cuenca del Júcar se están invirtiendo tan solo un 30% de las inversiones del ministerio.

Por otro lado, también, señorías, solicitamos que las restricciones se repartan equitativamente entre los usuarios de las diferentes comunidades autónomas. No estamos pidiendo ni más ni menos, señorías, estamos pidiendo igualdad en la carga de las restricciones para todas las cuencas del Júcar; estamos pidiendo igualdad en inversiones en función de la población y estamos solicitando la igualdad en la carga de las restricciones. Es decir, la misma vara de medir para todos, señorías, no más restricciones y menos inversiones, que es a lo que nos tiene acostumbrados el gobierno socialista.

De todos modos, también, señorías, mi Grupo Parlamentario Popular, también apelando a principios constitucionales, como la solidaridad, pedimos que se adopten de manera inmediata todas las medidas para que los usuarios valencianos puedan aprovechar todas las posibilidades de obtener recursos hídricos adicionales procedentes de otras cuencas para paliar las consecuencias de la actual sequía. Y que se inicie también inmediatamente la construcción de las infraestructuras de interconexión entre cuencas hidrográficas y la adopción de los cambios normativos que sean necesarios para permitir el pleno y efectivo funcionamiento de los centros de intercambio de derechos de uso de agua. Creo, señorías, que esta mañana algo se ha hablado de esto. Estamos pidiendo, también, en materia de agua, en materia de política hídrica, la apertura de fronteras entre comunidades autónomas; apertura de fronteras que no ha hecho otra cosa nada más que cuestionar y abrirlas el Partido Socialista.

Y, también, señorías, cómo no, cómo no, el Partido Popular va a pedir en su propuesta de resolución que se elabore y eleve al Congreso de los Diputados con urgencia un proyecto de ley que autorice a trasvasar anualmente al territorio valenciano 350 hectómetros cúbicos de agua procedente de la cuenca del Ebro o de otras cuencas si se acreditara que es más adecuado por razones hidrológicas, ambientales, sociales o económicas.

Señorías, no más excusas para el no trasvase del Ebro a la Comunidad Valenciana. Y me gustaría hacer especial hincapié a algunos datos de los que se ha hablado aquí esta mañana, algunos datos que ha aportado el conseller José Ramón García Antón. Mire, señorías, solamente con el agua en exceso que consumió, con el incremento del agua que

consumieron las comunidades autónomas de Aragón, Castilla-La Mancha y Cataluña durante el año 2004, solamente con eso ya estaríamos cubriendo prácticamente esos 350 hectómetros cúbicos que exigimos para la Comunidad Valenciana.

Y, bien, señorías, también, cómo no, el Partido Popular va a exigir, va a instar a las Cortes para que el Gobierno de España garantice el mantenimiento del transvase Tajo-Segura en las condiciones previstas de la actual legislación. Y, también, cómo no, señorías, volvemos a reivindicar el transvase del Júcar-Vinalopó desde su original toma, como la toma de Cortes de Pallás, porque consideramos que es la mejor solución para paliar la grave situación por la que atraviesan los regadíos y los usuarios del Vinalopó, L'Alacantí y la Marina Baja. Y que se respeten, también, a su vez, totalmente, los derechos históricos de los regantes de las Riberas. Cómo no, señorías, no vamos a ser muy, muy exquisitos para que el Gobierno de España tenga un control de las extracciones del acuífero de La Mancha, en cumplimiento del Plan de la cuenca del Júcar, evitando su sobreexplotación.

En definitiva, señorías, las propuestas de resolución del Partido Popular se basan en una inversión proporcional al peso que la población valenciana representa, dentro del conjunto de la cuenca del Júcar, una igualdad en la carga de las restricciones entre los usuarios de las diferentes comunidades autónomas y, ya lo decía antes, la misma vara de medir para todos, señorías, y medidas para que los usuarios valencianos puedan aprovechar todas las posibilidades para obtener recursos hídricos adicionales provenientes de otras cuencas. Es muy triste, señorías, que a estas alturas, en el siglo XXI se tenga que estar debatiendo principios constitucionales como la igualdad y la solidaridad. Espero que entren en razón y que aprueben las propuestas del Partido Popular.

Nada más y muchas gracias.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrietas Mombrú)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Per a torn en contra, i en representació del Grup Parlamentari Socialista, demana la paraula l'il·lustre diputat senyor Such.

El senyor Such Botella:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyora Marcos, gràcies per haver-nos donat la benvinguda. Però li vaig a dir que després de quatre anys demanant diputació permanent tots els estius, tots els Nadal, evidentment no podien faltar ara, quan al final hem tingut una diputació permanent, després de quatre anys demanant diputació permanent. És la primera vegada i, com no podia ser d'una altra forma, hem hagut de vindre, a més gustosament, a estar ací en esta diputació permanent, cosa que a vostés no els agrada massa, cal dir-lo tot, no els agrada massa.

Estem parlant sobre el tema de la sequera. La veritat és que cal dir alguna cosa més del que hem dit este matí. Mire, senyora Marcos... –i el senyor conseller si vol escoltar també, també estaria gustós que escoltara estes paraules–. El tema de la sequera, com vosté sap, és un tema prou cíclic i que es pot previndre. L'última època de sequera la tinguérem fins a l'any 1995. Vostés porten governant ací des de

l'any 1995 fins ara i el govern del senyor Aznar va governar també vuit anys. El govern del senyor Zapatero porta dos anys i vosté ens està parlant ací que tota la culpa de la sequera és del govern de Zapatero, tota la culpa de la sequera, vostés no tenen cap problema.

Mire, ací, al final, el problema que tenim ací a la nostra comunitat és que tenim un govern que és prou inútil, incompetent, irresponsable i indecent, indecent. Perquè vostés no han posat en marxa, en vuit anys del govern del senyor Aznar, cap mesura per a pal·liar esta situació, cap mesura, cap mesura, i no diguem del govern del senyor Camps, i no diguem del govern del senyor Camps. Onze anys governant i no ha posat cap mesura per a pal·liar esta situació. I ara vénen ací i ens diuen que tenim una greu sequera. Ho sabem, ho sabem, que tenim una greu sequera, la tenim... I pot riure, igual que reia també fa algun temps, pot riure igual, però tenim una greu sequera...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor Such, disculpe. Jo crec que segur que no ha volgut dir «govern indecent», perquè crec que «indecent» és una paraula una miqueta fora de to. Era por si volia vosté retirar-ho.

El senyor Such Botella:

No, no, he volgut dir «un govern indecent».

La senyora vicepresidenta primera:

Volia dir això, senyor Such? Jo crec que hauria de retirar-ho.

El senyor Such Botella:

Volia dir això.

La senyora vicepresidenta primera:

Com a presidenta, jo crec que hauria vosté de retirar-ho. És una decisió, evidentment, seua.

El senyor Such Botella:

Mire, senyora presidenta, sempre tinc jo la mala sort que quan estic parlant està vosté presidint i sempre talla l'orador, cosa que quan està el senyor president no passa res.

La senyora vicepresidenta primera:

És una mala sort que té vosté. Jo només li he fet una petició, senyor Such, només li he fet una petició com a presidenta. Vosté, si creu convenient ho retira i, si no, en el *Diari de Sessions* quedarà el que vosté ha dit, evidentment.

El senyor Such Botella:

Efectivament, efectivament.

Li estava dient que porten el tema de la sequera sempre com un argument i sobretot muntant una pantomima que jo crec que no es mereixen els valencians, senyor conseller, no s'ho mereixen. Perquè en uns anys del govern Camps, que no hagen posat solució a este problema ni hagen fet res per intentar solucionar-lo i que seguisquen dient que tota la culpa és dels altres, açò realment és d'un govern incompetent, inútil i

irresponsable i indecent. Jo crec que això és el que hi ha, senyor conseller.

Mire, en tots els països es combat la sequera amb polítiques preventives i amb mesures pal·liatives. Les mesures preventives corresponien adoptar-les al govern d'Aznar i al govern del senyor Camps, que porta uns anys governant el Partit Popular en esta comunitat, però no ho van fer. El Partit Popular havia d'haver aprovat els plans especials de sequera previstos en l'article 27 de la Llei del pla hidrològic nacional, abans de juliol del 2003, però quan el Partit Socialista va arribar al govern en el 2004 ni tant sols s'havia iniciat la seua redacció.

El president Camps ha deixat deteriorar-se més de 60 pous de sequera que el Partit Socialista va deixar construïts a l'any 1995. La prevenció més eficaç és impulsar l'ús eficient de l'aigua, sobretot en l'agricultura, que consumix el 70% del total de l'aigua a la nostra comunitat i perd el 70% en les conduccions. Vostés havien d'haver fet alguna cosa per a solucionar este problema, senyor conseller. I ara ens vénen amb unes propostes de resolució que no assumixen cap responsabilitat, és a dir, no n'hi ha ni decret de sequera, quan els mitjans de comunicació ho donaven per fet que anava a haver un decret de sequera, a l'estil de Madrid, a l'estil de Múrcia, a l'estil de Catalunya, en el que consciencien els ciutadans perquè intentaren estalviar aigua. No hi ha ni això! I, al contrari, segueixen incidint en el tema del transvasament de l'Ebre, en el tema del canvi del Xúquer-Vinalopó per Cortes de Pallás, i segueixen insistint vostés en la frustració dels ciutadans, segueixen insistint en la frustració dels ciutadans. I a això és al que es dedica este govern, el govern del senyor Camps, a frustrar a la ciutadania amb propostes que estan ben lluny de ser propostes realistes i, sobretot, que estan ben lluny de ser propostes que solucionen el problema de la gent.

Hem pogut llegir al detall el que són les propostes de resolució que el Partit Popular presenta esta vesprada. La veritat és que no deixa de ser insòlit. No deixa de ser insòlit *emplaçar* permanentment el Ministeri de Medi Ambient, *emplaçar* permanentment el Govern. Però, ací quin govern tenim? Vostés són incapaços de dir-li al president Camps que ha de fer alguna cosa més del que fa per a solucionar este problema? Però, és que són incapaços? Quin govern tenim? Tenim un govern irresponsable permanentment i sempre la culpa és de la resta. I ho reitere.

I, mire, senyor conseller, no m'ha contestat i vaig a tornar-li a fer la pregunta, li la torne a plantejar: vostés compartixen el criteri de l'estratègia política en el tema del transvasament de l'Ebre que planteja el senyor González Pons o no? Vostés ho compartixen o el senyor González Pons va per lliure? Està desautoritzat quan fa la proposta, està el pacte mediambiental i diu que a canvi d'això s'obliden del transvasament de l'Ebre? No ha dit res, senyor conseller. No ha dit absolutament res. Espere que la senyora Marcos, ara, en la rèplica, ens diga si estan d'acord amb el que estan dient en les propostes de resolució o bé estan d'acord amb el que el senyor González Pons planteja d'abandonar ja este discurs estratègic de reivindicació permanent del transvasament de l'Ebre. Això no ha quedat aclarit este matí, senyor conseller, i ens agradaria que, almenys, ens poguera contestar a este respecte.

Però, bé, insistixen vostés, en definitiva, en propostes de frustració, en propostes de confrontació. No assumixen cap responsabilitat, vostés són els millors del món... No, perdone, com diu el senyor Camps, de l'univers, de l'univers, són els millors de l'univers. Ho fan tot tan bé i tot tan perfecte

que en estos moments ens sobra aigua, tenim aigua per a tots i, sobretot, no hem de fer ni un decret de sequera per a conscienciar la gent que cal estalviar aigua. Eixa és la perfecció que el Partit Popular ens porta a estes Corts. Eixe és, en definitiva, el declivi d'un govern irresponsable, incompetent i inútil. Eixe és el declivi d'este govern que, per cert, durarà ja prou ben poc.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor diputat.

Té la paraula per a rèplica, en representació del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada senyora Marcos.

La senyor Marcos Puig:

Gracias, señora presidenta.

Señor Such, yo le daba a usted y a su grupo parlamentario la bienvenida porque ustedes nos tienen acostumbrados a no venir y a abandonar estas Cortes cuando hablamos de sequía. Por eso les daba yo a ustedes la bienvenida, les daba las buenas tardes y me alegraba de que ustedes estuvieran aquí para hablar, realmente, de lo que nos preocupa a todos los valencianos.

¡Fíjese!, señor Such, ¡fíjese!, qué inútil y qué incompetente pude llegar a ser este gobierno, el gobierno del señor Camps, cuando el 71% de regadíos de Alicante, riego localizado; el 67% de Castellón, riego localizado; el 68% de Valencia, riego localizado. Más de 1.000 millones de euros en modernización de regadíos. 2.200 millones de euros en depuración. ¡Fíjese!, señor Such, ¡fíjese!, señor Such.

Y le voy a decir una cosa, señor Such: lo frustrante de todo esto es la política de ustedes en materia de agua, es su política hídrica y su programa Agua que, desde luego, no está ni se le espera. Eso es lo frustrante para los valencianos y para las valencianas, señor Such.

Y yo le digo que aquí el Grupo Parlamentario Popular asume el compromiso de que se siga invirtiendo en modernización de regadíos, de que se siga depurando agua, como no se hace en otras comunidades autónomas, en esta comunidad autónoma. Ahí está el compromiso. ¿Cuál es el de usted? ¿Usted no es capaz de ir al señor Zapatero, al presidente de todos los españoles a decir: «Por favor, señorías, hagan un reparto adecuado de cuencas excedentarias y a cuencas deficitarias»? Ese debería ser su compromiso, señor Such.

Confrontación, señor Such, política de confrontación. ¡Fíjese!, señorías, cuando gobernaba el Partido Popular en España y también en esta comunidad se hablaba del pacto del agua. Han tenido que llegar ustedes al Gobierno de España para que se hable de guerra del agua, señor Such. Esa es la confrontación, esa es la confrontación que ustedes están haciendo calar en esta sociedad.

Y, desde luego, señor Such, decirle una última cosa. Si nosotros, en la Comunidad Valenciana, gracias al gobierno del Partido Popular, estamos a la vanguardia en depuración, en modernización de regadíos, sin contar con ustedes, sin contar con ustedes, con el Partido Socialista, ¡fíjese si ustedes se unieran a nosotros! Si estamos en la vanguardia, ¡fíjese!, señor Such, nos salíamos del mapa, desde luego nos salíamos del mapa.

Nada más y muchas gracias.

(Ocupa la presidència el president, senyor Julio de España Moya)

El senyor president:

Muchas gracias, señora Marco.
Tiene la palabra, señor Such.

El senyor Such i Botella:

Gràcies, senyor president.
És un plaer tindre'l ací a vosté una altra vegada, ací a la diputació permanent.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Such, pero al grano, y no del maíz de Los Monegros.

El senyor Such i Botella:

Senyora Marcos, anem a vore, que mal és estar parlant d'una cosa que no se tenen excuses al respecte! És que el discurs que vostés gasten és tan contradictori! O siga, si som els millors, estalviem tot, modernitzem d'allò més, som capaços de recuperar tota l'aigua possible, com és possible que estiguem en esta situació? No, és de veres. Quin discurs! Eixe discurs ja l'ha fet este matí també el senyor conseller. O siga, que som els millors en tot, tenim aigua, damunt no fem decret per a combatre la sequera, i estan vostés reclamant ací a veu en crit més aigua! I vostés són incapaçs de dir-los a la gent que cal estalviar un poc, que cal fer el que altres comunitats han fet, que cal invertir més... Són incapaçs. I sempre, com dia abans, la culpa és de la resta.

Mire, el president Camps està utilitzant l'aigua com la seua taula de salvació política per a ocultar coses molt greus, coses com la corrupció i la divisió del seu partit. Deliberadament no ha volgut adoptar mesures preventives front a la sequera. No vol adoptar mesures preventives! I bona mostra són les propostes de resolució que vostés han presentat esta vesprada. Ni tampoc vol aplicar accions pal·liatives, perquè el que desitja realment és que augmente la gravetat dels efectes per a seguir amb este discurs maniqueu i fals que vostés estan plantejant reiteradament en el tema de l'aigua.

Ara, es neguen vostés a sensibilitzar la gent perquè estalvien aigua, per a provocar que existisquen restriccions i culpar el Govern de l'Estat. Però, açò és una *desfachatez* ja bàrbara. És que els recorde que porten vostés uns anys. És com si no hagueren governat mai, com si vostés foren l'oposició permanent ací, com si vostés foren l'oposició, i el que governa té una càrrega, que és la responsabilitat de governar, d'assumir el que fa i d'intentar millorar el que fa. Però, en vostés, que és un govern irresponsable, doncs, no els va. Això no els va.

Mire, si la comunitat està superant la pitjor sequera de la seua història sense restriccions d'abastiment fins al moment és exclusivament pel compromís i el bon treball que el Govern de l'Estat està fent, perquè si fóra per vostés estaríem terriblement mal. El govern socialista actua de forma immediata per a pal·liar els efectes de la sequera en la nostra comunitat. En febrer de 2005 va declarar la urgència, la construcció de la dessaladora de San Pedro del Pinatar, l'ampliació, i ha proporcionat 24 hectòmetres cúbics d'aigua per a la província d'Alacant evitant restriccions durant l'estiu per primera vegada en molts anys, senyora Marcos, en molts anys. Es va posar d'immediat a elaborar els plans especials de sequera que no havia fet el Partit Popular, i

aprovar protocols provisionals que s'estan aplicant en estos moments per a intentar evitar esta situació. Ha restaurat els pous de sequera existents i n'ha obert altres permetent el subministrament d'aigua a l'agricultura valenciana. Ha aprovat ajudes als llauradors i ramaders en el Reial Decret 10/2005, amb reducció al 50% de la quota a la Seguretat Social, beneficiant 5.787 llauradors i ramaders en el 2005. Ha reduït la quota de l'Irpf. Ha fet concessions de crèdits subvencionats. Ha declarat d'interés general de modernització els regadius, de 41.000 hectàrees per valor de 372 milions d'euros. Això és el compromís per a esta comunitat. Eixe és el compromís del Govern de l'Estat.

I quin és el compromís del Govern de la Generalitat al respecte? Quin és el compromís del Govern de la Generalitat? Dir que som els millors, que ho hem fet tot molt bé, que anem a seguir fent el que estem fent i que no anem a fer res més per a intentar acabar amb esta situació de sequera que estem patint, quan porten 11 anys governant. Però, quin govern més irresponsable i més incompetent tenim! El Govern de l'Estat ha aprovat un pla de modernització dels regadius, 2006-2007, amb 450 milions d'euros d'inversió. Però, què estan diguent vostés permanentment? Què estan diguent?

La veritat és que qualsevol ciutadà, després de vore com han esgotat este discurs, que és un discurs estratègic, i reitere, i encara no han contestat al tema del senyor González Pons, i espere que algun dia ho contesten, o, almenys, el desqualifiquen, al conseller este, que diguen que este senyor no és del Govern Valencià, espere que algun dia assumisca la responsabilitat que els pertoca pel bé dels valencians i de les valencianes i, sobretot, pel progrés de la nostra comunitat.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Such.

Procedemos a la votación. ¿Votos a favor? ¿Votos en contra? Pues, con 10 votos a favor y 6 votos en contra quedan aprobadas las propuestas de resolución que ha planteado el Grupo Popular.

A continuación, sometemos a debate las propuestas que ha presentado el Grupo Parlamentario Socialista, todas ellas encabezadas por Andrés Perelló Rodríguez, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario Socialista de las Cortes Valencianas.

Hay dos transaccionales que afectan a dos de ellas, que les van a ser repartidas, lógicamente, ahora entre ustedes, y les van a ser repartidas en su redacción definitiva.

Tiene la palabra para defender las iniciativas, don Andrés Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Muchas gracias, señor presidente.

Traemos a aprobación cinco propuestas al hilo del debate que estamos teniendo en el día de hoy, que se refieren a una por una, básicamente, la primera a coordinación institucional. ¿Por qué? Pues, porque pensamos que si realmente estamos planteando una cuestión de urgente necesidad, como son las soluciones a la sequía, soluciones en este momento más paliativas que preventivas porque en su día las preventivas no se tomaron a tiempo, pues, tenemos que recordar cuando hablamos de este problema que, claro —y se ha dicho antes—, es que han pasado algunos años. Hace 12 años hubo una sequía y las sequías tienen que tener medidas paliativas cuando se plantean, pero tienen que tener medidas

preventivas cuando no están. Y aquí durante 8 años, los otros, que es la expresión que se utiliza hoy todo el día para referirse a quien no es el que gobierna, los otros, es decir, el Partido Popular en este caso, cuando gobernó en la nación, pues, no las tomó. Porque, claro, si sacamos la cuenta de la cantidad de agua aportada por el gobierno de Aznar a la Comunidad Valenciana en ocho años es cero. ¡Ni una botella de agua mineral! Tampoco es para que se monten las trifulcas que algunos se montan, y lo diré con la prudencia exquisita para que no me digan que crispo, porque aquí en cuanto no le des la razón a alguien enseguida crispas. Pero, bueno, ¡no ha habido!, estamos planteando las medidas paliativas a algo que tenía que haber tenido una prevención que no se ha tenido.

A partir de ahí, en este momento, cuando el problema es tan urgente, lo que hace falta es una necesaria lealtad institucional, no que el Gobierno de la nación, con sus respectivas empresas públicas e instituciones, vaya haciendo acuerdos y los otros por detrás vayan deshaciendo acuerdos y recomendando a los agricultores que no los firmen, como está pasando.

Por tanto, en este momento se puede uno atrever y agarrar a todos los ataques de melancolía que se quieran, pero la única propuesta realizable legitimada en este momento, como fueron otras en otro día, en otros tiempos, es el programa Agua, y el programa Agua con las medidas que plantea, que poco a poco, a pesar de que se dice que son mentiras, va calando y que algunos ayuntamientos del Partido Popular van asumiendo como tal, porque ven que tiene realidades y que en estos momentos es la única propuesta razonable, razonada y, además, avalada por las propias realizaciones del Gobierno.

Claro, es que se han oído hoy aquí cosas muy gordas. Los italianos dice que si «piove, porco governo», pero aquí, si no *piove, porco governo* y mucho más también. Y, claro, ese *porco governo*, que es el de la nación, ese maldito gobierno, curiosamente es el que ha resuelto ocho sectores de la Acequia Real del Júcar, mientras que el Gobierno de la Generalitat de los 43 solo ha resuelto 3 y 6 los ha hecho con eso que llaman pago alemán a pago diferido, que acabará, en vez de pagarlo el alemán, pagándolo el de Atzaneta, que será el que gobernará, que tendrá que gobernar, (*remors*) como todo lo que derivan ustedes, ¿no?

El senyor president:

De todas formas, señor Perelló, yo entiendo que esa definición la hace dentro de un contexto de ironía.

El senyor Perelló Rodríguez:

Evidentemente.

A veces, señor presidente, si uno no se agarra a la ironía, tendría que cortarse las venas, después de algunas cosas... Eso será lo último que haré, prefiero utilizar la ironía.

El senyor president:

Lo digo por el respeto parlamentario.

El senyor Perelló Rodríguez:

Pero usted me entiende perfectamente. La ironía puede ser, pero lo que digo tiene contenido, porque, claro se está hablando aquí de que tenemos el enemigo en la comunidad. Miren, solo hay que..., eso que hacen cuando suben aquí

algunos que enseñar barra, ¡pam!, y sacan una barra, que da igual de la que sea.

Pues, mire, la barra es la que tienen algunos cuando no reconocen que la inversión ejecutada de 2000 a 2004 en modernización de regadíos en la Comunidad Valenciana por el gobierno Aznar fue de 78.669.612 euros con 18 céntimos, mientras que de 2004 a 2006 fueron 165.176.404 con 0,6 céntimos. Podemos llamarla ¡la inversión del siglo!, (*remors*) porque se ha invertido más en dos años, no que en los cuatro de Aznar, sino que en todo el siglo, y son cifras que están ahí.

Entonces, ¿por qué?, ¿por qué marear tanto? Entonces, para que quede para la historia la barra, porque todo el mundo saca, yo nunca había sacado barras y me apetecía sacar una barra también, ¿no? (*Veus*) Porque, claro...

Es que, claro, están ahí los números. Pero es que cuando se va uno y dice, «el programa de las tres mentiras»... Bueno, mire, el Ministerio de Medio Ambiente ha invertido en agua para la comunidad, en 2004, 395 millones de euros, (*veus*) en 2005, 365 millones de euros y, en 2006, 429 millones de euros. Luego dicen, «es lo que presupuestaron los otros y estos lo...». ¡No sé quién lo presupuestaría, pero vale más lo que estos pagan que lo que los otros presupuestan! Como los planes, ahora algunos presentan muchos planes, pero otros tendrán que ejecutarlos. Y eso son realidades que están ahí, por eso, partimos de la base de que la coordinación institucional es necesaria, y planteamos una de esas propuestas para que se agilicen los plazos y el programa Agua surta los efectos que ha de surtir con medidas paliativas en esta comunidad.

Planteamos que se hagan campañas de concienciación, porque no es verdad que se consiga un comportamiento realmente útil para solucionar este problema diciendo que somos los mejores y los que más hacemos. Recrearse en la propia casa, aun cuando fuera verdad, no creará conciencia, hay que estar haciendo campañas en el día a día. Y lo que tanto nos gastamos en papel cuché, en grandezas y en visitas ilustres y en otras cosas, digo yo que algo quedará para hacer una campaña de concienciación del agua, ¡algo quedará! Podrían hacerlo perfectamente y por esa no les criticaríamos.

Estamos esperando también que salga normativa. Yo todavía no he encontrado ninguna explicación: ¿por qué no un decreto? ¿Por qué lo pueden hacer en Madrid, lo pueden hacer en Murcia...?, que esta mañana alguno lo ha omitido en un lapsus linguae, porque seguramente como con Murcia tenemos lo que tenemos, que es con los únicos que tenemos algo, pues, han dicho, ¡que no se vea que tenemos decreto! Pues, con Murcia tendremos lo que ustedes quieran que tengamos, pero allí han hecho un decreto, igual que lo han hecho en Cataluña, con menos necesidades que aquí, lo han hecho en Andalucía... ¿Por qué nosotros no? ¿Qué problema hay en *normatizar*? «No, es que eso ya se hace»... ¡Hombre, qué se va a hacer! Uno se avala mucho mejor frente a cualquier gobierno, frente a Europa, ante una reivindicación que pueda plantear, si demuestra que tiene normativa y que está siguiendo su comunidad el cumplimiento de unas normas estrictas de ahorro de un bien escaso. ¿Por qué no? No se explica ese por qué no.

Saneamiento. El plan de saneamiento es urgente que se aplique, no tanto por la depuración, que también, sino por la reutilización de vida. Es que se ha dicho aquí por otros intervinientes, se han dicho ya algunas cosas... Hombre, algunas cosas nuevas, muy pocas, ¿eh?, porque, mire, que hoy ha habido naftalina en este debate. Ha habido naftalina en el debate y ha habido naftalina en las propuestas, porque

venir a proponer que se vuelva otra vez a la presa de Cortes es tener un ataque de melancolía ¡casi casi en el corazón! Es ... (*inintel·ligible*), con todo licitado ya y con toda la cosa aprobada, volver otra vez a Cortes, (*veus*) hacer un estrago.

Bueno, pues, el plan de saneamiento hay que acabarlo, hay que ampliarlo, hay que darse prisa. ¡Igual que la modernización de regadíos! Es que esas son realidades que no se pueden evadir. Es que, cuando sacamos cuentas, después de los discursos, quedan las realidades y saber lo que ha hecho cada uno, y en este momento quizá lo que preocupa a algunos es que el gobierno Zapatero... Yo recuerdo una vez, en 2002, en febrero, que se lo dije al conseller como un presagio. Le dije: «Señor conseller –un debate que tuvimos muy tortuoso, de aquellos que se tenían entonces; le dije–, mire no se las caliente, en la próxima legislatura se acordará». Al final, el que tendrá que traer las medidas para dar solución a la sequía será el Partido Socialista. Yo no fui a consultar ninguna vidente, pero es que se veía venir que por aquel camino no podíamos ir y, al final, perdieron.

Y las tiene que dar el Partido Socialista. ¡Y las está dando! Solo se les pide que lo suyo lo agilicen, que cumplan lo que no han cumplido, que las obligaciones que tienen con la amortización de regadíos las lleven adelante, que pidan ayudas si les hace falta, ya se la han prestado, ya han hecho ocho sectores en la Acequia Real del Júcar, pero que no jueguen de la forma que están jugando, con deslealtad, por la puerta de atrás, presionando a agricultores para que no firmen convenios, para que el nuevo trasvase se quede sin usuarios... (*Veus*) Claro que han hecho cosas, claro que alguna vez han acertado, claro que han hecho hectáreas de regadío, ¡claro que las han hecho!, para ahorrar agua de aquí, para bajarla al sur, pero ahora algunos del sur no quieren el agua con la que otros hacen paellas aquí o con la que están regando ellos. ¿Por qué si los agricultores de la Ribera pueden regar los del sur no pueden? Pues, porque a lo mejor el del sur que reclama para regar *carlotas*, no quiere regar *carlotas*, quiere regar otro tipo de cuestiones y por eso no le vale y no la puede vender al precio que la quiere vender. ¡Al pan, pan y al vino, vino!

Yo no diré que ustedes no aciertan nunca. Hombre, si hasta un reloj parado da dos veces al día la hora exacta, (*remors*) no van a dar ustedes... Lo que pasa es que el promedio del reloj es muy superior al día de lo que ustedes tienen en un año. Yo no diré nunca que no aciertan. Hasta un reloj parado da dos veces al día la hora exacta. (*Remors*) Ustedes, estando parados, algo exacto harían, (*veus*) pero, claro, no es para ponerse así. Las cosas son como son y las realidades son las que son.

Por tanto, apelando al sentido común de sus señorías y a las realidades palpables, desnudándolos de melancolías y apostando por lo que tenemos que apostar, por los programas que son reales, por lo que se ha demostrado efectivo, por la inversión que ya se ha demostrado que avala a un gobierno que promete y cumple, la inversión del siglo, y esto no habrá quien me lo haga quitar de la boca, porque está demostrado por números, (*remors*) ¡vamos a aprobar estas propuestas!, que no son de melancolía, que son de práctica, que no hipotecan el futuro, que lo garantizan y que, además, parten de la garantía del presente de estar cumpliendo ya para avalar el futuro. Así de claro, sin crispaciones ni tonterías.

Si realmente queremos soluciones, ahí las tenemos. ¿Por qué no? ¿Por qué no regular la normativa del agua? ¿Por qué no intensificar la modernización de regadíos? ¿Por qué no agilizar el segundo plan de saneamientos? ¿Y por qué no apoyar el programa Agua, que está legitimado por unas elecciones y que está demostrándose que cumple?

Pregúnteles a los alcaldes del Partido Popular cuando les dicen, «es que me están diciendo que no hagamos desaladoras, es que me están diciendo...». Pues, si ellos quieren desaladoras porque quieren el agua y la quieren de donde no falla, de donde no hay que hipotecar el sur al clima del norte. (*Veus*) El Mediterráneo alguna vez se acabará, pero nosotros no lo veremos, pero sí que es posible que los que estamos aquí veamos una sequía grande que impida trasvasar agua..., trasvasar agua en el 2012, porque, claro, cuando en su comunicación yo he leído: (*remors*) «Es que el quitar el trasvase del Ebro ha supuesto el limitar una medida que en situaciones como tenemos actualmente podía dar soluciones»... Será en su día, pero en las situaciones que tenemos en este momento, el trasvase del Ebro no podía dar soluciones, señores, que en 2003 dejaron muy poquito apuntado y algunas tuberías compradas... ¡No dejaron nada más! Es que parece que Narbona se lo haya enrollado como una alfombra y se lo haya llevado a su casa. No. Es que el trasvase del Ebro era una entelequia absoluta y, claro, ¡tenía que estar aquí en 2012! Les van a decir ustedes a los que están ahora en secano que, total, aguantando seis años más como están, en esas tierras yermas que ustedes describen y que también plantea como fondo de pantalla Canal 9 cada vez que salen, aunque vayan a hablar de cualquier cosa... Aunque vayan a hablar de cualquier cosa, tierras yermas...

El senyor president:

Señor Perelló, vaya acabando.

El senyor Perelló Rodríguez:

Acabo ya mismo.

¿Van a plantearles que esa tierra yerma la va a tener que sacar seis años Canal 9 manipulada? No, seis años no, porque le quedan días contados a Canal 9 y a toda la recua que lo administra. Pero, de todas las maneras, si realmente tuvieran que decirlo, dirían: «Mire, faltaban seis años para que esta tierra esté húmeda». Va a estar mucho antes. (*Veus*) Y digan lo que digan algunos, más barata, más ecológica y mejor.

Por tanto, planteamos propuestas reales, (*veus*) votables y ejecutables. Y presupuestables, además, y para eso les pido ... (*inoible*)

El senyor president:

Calma, calma.

El senyor Perelló Rodríguez:

Nada más y muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Perelló.
Tiene la palabra el señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyor president.

Senyories, doncs, sí, faltava el *xistós*. Però, ho dic amb tota sinceritat, és preferible que mos conte acudits que mos insulte. Per tant, benvinguts siguen els acudits.

Senyories, el programa Aua, que inclou 52 actuacions en la Comunitat Valenciana, 41 de la versió inicial del programa

i 11 afegides durant la tramitació per les Corts de la Llei 11/2005. Les dos úniques obres que han posat en marxa el govern socialista després de dos anys d'anunciar-mos les excel·lències del programa Auia són: la nova dessaladora del canal d'Alacant, Alacant II, obres adjudicades el 31 de gener del 2006 i en execució; obres de regulació per a recàrrega dels excedents hivernals... (*veus*)

¿Puc continuar, senyor Pla? (*Veus*) ¿No? Li pregunto: ¿puc continuar?

El senyor president:

Yo le ruego...

El senyor Maluenda Verdú:

¿M'empara la presidència o he de...?

El senyor president:

Yo le ruego que el público escuche y respete, igual unos que otros, ¿eh?, y dejemos al orador que se exprese con libertad, con ironía, en fin, (*veus*) siempre que la actitud parlamentaria sea respetuosa, utilicemos cada uno nuestras formas. Y, por favor, respeto de todos.

El senyor Maluenda Verdú:

Moltes gràcies, senyor president.

Dia que les dos úniques obres que han posat en marxa després de dos anys anunciant les excel·lències del programa Auia, són la nova dessaladora del canal d'Alacant, Alacant II, obres adjudicades el 31 de gener de l'actual any i en execució; obres de regulació per a recàrrega del excedent hivernal del riu Belcaire, en execució. L'obra ja estava prevista en el Pla hidrològic nacional del 2001. Hi ha altres dos actuacions que el Ministeri de Medi Ambient ha vullgut presentar també com a part del programa Auia, però la seua inclusió és més que dubtosa, ninguna de les dos apareix mencionada en el fullet explicatiu del programa Auia publicat per Acuamed en febrer del 2006. Tampoc en el programa de festes de Villena, a on han fet eixa propaganda institucional, però partidista.

L'ampliació de l'actual dessaladora d'Alacant, Alacant I, de 18 hectòmetres cúbics per any a 24 hectòmetres cúbics per any, inaugurada en febrer del 2006. Esta ampliació figurava en l'annex d'inversions del Pla hidrològic nacional del 2001, i la dessaladora, posada en funcionament en el 2003, ja se va construir amb vista a la seua ampliació.

En el programa Auia se manté l'actuació «Ampliació de la dessaladora de la Mancomunitat dels Canals de Taibilla en Alacant», que estava prevista també en el Pla hidrològic nacional del 2001, però cal entendre que se referix a la nova dessaladora d'Alacant II, ja mencionada anteriorment.

En total, la inversió del programa Auia anunciada per a la Comunitat Valenciana, sí, era de 2.430 milions d'euros, no de 3.000 com aquí s'ha dit, però què és el que s'ha invertit d'astò, a on estan eixos diners? Perquè és que la veritat és que ho pregonen però no sé on miren.

En els pressupostos, només se contemplen les següents actuacions: nova dessaladora d'Alacant II, 68,56 milions d'euros; regulació per a descàrrega dels excedents del riu Belcaire, 25,68 milions d'euros; connexió de les dessaladores del nou canal de Cartagena, San Pedro del Pinatar, que no està en la Comunitat Valenciana, però bé, perquè atén també necessitats de la Vega Baixa, 22,61 milions d'euros;

ampliació de la dessaladora d'Alacant I, 16 milions d'euros. Aixina que ja em diran vostés a on estan el 2.430 milions que tant s'esbomben per ací.

Aquí se denuncia moltíssim que si el Consell fa una política hidràulica encertada o no, però és que només mireu cap a on mos convé! Jo ho vaig dir en alguna ocasió i una de les il·lustres senyories se va ofendre, i ho vaig dir sense ningun sentiment i sense ninguna acritud, que no s'ha de fer només com els bous, que miren només cap avant... Els bous només poden mirar cap avant: cal mirar també a l'entorn i cal vore què és el que està fent-se en Castella-la Manxa i que en ningun moment he escoltat ninguna veu del Grup Parlamentari Socialista que denuncie eixes actuacions que són contràries als nostres interessos i que estan sent permeses pel Ministeri de Medi Ambient! I ni senc al líder socialista d'esta comunitat, senyor Pla, ni senc als experts en matèria hídrica el fer eixa denúncia del que està fent-se allí.

Tampoc he sentit ninguna denúncia sobre eixa reconversió que s'ha fet en els Monegros, a on en terra de secà s'han plantat..., en regadiu s'ha transformat, 50.000 hectàrees de panís, dacs a –en el meu poble, *panís*, aquí crec que es diu *dacs*, però de les dos formes es valencià–, 50.000 hectàrees. A més, és una agricultura subvencionada, que fa una competència deslleial amb la nostra comunitat, que damunt no tenim auia, a pesar que tenim un clima molt adequat. (*Veus*)

Bé, i com catalogarien vostés l'actitud del ministeri?, ¿com la catalogarien?, que ha estat comprant auia a 50 pesetes el metre cúbic, auia que els regs de Levante, Riegos de Levante d'Elx, estava comprant-la a 32. Per què, senyories, si val a 32 l'han augmentat a 50? Senzillament per a camuflar la diferència de preu de la dessalació, perquè no es note tant que la dessalació és cara i antieconòmica per als agricultors. Jo no vull molestar a ningú, però això és el que feien els bandolers antigament, això és el que feien els bandolers. Però, en fi, bé.

Les iniciatives que ha defensat el senyor Perelló, n'hi ha algunes que anem a acceptar, faltaria més! Hem fet una transaccional a la 52.229, perquè estem d'acord. Quan plantegen mesures positives al Grup Parlamentari Popular no li preocupa qui les presenta, només que li preocupa que siguin efectives, que siguin reals amb les necessitats de la nostra comunitat. I, per tant, dir que les Corts Valencianes insten el Govern de la nació i al Consell de la Generalitat a coordinar les seues actuacions per a facilitar les gestions necessàries en inversions d'infraestructures de modernització per la utilització i de dessalació. Clar, com a mesura complementària, dic jo, entre parèntesi, entre altres en la Comunitat Valenciana per a tindre aigua el més ràpidament possible. Qui va a dir que no? Nosaltres l'acceptem i no ens importa qui l'ha presentat.

Clar, després en presenten una altra, la 30, que és el famós decret d'eixes reunions paral·leles que fan ahí a Blanqueries, que estan en el seu dret de fer-les, però que van a intentar desprestigiar la primera institució del poble valencià, ahí han fet uns acords, que em pareix molt bé. Però què aporten eixos acords? Mire, diu: «No destinar aigua potable per a recs de jardins en el funcionament de fonts ornamentals quan estes no reciclen aigua. Jo no sé si s'han enterrat les seues senyories que ací, a la nostra comunitat, tenim una xarxa alternativa de conducció d'eixe tipus d'aigua per a eixos usos. Per tant, no aporten res les seues senyories.

Diu: «No utilitzar aigua apta per al consum humà per al *baldeig* dels carrers». Faltaria més! Si per a això ja han fet vostés el canvi del transvasament Xúquer-Vinalopó, que l'han llevat de Cortes de Pallás, on hi ha una aigua bona,

l'han llevat de l'assut de la Marquesa, per a una aigua que només val per a arruixar els carrers. Però, per favor...

Diu: «Prohibir el vaciado y llenado de las piscinas, tanto públicas como privadas, debiendo mantener el agua en perfecto estado de depuración». Això és el que normalment es fa. Això és el que normalment es fa. Què han aportat? Quina és la genialitat que els dotze savis de Grècia reunits ahí, en Blanqueries, han aportat a la solució del problema hídric de la Comunitat Valenciana?

Diu: «Prohibir el riego con agua potable de los campos de golf». Clar que sí! Si fins i tot el senyor Juan Amorós, alcalde de Salines, va a fer-ho aixina. Perquè és que la normativa diu que s'ha de regar aixina. Què mos contem?

Diu: «En los proyectos de construcción de nuevas viviendas, tanto colectivas como individuales, se deberán incluir obligatoriamente los mecanismos de limitación de descarga en las cisternas de inodoros, máximo siete litros de descarga». Bé, pot ser interessant, per què he de dir-li que no? Però a la millor no són set exactament, per què set, eixa xifra capritxosa? (*Rialles*) La mesura pot ser positiva, però per què set? Diga'm per quina regla de tres han de ser set i no sis o set i mig? Per què? Per què?

Diu: «Compromís de substitució de totes les aixetes d'ús públic, sense dispositiu temporitzador de mecanismes similar de tancament automàtic, limitant la descàrrega a un litre per pulsació». Clar, això no és una mala mesura. El que passa és que com vostés fan les coses a *troquel*, les fan a *troquel*, fan una cosa i després, tac, tac, la tallen i van remetent-la als ajuntaments perquè presenten mocions. I ara no s'han adonat que això és una mesura adequada per a recomanar als ajuntaments. Però, clar, ací el que estan dient és que s'inste el Consell que en el termini màxim d'un mes aprobe un decret. Quin decret? El que vostés allí han ideat? No. No. Aquí segur que si vostés hagueren estat, com és la seua obligació, perquè per això els paguen, treballant en la Comissió Especial d'Estudis de la Sequera i hagueren fet propostes amb mitjans, segur que algunes d'elles les haguérem aprovat, segur. Però no, vostés busquen només la ressonància davant els mitjans de comunicació en eixa comissió paral·lela que creen.

També hem acceptat una altra transaccional a la 52.232, que diu: «Les Corts Valencianes insten el Govern de la nació i el Consell de la Generalitat a seguir intensificant les accions per a la modernització de regadius». Clar que sí! Com anem a dir que no, com anem a dir que no si és el que està fent el Consell de la Generalitat, si és el que estem fent! La pena i el que és trist és que el ministeri...

El senyor president:

Vaya acabando, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

...el ministeri no complisca amb el seu compromís adquirit en el tema de la séquia d'Antella, etcètera, que és la seua responsabilitat. Sí, sí, sí, senyora Moreno, és aixina, encara que vosté no s'ho crega. El Consell de la Generalitat sí que està complint.

I acabe, senyor president. Crec que m'he deixat per al final la 52.231 que diu: «Les Corts Valencianes insten el Consell de la Generalitat per a agilitzar l'execució del segon Pla de sanejament per assegurar la correcta depuració de les aigües residuals i la seua posterior utilització». Fixen-se vostés, fixen-se, ja reconeixen, perquè fins ara ho negaven, que existira un segon Pla de sanejament en execució, sí, sí, sí,

amb una dotació econòmica de 1.055 milions d'euros. Ara ja ho reconeixen, fins ara ho negaven, ho negaven. Però, què passa? Què volen? Agilitzar. Estan reconeixent que està en execució i volen que s'agilitze. Nosaltres també i estem d'acord. I, senyories, hem dit, anem a matisar una qüestió, perquè quan parla de la seua posterior reutilització...

El senyor president:

Por favor, don Rafael.

El senyor Maluenda Verdú:

...-acabe, senyor president, mig minut; perdone'm- la seua posterior reutilització i diem sí, que s'inste al ministeri perquè garantisca la seua posterior reutilització. I diuen que no, perquè estem implicant el ministeri. Però és que és el ministeri qui té eixa competència, és el ministeri qui pot dir que esta auaia és per a regar ací i esta altra per a regar allà. No és la Generalitat qui té la competència. Però, clar, perquè si algú no eixia en la foto han dit no, no parlem del ministeri.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.
Tiene la palabra el señor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Gracias, señor presidente.

Pues no sabe lo afortunado que es usted, señor Maluenda, para encontrar calificativos tanto para las intervenciones ajenas como para las personas que las utilizan. A uno crispante, a otro chistoso. Yo llevo rato intentando encontrar un calificativo para algunas intervenciones y no lo he encontrado. Las dejo en incalificables, de momento, porque no le he encontrado ni un calificativo.

Yo, en cualquier caso, le he repetido muchas veces, se lo digo ahora, no voy a pedir perdón jamás a nadie y menos al Partido Popular por tener sentido del humor. Lo que pasa es que en estas Cortes si a veces el sentido común es escaso, el del humor es una especie de instrumento sin libro de instrucciones que algunos no aciertan a utilizar. Pero yo le aseguro que el día que aprendan a utilizar el sentido del humor, algunos o los otros, pues seguramente no probarán otra cosa. No es su caso, yo no me fío nunca de ningún político que no tenga sentido del humor, no es su caso porque usted ha estado chisposo. Yo reconozco que lo de los doce sabios de Grecia ha estado muy bien traído y tiene su chispa y por eso no le insulto, me parece bien.

Quizá le pueda parecer un chiste que le vayamos a aceptar las transaccionales, pero es verdad. Los que aceptamos somos nosotros; usted, en todo caso, las propone. Usted ha dicho que «aceptamos». Y no, no, aceptamos nosotros. Usted propone y así... Si no sí que va a parecer un chiste, porque si resulta que es usted el que acepta y es el que las ha propuesto, pues sobramos todos los demás; ¿para qué queremos venir a las comisiones si lo arreglan todo ustedes?

Mire, las aceptamos y muy gustosos. Ustedes eliminan alguna cosa, quitan el programa Agua. Bueno, si eso le provoca sarpullidos, lo quitamos. Lo que nos importa es que ponga la definición del programa Agua, que acepten la reutilización, la modernización, la desalación. Es importante.

Pero es que además hubiésemos estado gustosos de

aceptar una instancia al Gobierno, en ocho años que hemos estado intentando y no ha sido posible. Es que para que estas Cortes le puedan instar al Gobierno de la nación políticamente ha tenido que perder el PP. Es que aquí no solo no se podía instar políticamente sino que –les voy a decir una cosa que no han observado ustedes hoy– se alegaba que es legalmente imposible, porque las Cortes Valencianas no pueden instar al Gobierno de la nación, tienen que instar al Consell para que el inste. Y hoy, sin cambiar el reglamento, como no haya cambiado de mediodía a ahora, si no ha cambiado después de comer, antes de comer en el reglamento que yo conocía no se podía instar al Gobierno de la nación. Ustedes proponen que se inste y nosotros gustosos instamos, no nos sale ningún sarpuellido. Como no nos hubiera salido si hubieran instado ustedes en cualquiera de los otros ocho años.

Dos elementos. Uno, no es usted el que hace el ejercicio de aceptar, somos nosotros los que añadimos la instancia al Gobierno, aun siendo «arreglamentaria», porque nos parece necesario, los que aceptamos la transaccional, los que rebajamos planteamientos con tal de que la solución salga. No se aplique y se apunte el talante que no le corresponde. Nos corresponde a nosotros, que sin cambios reglamentarios lo hemos aceptado.

Y no le hemos aceptado la que plantea usted, la reutilización. Primero, si existe realmente el segundo Plan de saneamiento, que lo ejecuten, es lo que estamos pidiendo. Si existe que lo ejecuten y si no existe, que lo hagan. Pero si existe, le estamos diciendo que si existe que lo ejecuten. Eso pedimos.

Usted quería añadir ahí que la reutilización la haga el Gobierno. Pues, ¡hombre!, que la haga quien ha hecho la de Elche para Riegos de Levante o que la haga quien ha hecho la de Monte Orgegia o la de Rincón de León. ¿O esas por qué se han hecho? ¿Esas por qué sí y otras por qué no? ¿Porque así contentamos a esta comunidad de regantes o la compramos para que no firme con el Gobierno de la nación? Eso está muy feo. Eso básicamente está muy feo, por no decir cosas que puedan insultar. Decir que el Gobierno haga lo que ustedes no quieren hacer y hacer ustedes unas que son las que teóricamente vienen a suponer un pago de beneficio para los que están en contra de las políticas del gobierno es, no sé si es indecente, porque sé que les ofende, pero decente a mí no me parece. Igual hay otro calificativo. Por eso no le hemos aceptado esa. Las otras sí.

Si dos las hemos aceptado transaccionando, una la van a votar, solo queda la del decreto. ¿Por qué no el decreto? ¿Es que la vicepresidencia primera y portavocía del Gobierno de la Comunidad de Madrid no es del PP? No digo que apoyen ese. Si le parecen siete litros de la cisterna mal... Yo, mire, le diré que los europeos han ido muy adelantados antes que nosotros, también en el inodoro. (*Rialles*) Y corresponde a un modelo europeo de inodoro. Los franceses tuvieron primero bidet y luego han tenido inodoro, modelo europeo de siete litros. Podemos poner otro, pero si no le gusta ese vote por lo menos o propongan el que ha hecho la Comunidad de Madrid, que es de su partido. No le estamos pidiendo que firme ninguna cosa del partido maoista, no, no, de Ruiz Gallardón, aunque a veces también lo vean con los ojos achinados a Ruiz Gallardón, pero, bueno. ¿Por qué no? Sigue sin explicarlo. ¿Qué pasa? Es ... (*inintel·ligible*) de contraposición. Usted dice que un decreto, yo digo que ningún decreto. Pues, mire, no está explicado, me iré de aquí y usted se irá sin explicar por qué no un decreto. Si el problema es el inodoro estamos dispuestos a cambiar los litros, si solo es ese, señor Maluenda, se lo digo con el corazón en la

mano.

Por tanto, el segundo elemento, no serían tan desafortunadas nuestras propuestas cuando se permite la transacción y cuando algunas, incluso, sin transacción se aceptan. Tampoco está la oposición tan disparatada, está proponiendo cosas muy sensatas, muy votables ahora por el PP, porque aquí con tal de que ponga seguir haciendo –aunque no se esté haciendo– y ponga que se inste al Gobierno de la nación, ya estamos de acuerdo. Pues, ¡hala, vamos a ponerlo! ¡Qué más da que se inste al Gobierno de la nación, aunque antes no se pudiera! Pero, claro, son cosas de talante y, es verdad, son cuestiones de talante, pero aquí el talante que se lo apunte los que se lo han de apuntar. A lo mejor se lo han de apuntar los que tienen sentido del humor, no los otros.

Nada más y muchas gracias.

El señor president:

Muchas gracias, señor Perelló.

Tiene la palabra el señor Maluenda.

El señor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyor president.

Senyories.

Senyor Perelló, mire, una cosa és el sentit de l'humor, que moltes voltes ve bé, trenca l'atenció, és saludable, i altra cosa és la desqualificació personal i l'insult, que és una cosa innata en la seua persona. (*Remors*) Sí, sí, sí. M'atenc al registre d'estes Corts, m'atenc al registre d'estes Corts, és molt fàcil de comprovar, m'atenc al registre d'estes Corts. Allí te voste un escrit plantejat que atempta contra la dignitat humana, que atempta contra la dignitat humana per la classe d'insults i desqualificacions a títol personal que voste fa. Per tant, he dit que preferisc que mos conte acudits que no que mos insulte. I pense que qualsevol persona sensata coincidirà amb el meu plantejament. Que a voste no li agrada, clar, perquè a voste li agraden els números, ho ha demostrat. Voste creu que està en *Cròniques marcianas* i açò no és *Cròniques marcianas*...

El señor president:

Por favor, señor Maluenda, entremos en el debate del tema.

El señor Maluenda Verdú:

...perquè açò és una cosa molt seriosa.

Sí, sí, estic contestant al senyor Perelló en torn de rèplica, senyor president, en torn de rèplica.

Clar, mos conta una sèrie de qüestions i parla de la dessalació, com si mosatros estiguérem en contra de la dessalació, que no ho hem estat mai. Jo he de recordar que en l'annex 2 del Pla hidrològic nacional està la dessalació, però està com a mesura complementària. És com un reforç més a la política de sanejament i depuració i al transvasament d'aigües de zones excedentàries que van a la mar a zones deficitàries com la nostra. I la dessalació és complementària. No pot ser la dessalació en si mateixa la solució. Per què no pot ser-lo, senyories? Perquè és molt cara. La dessalació és apropiada a Canàries, que no tenen altres mitjans, a la millor en Balears també és possible; però ací, com no siga per a atendre abastiment humà quan no haja altra possibilitat, no. Per què? Perquè és antieconòmica. Per això he posat

l'exemple que el ministeri compra aigua que val a 32 pesetes i la paga a 50, per a donar a entendre que la diferència que hi ha per a l'agricultor del preu de l'aigua dessalada amb el preu de l'aigua normal no és tan gran conforme estem dient.

Diu «exercici de consens, d'acceptació». Mire, però som nosaltres. És veritat que són transaccionals, que mosatros li hem ofert a les seues iniciatives i vosté accepta. Clar que ho reconec! Si vosté no haguera volgut no s'hagueren pogut transaccionar. Però, vosté convindrà amb mi –almenys pense que deu convindre-ho– que amb transaccionals o sense elles, sense el vot del Grup Parlamentari Popular no podran aprovar-se. O és que les matemàtiques ja no són exactes? O siga que vosté, clar que sí! Ha acceptat la proposta que mosatros li hem fet de transaccionar. Clar que sí! I haguera pogut dir: «No, no, no, jo no vull transaccional», conforme ha fet en l'altra, que afecta al ministeri. I diu: «no, no, la reutilització de l'aigua depurada, el ministeri que regule...». No, no, això sí que no, el ministeri no. Mire, *con la iglesia hemos topado, amigo Sancho*. No mos fiquem amb el ministeri, que del ministeri depenem a l'hora de fer les llistes i les eleccions autonòmiques estan ahí. Millor deixar-ho conforme està. I, a més, si ve un ministre, damunt un ministre de Madrid, a encapçalar la llista com a candidat a la Generalitat, encara poden tindre-ho més difícil.

És veritat que vostés han fet eixe exercici d'acceptar la nostra proposta, però no podrà negar mai que van aprovar-se perquè el Grup Parlamentari Popular és dialogant i busca el consens en un tema tan important com és el tema de l'aigua, i busca el consens per a pal·liar una situació tan greu com la que estem sofrint. Perquè, davant l'alternativa de vostés, davant un acord que n'hi havia de transvasar a la Comunitat Valenciana 350 hectòmetres cúbics d'aigua a l'any, de sobrant del riu Ebre, vostés van dir: «No, no, això és antieconòmic, això atempta contra el medi ambient. És preferible que eixa aigua dolça de l'Ebre se sale en el mar. I no es preocupen perquè tenim la solució, tenim la panacea, anem a omplir la costa valenciana de dessaladores que, a la volta que van a generar una erosió tremenda al medi ambient de la nostra comunitat, van a elevar el preu de l'aigua perquè els agricultors no puguen suportar-lo i ja siga la ruïna total de l'agricultura valenciana. Però, això sí, això sí, és aigua de l'Ebre que va al mar, que se sala i, després, mosatros, dessalarem».

Doncs, cal reconèixer que són genials, són genials, perquè inclús els xiquets que van al parvulari pensen que si l'aigua dolça es pot utilitzar abans que se sale, sempre és més adequat, sempre és més apropiat i sempre és més barat, però vostés no. Però, per què? Perquè hi havia un compromís polític, hi havia un compromís polític amb el tripartit de Catalunya i amb el Govern d'Espanya, i és que calia anar a per la Comunitat Valenciana, calia anar en contra dels interessos de la Comunitat Valenciana. I el senyor Pla, inclús, crec que ho va celebrar... amb cava. Clar!, seria cava català, no crec que fóra cava valencià en l'Ebre...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

...–sí, sí, acabe, senyor president–, en una bassa, allí en l'Ebre van celebrar la derogació del transvasament.

Però, miren vostés, la derogació del transvasament és el desbarat més greu i més gran que s'haja pogut cometre en

política hidrològica en els últims 100 anys, sens dubte de cap classe. Cal recordar que quan la República hi havia unes polítiques acceptades i adequades que plantejaven solucions que hui vostés ara estan rebutjant. Perquè no ha sigut un invent del Partit Popular el transvasament de l'Ebre, ha sigut una continuació d'estudis realitzats des de fa moltíssims anys, que a la Comunitat Valenciana li venien molt bé perquè no hi ha altra alternativa, no hi ha aigua més adequada i aigua més barata que la que l'Ebre està tirant al mar i vostés volen que se sale per a després fer el miracle de les bodes de Canaan: «convertir el agua en vino».

Bo, doncs, vostés volen que l'aigua dolça se sale per a després utilitzar la vareta màgica i dir: «ara, la dessalem i la convertim en aigua dolça».

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Maluenda.

A continuació, vamos a someter a votación... Sí, hay que separar, lógicamente, las dos transaccionadas que corresponden a las de registro de entrada 52.229 y 52.232, y aparte, lógicamente, las otras, la 52.230, 52.231 y 52.233.

El senyor Castellano Gómez:

No, señor presidente.

El senyor president:

Perdón.
Señor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Si me permite, señor presidente, yo rogaría que se hicieran dos bloques, uno con la 52.230 y la 52.231 y otro bloque con las tres propuestas restantes.

Gracias.

El senyor president:

De acuerdo.

Pues, vamos a votar, primero, la 52.230 y 52.231, y luego el resto. ¿Votos a favor de la 52.230 y 52.231? ¿Votos en contra? Pues, con 10 votos en contra y 7 votos a favor quedan rechazadas la 52.230 y 52.231.

Y, ahora, vamos a votar la 52.229 y la 52.232, que son las dos transaccionadas, y también la 52.233. ¿Votos a favor? Pues, por unanimidad, 17 votos a favor, ningún voto en contra, quedan aprobadas las tres.

A continuació, vamos a debatir las propuestas de resolución presentadas por el Grupo L'Entesa, firmadas por don Joan Antoni Oltra, que corresponden a la 52.235, 52.236, la 52.237, que ha sido transaccionada, a su vez, y será sometida, lógicamente..., la 52.238, la 52.239, la 52.240 y la 52.241, que a su vez ha sido transaccionada por una enmienda que consta en esta presidencia, la 52.242, la 52.243 y la 52.244.

Para el debate de estas diez, dos de ellas transaccionadas, tiene la palabra el señor Joan Antoni Oltra para el turno a favor.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Arribem al moment de presentar propostes concretes davant d'un problema que tenim damunt de la taula i que considerem, com abans havíem dit, que el document del Consell no contemplava, a banda d'eixa lletania permanent i d'autoproclamar-se els millors del món, mesures concretes ahí no n'hi havia i ens toca a nosaltres intentar completar això, mesures reals, mesures objectives, mesures que, si no hagueren altres tipus d'interessos pel mig, haurien d'estar aprovades per unanimitat per aquesta cambra perquè són mesures que sí que van a buscar una solució real als problemes reals que tenim damunt de la taula.

En primer lloc, voldria destacar una que ha eixit en tot el debat en multitud d'ocasions, encara que m'imagino el resultat final, vista quina ha sigut la reacció del Consell i del Grup Parlamentari Popular. I és la necessitat de l'aprovació d'un decret de sequera, un decret com es vulga denominar, però que continga –diguem– els elements que fins ara altres comunitats autònomes, podríem dir, inclús, totes les comunitats autònomes peninsulars de l'arc mediterrani, excepte la nostra precisament, són comunitats que ja tenen aprovat un decret d'aquestes característiques, decret que fonamentalment ve a conscienciar i a informar a la població de quina és la situació real en temes de l'aigua, i, a partir d'ahí, plantejar tota una sèrie de consells, tota una sèrie de restriccions, inclús tota una sèrie de sancions en cas d'incomplir-se tota eixa sèrie d'instruccions que estan ahí.

No fer això, evidentment és el més còmode, evidentment és el més còmode. Però, sí que, també, el que tanca això és una voluntat de deixar fer, de deixar que tot continue igual i de crear una imatge falsa, una imatge en què l'aigua pràcticament no falta, sinó que en estos moments quasi sobraria. Jo crec que això no és la realitat i, per tant, este decret seria necessari.

En la mateixa línia nosaltres proposem, en una proposta en concret, que es modifique la Llei d'ordenació del territori, l'article 19.2, que es va aprovar quan es va fer la Llei urbanística valenciana. Es va considerar en el seu moment un avanç, inclús, de dir allò de: «a partir d'ara, a l'hora de l'aprovació de qualsevol instrument urbanístic que requeri l'aprovació, de la disponibilitat de recursos hídrics, doncs, hauria de ser preceptiu disposar d'eixe document». Però, això és feta la llei, feta la trampa, perquè, clar, si eixe document preceptivament ha d'estar però no és vinculant, doncs, això no val absolutament per a res, que és el que està passant en estos moments. Dóna exactament igual que la confederació o l'organisme de conca o l'organisme que siga certifique una cosa, que encara que diguera que no hi ha recursos per a determinat PAI, si la conselleria vol que s'aprove, s'aprova. Eixa és la trista realitat. Inclús, per a més inri, la mateixa conselleria va fer aprovar en este article que no solament això era aixina, sinó que inclús valdria que empreses privades, subministradores d'aigua –tots en coneixem unes quantes– pogueren certificar la disponibilitat d'eixos recursos encara que en eixe moment no estigueren sobre la taula, sinó en base a hipotètics transvasaments o en base, inclús, a dessaladores, a pesar que ara es diu que és una cosa complementària i tal. És complementària quan ho necessiten, quan ho necessiten és complementària, però estan comptant amb eixe recurs a pesar de tot.

I, lògicament, i després del que havia comentat en l'anterior intervenció, mentre això s'aprove –que m'imagino que no s'aprovarà–, nosaltres sí que sol·licitem un pas jo crec que absolutament necessari, que és que en aquelles zones on s'haja detectat una situació de sequera greu, doncs, d'establisca una moratòria urbanística. Perquè, clar, el que no podem és continuar augmentant el problema. Perquè,

clar, si no tenim recursos en estos moments... I tots sabem de quines zones estem parlant. Qui no ha vist en Xàbia, en Dènia, en altres poblacions de les Marines camions cisterna, en ple estiu, donant aigua a la població que viu allí! Com és possible que en eixos mateixos ajuntaments s'estiguen aprovant projectes urbanístics de milers i milers de vivendes, si les que hi ha fetes ja no tenen garantit el subministrament d'aigua? D'on van a beure els altres? Almenys, que eixe problema no continue creixent. Bé, espere, espere que això, doncs, vostés siguen sensibles i, almenys, contribuïsquen a no agreujar un problema ja greu de per sí. Per tant, en eixa proposta van eixos dos temes que considerem importants.

Després, un altre seria un pla de supressió d'emissaris submarins. Nosaltres creiem que és un luxe, per no dir clarament un malbaratament, la continuïtat dels emissaris submarins que en estos moments tenim al País Valencià, al voltant de 21 emissaris submarins que estan abocant permanentment a la mar aigua depurada, aigua depurada, que podria ser reutilitzada i no ho és, o bé perquè no es depura correctament o bé perquè no s'han fet les conduccions per a dur eixa aigua depurada a on fa falta. Per tant, no podem, no podem continuar abocant aigua a la mar de la manera que s'està fent i pareix que estupendament per part de la conselleria.

Necessitem també, en col·laboració amb l'Estat, un pla integral de recuperació de les conques del Xúquer i del Segura, on es pugua garantir la participació, en primer lloc, lògicament, de l'Estat, de la Generalitat, dels ajuntaments, dels usuaris, ecologistes, regants, etcètera, etcètera. Però, eixes dos conques són molt importants,estic parlant de les conques més deficitàries de tot Espanya, i és molt important plantejar-se plans integrals de regeneració, de recuperació del que eixos rius eren i crec que és necessari que tornen a ser. I ahí entra tot, des del control d'abocaments, el tema de la disponibilitat de depuradores, cabals ecològics, etcètera, etcètera. És una cosa que demanem a l'Estat, que és el que té –diguem– en última instància les competències que considerem bàsiques per a recuperar la qualitat dels nostres rius.

També, a l'igual que férem este matí, el tema de la declaració com un mitjà, no solament de protecció dels llauradors, sinó del que l'agricultura en si vol dir, la declaració com a bé d'interés cultural de l'horta de València i de l'horta tradicional de la Vega Baixa. En els dos casos hi ha un procés absolutament incontrolat d'ocupació intensiva d'estos territoris. Probablement siga dels dos llocs on més s'està edificant, on més s'està transformant, on més s'estan plantant xalets, en compte de plantar altre tipus de producte en estes hortes. Si no mos donem pressa el procés serà absolutament irreversible, quedaran algunes parcel·les aïllades, no comunicades entre si i que això no és, ni molt menys, el que podria haver seguit. O se declara com un instrument de protecció estos dos paratges o arribarem tard. I això sí que és defensar l'agricultura i això sí que és impedir nous usos que requerixquen de més recursos hídrics, que vindrien en detriment de l'agricultura.

Necessitem també una revisió del pla hidrològic de la conca del Xúquer. Es va fer en un moment determinat, molt determinat, i en unes condicions de pacte polític que jo crec que al poquet temps ixqueren a la cara. Això no pot continuar així, no poden continuar eixos recursos assignats per a afavorir nous regadius en Castella-la Manxa, no pot continuar la situació de l'aqüífer conforme està, de la Manxa oriental, conforme està. És coneguda per part de tots la situació de sobreexplotació que està tenint eixe aqüífer i deurien iniciar-se els tràmits per a la seua declaració com a tal.

Després, el tema del control d'edificació i clausura de tots els pous, dels milers de pous il·legals d'extracció, que jo crec que això és un dels grans problemes que pateix l'agricultura valenciana. Mentres ha manat el Partit Popular no s'ha fet absolutament res en esta matèria. Al contrari, d'alguna manera s'ha estimulat l'obertura de nous pous. O siga, nous pous que, al final, acaben competint i menjant-se els recursos del veí, i això contribuint a la sobreexplotació de tots eixos aquífers.

Per tant, jo crec que cal reforçar, en este aspecte, les confederacions, cal exigir a les confederacions que disposen de més recursos a l'hora de vigilar este tipus de qüestions i prendre com una prioritat el tema del control, vigilància i clausura, en el seu cas, de tots aquells que no estiguen degudament controlats.

Després, també, en el tema de la modernització del regadiu. Sabem que hi ha una esmena transaccional, que al final hem pogut negociar-la i, bé, pensem que millora la situació actual. També és cert que mentres, per una banda, el procés urbanitzador s'està menjant terra de bona qualitat, expulsant els llauradors d'ella, estem assistint a un procés curiós, i és la transformació d'espais de secà en regadiu i d'espais forestals, a pesar del que la llei forestal diga. En eixe aspecte, pareix que va molt lent. O siga, és molt freqüent trobar-se serres que o bé acaben plantades de xalets –que, per cert, és el més usual– o acaben plantades de cítrics a on normalment no hi deuria haver res: hi deuria haver un espai forestal, un espai de serra. I què és el que passa ahí? O siga, tarda molt la conselleria en obrir expedients. I el que sí que pareix un miracle és que eixe espai torne a estar en les condicions anteriors.

Per tant, ahí cal fer molts esforços a l'hora de garantir que esta nova competència per a l'agricultura i esta transformació del paisatge, ara que se diu per ahí que tenim un reglament de protecció, doncs, continue de la mateixa manera.

I, després, doncs, a l'hora de la depuració d'aigües, jo sé que en este aspecte, doncs, el conseller sempre ens diu que és que som la comunitat a on més se depura, i això de ser –digam– el tort en el país dels cecs, doncs, a la millor està bé. Però jo crec que devem aspirar que una cosa tan bàsica com que és que totes les aigües residuals del País Valencià es depuren. Jo crec que això deu ser un objectiu bàsic, i eixe objectiu bàsic no està hui en dia garantit. Tenim molts nuclis de població, i anem a tindre'n més, amb tota la proliferació de PAI i de creiximent desordenat a què estem assistint, a curt termini el problema que tenim damunt de la taula pot agreujar-se. Per tant, cal fer molts més esforços a l'hora de disposar d'instal·lacions que garantixquen, per una banda, la depuració de totes eixes aigües, que la depuració siga correcta, en temes de terciari, salinitat, etcètera, etcètera, i fonamentalment, que eixos cabals, una volta tractats, puguen ser reutilitzats el dia de demà bé pels llauradors, bé a nivell mediambiental, com a recàrrega o manteniment de determinades zones humides o recàrrega d'aquífers.

Tot això és necessari –vaig a aplicar el mètode Maluenda un poquet–, a l'hora que la població valenciana sàpiga que eixos recursos que se destinen a la depuració d'aigües residuals, a més de resoldre un problema ecològic, a més, tenen una utilitat. En estos moments això no és aixina. Tots sabem la gran part de recursos que una volta depurats o se tenen d'abocar a la mar, perquè no s'han fet eixes conduccions, o se tenen d'abocar al primer barranc que hi ha, perquè els llauradors no volen eixa aigua, perquè amb eixa aigua no se pot regar res, eixa aigua salinitza i estropeja els cultius.

Per tant, ahí cal fer molts esforços i no val l'excusa que a la millor estem en capçalera d'altres comunitats autònomes. No ho sé, però en tot cas això no és comparable. La situació de crisi en tema d'aigua que tenim nosaltres crec que no és comparable amb ninguna altra i tenim de ser més ambiciosos i anar a pel tot, no solament a per una part.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre diputat senyor Joaquín Soler.

El senyor Soler Garibo:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor Oltra, vosté ha fet ací diverses afirmacions. N'hi ha una que sobretot estem completament d'acord amb vosté: ha afirmat que la Comunitat Valenciana és deficitària en aigua, per això reivindicuem tots els grups el que reivindicuem, per això estem ací i per això des del Grup Parlamentari Popular i des del Partit Popular se reivindicuen aportacions externes via transvasament de l'Ebre i, com a solució puntual, ja que s'ha apuntat ací, doncs, la desalació, no renunciem a la desalació, però l'aportació externa més important tindria de ser via el transvasament de l'Ebre, i per això la reivindicuem.

Vosté ha presentat deu propostes de resolució. Li n'anem a votar a favor una, la 52.236; li anem a proposar o li hem proposat tres transaccionals, dos les ha acceptades vosté, la 37 i la 41; i la 44 –després ho explicaré–, doncs, pareix ser que vosté no l'accepta.

Quant a la primera d'elles, la 35, doncs, mire, mosatros considerem que és una... Parla de la revisió del pla hidrològic de conca del Xúquer. Mosatros creguem que esta és supèrflua o cauria per darrere, ja que a l'haver aprovat la 36 i transaccionat la 37, esta, doncs, quedaria un poc coixa o quedaria un poc supèrflua. Per tant, eixa no li l'anem a acceptar i li votarem a favor, com dic, la 36 i transaccionarem la 37.

La 37, la transaccional, diu: «Les Corts Valencianes insten el Consell que sol·licite del Govern de la nació que realitze un estudi sobre l'explotació dels aquífers de la Manxa oriental i, en el seu cas, davant de la seua explotació». Mire, mosatros li diríem el motiu d'esta transaccional, doncs, és el de no ficar el carro davant el burro i ser molt respectuosos amb els tècnics i que se facen els estudis pertinents i després ja, se prendran les decisions polítiques que se tinguen de prendre, però, si cal prendre alguna decisió política, prendre-la des de la serenitat i des dels informes tècnics rigorosos.

Després, això del decret, jo crec que ja és *rizar el rizo* o soldar i reblar, ja que sobre el decret ja s'ha parlat molt ací, li han donat a vosté, tant al seu grup com al Grup Parlamentari Socialista, per part del conseller i per part dels portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula, ja s'han donat molts arguments respecte al tema del decret.

N'hi ha una altra esmena en què vosté l'ha defesa i demana una moratòria. Estem molt acostumats ja en les intervencions parlamentàries del seu grup, vostés demanen moratòries per a tot, qualsevol cosa que passa, qualsevol cosa que tal, i, sobretot, en temes urbanístics, doncs, vostés estan demanant moratòries. Si haguérem fet cas cada volta que vostés han demanat una moratòria en estes Corts, estaria completament paralitzada la Comunitat Valenciana. Vosté

deu comprendre, el seu grup deu comprendre que, independentment del que se treballa per a millorar qualsevol situació d'infraestructures del tipus que siga, però, això de les moratòries, cal anar molt amb compte, perquè estem castrant el creiximent de la Comunitat Valenciana. I no a soles la moratòria afectaria una determinada empresa que deixa de fer una determinada obra, sinó que afecta a tots els llocs de treball indirectes, a tots els treballadors d'eixes empreses. Per tant, caldria pensar-s'ho molt bé abans d'aplicar una moratòria. És a dir, que cal buscar polítiques que solucionen els problemes, però sense castrar, sense parar el creiximent econòmic i sense parar l'economia de la Comunitat Valenciana.

N'hi han altres esmenes també, que parlen de depuració i reutilització. Doncs, bé, també s'ha dit ací, cal reiterar que més que estem depurant a la Comunitat Valenciana i més que estem reutilitzant, vosté ho sap, este matí ho ha dit el conseller, 175 hectòmetres cúbics directament se reutilitzen i uns altres tants indirectament. Vosté sap igual que mosatros, que hi han comunitats autònomes en Espanya, sobretot em el nord, que no en reutilitzen ni una gota, però ¡ni una gota!, moltes comunitats autònomes, la mitat de les espanyoles. Per tant, parlar de reutilització ací, en la Comunitat Valenciana, pense que el que cal fer és felicitar el Consell per la forma en què està gestionant la reutilització de les aigües.

Quant a la 41 també és una transaccional: «Les Corts Valencianes insten el Govern de la nació i el Consell de la Generalitat a seguir impulsant la modernització del regadiu valencià mitjançant la utilització de mecanismes afavoridors de l'estalvi d'aigua; al mateix temps, que existisca un major control sobre possibles noves transformacions de sòl forestal i de secà en noves plantacions de regadiu». Bé, com no hem d'estar d'acord mosatros amb estes afirmacions! Si vosté recorda el pla hidrològic nacional del Partit Popular, el derogat transvasament de l'Ebre prohibia expressament destinar aigua d'eixe transvasament a nous regadius. Per tant, mosatros estem completament d'acord amb la filosofia de l'esmena que vosté presenta i per això està transaccional que mos consta que vosté ha acceptat.

Com en tinc altres en què parla de reutilització, després, en una altra demana al Govern d'Espanya que promoga l'aprovació d'un pla integral de recuperació de les conques del Xúquer i del Segura. N'hi han algunes, com estes, que si vosté se fixa o llig bé les nostres propostes de resolució, vorà que en la seua filosofia o en el seu sentit estan arrellegades. Per tant, algunes de les que vosté ha fet considerem que no deguem aprovar-les, perquè estan ja arrellegades en les nostres que ja estan votades i ja estan aprovades.

I després, me crida l'atenció, ja per a finalitzar, que l'esmena transaccional que li proposem a la 44, la proposta de resolució 44 de vosté, en la qual hem segut molt respectuosos i ens ajustem quasi pràcticament al que diu l'Estatut d'autonomia sobre este tema en el seu article 18, el nostre estatut d'autonomia, l'estatut d'autonomia recentment reformat de tots els valencians, i que vosté no accepte esta transaccional la veritat és que m'estranya: «Les Corts Valencianes insten el Consell perquè adopte les mides polítiques, fiscals, jurídiques i legislatives que garantixquen els drets del sector agrari, el seu desenrotllament i protecció per a l'horta de València i l'horta de la Vega Baixa», i que ve a arrellegar pràcticament el mateix esperit quasi quasi textual del que diu el nostre estatut en l'article 18. Per tant, mos estranya que vosté no accepte esta transaccional. Però, bé, ahí queda la nostra voluntat política a l'oferir-li-la.

I, com li dia, eixes altres que no li acceptem, doncs, o bé estan contemplades en les nostres propostes de resolució o

bé són coses que ja s'estan fent, estan duguent-se a terme per part del Govern de la Generalitat.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Soler.

Para el turno de réplica, tiene la palabra el señor Joan Antoni Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies.

Bé, senyor Soler, és que clar, la proposta que nosaltres presentàvem era la declaració com a bé d'interés cultural de l'horta de València i de l'horta tradicional de la Vega Baixa. El que vostés plantegen és una altra cosa, que a més no sé per a què ho plantegen, perquè si, damunt, està en l'estatut com està, no sé perquè ho porten ací, o és que ací podien haver aprovat altra cosa diferent. Si està en l'estatut, el que deuen fer és fer-ho. O siga, no ve a compte de res.

Ahí, a més, parla dels llauradors, no parla de l'espai físic com a tal, i nosaltres, el que platejàvem en la nostra proposta és que eixe espai únic, tant el de l'horta de València com el de la Vega Baixa, eixe espai és el que també cal protegir, l'espai en si. I voler-ho protegir vol dir no deixar que se continue perdent o se continue substituint per l'edificació. Eixe és el gran problema.

Per tant, és que la proposta alternativa que vostés presentaven no té res a vore, absolutament res a vore, és una manera de dir alguna cosa per a escórrer el *bulto*, en tot cas, podríem dir. Per tant, nosaltres, no podríem lògicament acceptar-la.

Diu vosté allò de la moratòria urbanística. Home!, jo sé que això, això era impossible que vostés ho aprovaren. Si precisament el problema o un dels problemes fonamentals de la falta d'aigua està ahí, està en eixe desordre urbanístic que vostés han afavorit tan descaradament en estos anys. Però, clar, diu vosté: «si els haguera fet cas...». Home!, si ens haguera feta cas, doncs, mire, a la millor la costa valenciana no estaria com està, no estaria tan matxucada com està. O li agrada, en tot cas, com està la costa valenciana, tota plena d'apartaments, cada un més alt que l'altre, tocant l'aigua pràcticament, que no hi ha espai absolutament per a res? Li agrada eixe model de costa? Ho dic perquè és que a moltíssima gent no li agrada, inclús a nivell turístic està provocant ja el rebuig per part de molts, que és que és una cosa ja —diguem— quasi agressiva, desagradable d'estar.

Ho dic perquè encara es podria salvar alguna cosa, però amb eixa dinàmica de vostés, doncs, probablement, el poquet que queda s'acabarà ocupant. Segurament, també tindrien menys problemes d'aigua, si s'haguera aplicat en el seu moment algun tipus de moratòria urbanística en eixe temps.

I sí que me preocupa una cosa que vosté ha dit, diu: «home!, és que cal tindre en compte la quantitat de llocs de treball que ocupa la construcció». Això és una confessió que eixa dinàmica d'edificació ha de continuar? Perquè, clar, si no es busca una alternativa resulta que perquè determinada gent no es quede en l'atur, doncs, caldrà continuar edificant. I el dia que s'acabe, serà continuar edificant en la mar. O siga, això no pot ser una raó! És obligació del Consell també buscar mesures alternatives perquè, del contrari, este país no pot acabar sent un país d'obrers de la construcció o de cambres, en tot cas, el dia de demà. O siga, això no pot ser el destí d'este país. Cal buscar una mesura de reconversió

que permeta al personal que està en condicions de treballar, personal valencià, poder dedicar-se a altre tipus d'activitat, però no condemnar-lo que solament siga la construcció, que pareix que és el que vosté diu.

Que el País Valencià és un país deficitari en aigua. Això ja ho sabem, això no ho nega ningú. El que passa és que el problema que tenim entre vostés i nosaltres és que vostés tot ho fan descansar en la perspectiva que vostés no poden fer més del que fan, i que, en tot cas, les solucions han de vindre de fora, fonamentalment via transvasaments. Però, encara no s'han adonat que la política de transvasaments és una política que està condemnada a desaparèixer, condemnada a desaparèixer, inclús vostés mateixos no tardaran molt en adonar-se d'eixa situació. Per què? Perquè els rius mai van a tornar a ser el que eren, mai. Els transvasaments que estan en estos moments en vigor estan tenint problemes seriosos de manteniment. El Tajo, doncs, tots sabem la situació en què està. I ja vorem el que dura, ja vorem el que dura, que no crec que siga molt. El Taibilla, en quina situació està? I l'Ebre, bé, a banda que no haguera pogut dur ni un litre d'aigua, no sé quan haguera pot dur aigua, perquè excedents l'Ebre... qui diga que l'Ebre té excedents en estos moments és un exercici de fantasia.

Per tant, el tema del transvasaments caldrà començar a anar oblidant-se d'ells perquè això no genera més que problemes entre comunitats i problemes, inclús, dins del mateix partit polític. I jo no vull recordar-los que vostés fan un discurs ací, però fora d'ací fan justament el contrari. El blindatge de l'Ebre proposat pel Partit Popular d'Aragó és històric, o el Partit Popular de Castella-la Manxa, què està fent? Si és que no tenen ni tant sols el poder de dir: «Home!, ja que estem en l'oposició». No, no, allí volen ser més que el Govern inclús a l'hora de blindar el Tajo i negar-se que es facen transvasaments a la conca del Segura, el Tajo. De què estem parlant aleshores ací?

I eixe problema va a anar a més perquè hi ha comunitats, inclús, que volen blindar això en els estatuts. O siga, anem a una dinàmica de bogeria absoluta. Per què no es plantegen també altre tipus de mesures? Jo m'imagino per què. Perquè això té també un cos polític. Perquè, clar, si es plantegen mesures de dir: «bé, hem de començar a estalviar aigua», això deu ser dur en una comunitat que es diu que és la Califòrnia d'Europa, que tenim recursos inescotables i que tenim el millor Consell del món. O siga, això deu ser dur. Però, eixa és la realitat. Començar a estalviar recursos no és cap vergonya, al contrari, és una necessitat. I jo crec que se'n poden estalviar i molts, i molts. I es poden fer les coses també millor del que s'estan fent en estos moments a l'hora de la depuració que abans comentàvem, a l'hora de la reutilització d'això.

Continuar apostant pel transvasament de l'Ebre, això és una cosa de ciència ficció. O siga, vostés no poden continuar amb eixe missatge que és fals, un missatge que no anirà a cap lloc, i no anirà a cap lloc perquè, inclús, vostés mateixos, en altres comunitats, estan bloquejant eixa proposta perquè és inviable absolutament.

Per tant, anem a plantejar i anem a debatre...

El senyor president:

Señor Oltra,...

El senyor Oltra i Soler:

Acabe de seguida.

El senyor president:

Un minuto.

El senyor Oltra i Soler:

...sobre propostes...

El senyor president:

Un minuto... Lleva más ya.

El senyor Oltra i Soler:

De més o de menys?

El senyor president:

Más, más, lleva ya. Ya lleva seis.

El senyor Oltra i Soler:

Un poquet més, seguint la línia del senyor Maluenda.

El senyor president:

No, no. Los malos ejemplos cuanto menos los sigamos, mejor. Límitese a acabar.

El senyor Oltra i Soler:

En el tema de l'aquífer nosaltres en la proposta diem que no hi ha una gran diferència ahí. Nosaltres hem acceptat la transaccional perquè el que planteja vosté és pràcticament el mateix que mosatros. Però, mosatros el que plantejàvem era declarar la sobreexplotació de l'aquífer de la Manxa oriental. I si vosté llig la proposta, què diu: «previ els tràmits oportuns». O siga, vostés li canvien això –bé, això ja són coses de cara a la galeria–, doncs, val, però al final estem dient el mateix.

Per tant, mosatros estem satisfets que això –diguem– haja sensibilitzat i puguem aconseguir que es faça eixe estudi perquè jo estic convençut que eixe aquífer està sobreexplotat.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Oltra.
Té la paraula el senyor Soler.

El senyor Soler Garibo:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

Senyor Oltra, mire, vosté explica els seus arguments amb molta lògica i molt clarets, però sempre ho fa cap al mateix: per a frenar, per a parar, sempre ho fa cap el mateix, sempre ho fa cap a les moratòries. O siga, per vosté o pel seu grup estaria tot parat.

Mire, quant al que ha dit de la costa, de si m'agrada a mi o mos agrada la costa plena d'edificacions o plena d'apartaments. Pegue's vosté una volta per Canet d'En Berenguer i vorà vosté el que n'hi ha fet allí, supose que ho haurà vist. I el desenrotllament, si és eixe el model del seu partit, el model de Canet d'En Berenguer era un alcalde del seu partit.

Per tant, des que governa el Partit Popular en la Comunitat Valenciana tenim més quilòmetres de costa protegida que hem tingut mai en tota la història de la Comunitat Valenciana, més quilòmetres de costa protegida, més parcs naturals. Per tant, *no nombre la sogà en casa del ahorcado*, que vosté està criticant el seu partit i l'alcalde del seu partit perquè eixe no és el model que a mosatros mos agradava, a mosatros mos agrada el creixement, no volem gastar el creixement, però el creixement ordenat i sostenible.

Mire, quant a allò dels llocs de treball, de la construcció i tal. La construcció es fa en el sòl i es fa en els municipis, en un terme municipal. I els municipis tenen un Pla general d'ordenació urbana que ha de complir la legalitat vigent. No com en Marbella, que jo no sé quina legalitat complia. Però, almenys, ací, en la Comunitat Valenciana els municipis fan les obres d'acord amb el pla general, que ha complit uns tràmits i, després, ha de seguir al peu de la lletra el que marca el Pla general d'ordenació urbana. La Comunitat Valenciana no és Andalusia i no és Marbella.

Mire, el PP no governa en Aragó, el PP no governa en Aragó. I jo me remet a les paraules de l'il·lustre company meu, senyor Maluenda, quan el senyor Perelló parlava de si accepta o no accepta, i el senyor Maluenda li diu: «mire, açò és un joc de majories democràtiques». Independentment de qui propose o qui accepte, ací ix democràticament el que la majoria vol. Doncs, per tant, en Aragó no governa el Partit Popular. I encara que el Partit Popular diga missa, si els que governen allí no volen, no eixiran les coses endavant.

Per tant, una cosa són les propostes polítiques i altra les decisions polítiques, que els que estem governant tenim

l'obligació de prendre decisions polítiques. Per tant, *cada palo que mantenga su vela*. No li carreguem el mort a qui no li toca. *(Remors)*

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Soler.
Vamos a proceder a la votación...
Señor Castellano, por favor.

El senyor Castellano Gómez:

(Inoïble)... 52.236, 52.237 i 52.241, i la resta en un altre bloc.

El senyor president:

Molt bé.

Pues, procedemos a votar de la 52.238 a la 52.244, excepto la 52.241. O sea, votamos la 52.235, de la 52.238 a la 52.240, y de la 52.242 a la 52.244. ¿Votos a favor? ¿Votos en contra? Quedan rechazadas por 10 votos en contra y 7 a favor.

Y, ahora, votamos la 52.236, 52.237 y 52.241. ¿Votos a favor? Por unanimidad se aprueban estas tres, lógicamente dos de ellas transaccionadas.

Señores, se levanta la sesión.

(S'alça la sessió a les 18 hores i 45 minuts)

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servici de Publicacions de Les Corts
Plaça de Sant Llorenç, 4. 46003 València. Telèfon: 963876100
<http://www.cortsvalencianes.es>

Imprimix: Edimark, SL - Borrasca, 1. 46014 València.

ISSN: 1133-2492
Depòsit legal: V-1013-1983

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES VALENCIANAS

Suscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
Plaza de San Lorenzo, 4. 46003 Valencia. Teléfono: 963876100
<http://www.cortsvalencianes.es>

Imprime: Edimark, SL - Borrasca, 1. 46014 Valencia.

ISSN: 1133-2492
Depósito legal: V-1013-1983
